

alella

Núm. 391
Juny-juliol 2024
any 64

4,50 €

Festa de la Verema: 50 anys

Les regidores Vizern i Vilaró ens expliquen com serà la Verema d'enguany

Entrevista amb Salvador Milà, advocat especialista en urbanisme, sobre la Miralda

Conversem amb l'equip d'arquitectes del projecte de reurbanització del Rost

RENTAT ALELLA

**TREN DE RENTAT SUAU,
AMB RASPALLS TÈXTILS.**

**11 BOXES DE RENTAT A PRESSIÓ
AMB AIGUA CALENTA, CERA
ESPECIAL AMB TEFLÓ I ESBANDIT
AMB AIGUA OSMOTITZADA.**

**PAGAMENT AMB TARGETA DE CRÈDIT
AL TÚNEL DE RENTAT, ALS BOXES
I ALS ASPIRADORS.**

**NOUS PROGRAMES DE RENTAT AMB ESCUMA
XXL CHRIST BUBBLE GUN FOAM.**

22 ASPIRADORS I D'ALTRES COMPLEMENTS.

**NOVA MÀQUINA DE NETEJA ESTORES. PRÀCTICA
I RÀPIDA, PER NOMÉS 1 EURO.**

Carretera d'Alella, km. 1
08328 Alella
(Al costat de la gasolinera BP)

Christ
WASH SYSTEMS

CAR WASH

01 Coberta

La imatge de la coberta és una instantània de Quico Lluç que mostra les pubilles de la Festa de la Verema duent a terme la tradicional trepitjada de raïm a la plaça de l'Ajuntament.

05 Cartes al director

07 Del poble

11 Actualitat

- Entrevistem Elisabet Vilaró, regidora de Cultura i Turisme, i Mercè Vizern, regidora de Festes i Participació.
- El debat sobre el futur de la Miralda no afluixa.
- Salvador Milà, advocat mataroní i exconseller de Medi Ambient de la Generalitat ens parla sobre el pla de la Miralda.
- Descobreixen un nou jaciment d'època romana a la Gaietana.
- Entrevista amb Pere Buil i Catalina Salvà, arquitectes guanyadors del concurs de reurbanització del Rost
- Comerciants d'Alella (3).

27 Fototeca

- 52 anys de peatge.

28 Què fa...

- Carlota Pena Casacuberta, de Vinyes d'Olivardots.

29 Cultura

- Bruno Ollé, 'Com un teló suspès a la branca d'un arbre', una porta a la imaginació.
ENTITATS: Anna Alfaro Lucas, presidenta de la Coral Joia d'Alella.
- Un any més del festival Múscis en residència.
- El(s) que mou(en) Múscis en residència.

36 Personatge

- Miquel Marín, en Miguelín.

39 Dossier

- Cinquanta edicions de la Festa de la Verema.

45 Col·laboració

- El vi del comitè.

46 Arrels

- Antoni Aymar Villarrosal: empresonat per haver insultat Franco.

48 Solidaritat

- Drets humans: un marc internacional de protecció i responsabilitat.

50 Parla la gent gran

- Aprendre, gaudir, fer salut, compartir... a Can Gaza.

52 Vitivinícoles

- Margarita Oliva combina la dedicació al món de l'escultura amb l'atenció al client rere el taulell del Xarel·lo.

54 La DO Alella

- Oriol Artigas Oriol Artigas, un projecte de vins molt personal.

56 Magazín

60 Esports

- El CF Alella "somia sense límits". Un nou format de torneig de futbol inclusiu.
- Breus.

EDITORIAL

Llum a la foscor

Arran de la denúncia pública del cas d'abusos sexuals protagonitzat per Josep Blay Gallart d'una de les seves víctimes, Anna Berengué, volem manifestar el nostre suport a totes elles i a les seves famílies. Ens afegim a la denúncia que fa la jove alellenca de vint-i-tres anys, que només en tenia vuit quan van passar els fets. Rebutgem sense pal·liatius els episodis de pederàstia que han causat un dolor profund a la nostra comunitat.

Quan van haver de traslladar el pare Blay, molts veïns d'Alella, no sols les famílies afectades, es van assabentar del motiu. La revista *Alella* també. Quan ens vam posar en contacte amb una de les famílies afectades per saber-ne més detalls i fer-nos-en ressò, ens van dir que comprenien que estàvem fent la nostra feina i que la respectaven, que si havíem de publicar la notícia que la publicuéssim, però ens demanaven que, si era possible, no ho féssim, encara que, hi insistien, si consideràvem que ho havíem de fer, doncs que ho féssim.

Per la nostra part, vam debatre la qüestió i, encertadament o desencertadament, vam decidir complaure la petició. Sempre ens ha quedat el regust del dubte de si n'hauríem d'haver informat d'alguna manera els nostres lectors. Ara que Anna Berengué, en un exercici d'empoderament i de valentia, ha denunciat públicament el cas, per fi es fa la claror en aquest assumpte tan fosc i que potser nosaltres no vam saber gestionar adequadament, durant tots aquests anys. En el pròxim número de la revista *Alella* tractarem aquest cas d'abusos sexuals al poble més extensament.

La relació dels escolapis amb Alella va durar uns cent anys i va ser molt prolífica. Generacions d'alellencs van rebre l'educació escolar a l'Escola Pia d'Alella. A principis de la rebel·lió militar del 1936, el Comitè d'Alella va salvar els membres de la congregació de l'amenaça dels comitès de pobles veïns. Més tard, l'any 1960, mitjançant l'aixopluc dels escolapis, a través de l'Associació d'Antics Alumnes i Amics de l'Escola Pia va néixer aquesta publicació que ara teniu a les mans, en la nostra llengua des del principi, en una de les primeres manifestacions de represa del catalanisme.

És per tot això que el cas denunciat recentment ens causa un doble dolor: el propi de quan t'assabentes d'un nou episodi d'abús sexual contra menors i també el que ens produeix, com a alellencs, veure que l'actuació d'un individu, emparat per la seva comunitat, taquí per sempre aquesta història de veïnatge centenària, tan llarga i plena de contribucions de tota mena.

Rebutgem amb fermesa, doncs, els fets d'abús i demanem justícia per a les víctimes. És amb aquest esperit crític i equànim que hem de continuar treballant per construir una societat més justa, segura i respectuosa amb tothom, en la qual no hàgim de lamentar més casos com aquests.

Canviant de registre, aprofitem l'avinentsa que aquest número de la revista *Alella* us arribarà a les portes de la Festa Major per desitjar-vos un bon estiu i una bona Festa de la Verema. Enguany, aquesta festa tan emblemàtica culminarà amb la celebració de la 50a edició, tal com queda reflectit en el dossier que li dediquem. Que gaudiu plenament d'aquestes festes!

Ramon Ruiz Bruy

Director de la revista *Alella*

FESTA MAJOR de Sant Feliu d'Alella 2024

del 31 de juliol al 4 d'agost

alella.cat/festamajor
#FMAlella @ajalella

AJUNTAMENT D'ALELLA

alella

Revista independent d'informació local

Edita
ASSOCIACIÓ CULTURAL REVISTA ALELLA
 Eduard Serra i Güell, 2
 08328 Alella
 revista.alella@gmail.com
 www.revistaalella.cat

Director: Ramon Ruiz Bruy
Sots-director: Eudald Serra
Redactor en cap: Òscar Pallarès

Redactors:
 Albert Alabau, Ramon Anglada, Judit Bertran,
 Jordi Bes, Laia de Bobes, Agnès Céspedes,
 Inés Esteban, Cristina Gaggioli, Carlos Martínez,
 Joan Rosselló, Laura Ruiz, Eva Vicens i Pep Vidal

Col·laboradors:
 Marc Ciruela, Comissió de Cooperació d'Alella,
 Enzo Cortez, Quico Lluch, Roger Petra, Jordi Prat
 i Jordi Prats

Publicitat: Òscar Pallarès (Tel. 654 40 40 43)

Subscripcions: Carme Vilaseca
 www.revistaalella.cat/subscripcio

Comptabilitat: Josep Maria Carbó
 i Carme Vilaseca

Correcció: Martí Crespo

Disseny gràfic i maquetació: Josep Puig

Producció: RRB

Impressió: Rotimpress

Dipòsit legal: B-24.950-62
 Col·laboració: 4,50 euros

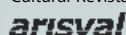
Amb el suport de:

AJUNTAMENT D'ALELLA

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

La gestió fiscal i comptable de l'Associació
 Cultural Revista Alella compta amb el suport de:

Premi Tasis-Torrent 1989 de premsa comarcal.
 Fundada l'any 1960 per Eduard Serra i Güell.
 Dirigida per Esteve Rimbau i Saurí de 1989 a 1994.

La revista Alella no es responsabilitza necessàriament
 de les opinions que continguin els articles signats.

REVISTA ALELLA
 En català
 des de 1960

Cartes al director

LLAMBORDES

No sempre les coses més boniques són les més pràctiques. I això ve a tomb quan passo per la zona de la vorera darrere l'ajuntament, a la riera, recentment pavimentada. Les llambordes rugoses utilitzades són boniques, però molt poc pràctiques en un lloc tan cèntric. És difícil empènyer una cadira de rodes, caminar-hi en cas de mobilitat feixuga i també passar-hi amb el carret de la compra ple i movent-se a sotragades. També seria una millora destacable tenir una rampa per accedir a la Porxada, al costat de les actuals escales. Tot dit amb intenció de col·laborar a millorar el dia a dia dels que vivim a Alella, en particular de la gent gran.

Una alellenca pràctica

APARCAR PAGANT

Hem vist a la televisió i també per les xarxes com l'Ajuntament del Masnou ha revolucionat i posat en peu de guerra tota la població per haver decidit que pràcticament totes les places d'aparcament urbà seran tipificades com a verdes. És una decisió irritant perquè, sense voler,

els fills que ja viuen fora de casa, si venen a dinar o de visita, hauran de pagar entrada per gaudir de l'espectacle de dinar amb els pares. Decisions d'aquest tipus per als comerços són inductores de l'opció gran superfície: bons preus, aparcament fàcil i gratuït.

El més sorprenent i curiós del cas del Masnou és com aquesta decisió ha netejat els carrers de cotxes aparcats: on n'hi havia 50 ara se n'hi veuen 10 o 12. I ens preguntem: on han anat a aparcar tots aquells cotxes? La gent, anem trobant solucions als nostres problemes, els uns per agafar el tren, els altres el bus cap a Barcelona, però són solucions que surten de baix i això no fa gaire gràcia als polítics, perquè el producte que venen és que les solucions les ofereixen ells.

Ara sembla que a l'Ajuntament d'Alella li volta pel cap entrar en el joc de rendibilitzar espais d'aparcament gratuïts i pensa en la riera, des de Can Vera (el Sorli) fins al Centre Mèdic. Els cotxes, gràcies a l'ajuntament, quedaran aparcadets i ben ordenadets de dilluns a divendres al mòdic preu de...?

Un veí del Maresme

FOTODENÚNCIA

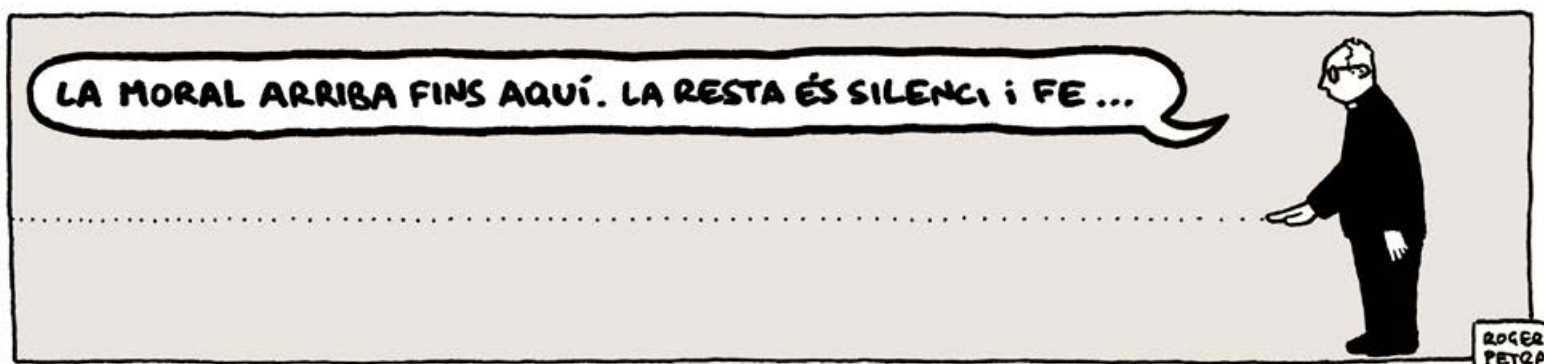
ORENETES I CAGADES

Poques coses hi ha tan boniques com l'arribada de les orenetes a la primavera i l'espectacle que ofereixen fins ben entrat l'estiu amb el seu vol atabalat i les anades i vingudes contínues als nius on creixen les cries. La façana d'Alella Vinícola té centenars de nius d'orenetes, tant a la rambla d'Àngel Guimerà com al carrer Montserrat. I és meravellós! Però el festival de cagades que s'acumulen sota els nius resulta bastant desagradable. Quan el restaurant La Vinícola estava obert, els seus responsables s'ocupaven de mantenir la vorera neta, però ara només fan neteja de les cagades els equips de neteja

dels carrers, que ni ho fan cada dia ni s'hi esforcen gaire. Suposo que la presència de les orenetes compensa sobradament aquest desavantatge, però sap greu veure la vorera tan bruta...

LA PANSA NEGRA Roger Petra

Som part del teu negoci
c/ Santa Eulàlia, 4 i 6 - Alella (Barcelona)
93 540 36 36 info@arisval.com

arisval

*Els impostos
La comptabilitat
Les nòmines
Els contractes
El pla de negoci
La comunitat de veïns
El contracte de lloguer
La venda de la casa
El canvi de nom del vehicle
Les assegurances*

Des de 1983
sempre amb tu

RE*
MENA
envi
ron
ment

Tràmit, transport i gestió
de residus industrials.

www.remena.net · info@remena.net

ESPAI DE PSICOLOGIA

—
INFANT · ADOLESCENT
PARELLA · FAMÍLIA

T. 606 42 52 22

www.espaialella.com · info@espaialella.com

Kepton

solucions i instal·lacions
d'energia solar fotovoltaica

Carrer Garrofers, 17, 08320 El Masnou
93 222 49 89 · info@kepton.solar

la
DO.
TASTETS D'ALELLA

Aquí guisem!
Autèntica cuina de mercat!

Mercat Municipal d'Alella
Tel. 629 73 98 03

Alimentació i Drogueria

· GRANEL ·
· PROXIMITAT ·
· BON PREUS ·

Comas 2 · Pl. Església
Alella · 616 045 341

SERVIFIBAL, S.L.

BALANCES – TALLADORS – ENVASADORES – PICADORES

- CCTV -

-TOTA LA MAQUINÀRIA PER A L'ALIMENTACIÓ-

WWW.SERVIFIBAL.CAT

Tel.: 659 770 814

C/Àfrica, 3 · Alella · 93 540 57 41
info@alellapiscines.com

Cuidant la teva piscina...
t'estem cuidant a tu!

PIZZA
A PUNT
QUALITAT ARTESANA DE PROXIMITAT

935 408 806

L'artista Rosa Asenjo exposa a l'Art Centre de Barcelona

Fins al 30 de juny, la pintora alellenca ha exposat les seves obres a la sala Art Centre del barri de Gràcia, a Barcelona. Són quadres que recorden la seva infantesa a Alella i que, en certs casos, incorporen elements relacionats amb el món del vi i la verema. La mostra també ha inclòs algunes de les seves escultures, disciplina que Agenjo també treballa des de fa un temps. ●

CEDIDA

L'exconseller d'Economia Jaume Giró visita Alella

El que va ser conseller d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya fins a l'octubre del 2022, Jaume Giró, va visitar el poble el 29 de maig per reunir-se amb l'equip de Per Alella Junts en una assemblea oberta a Can

Jaume Giró amb tres regidors de Junts.

CEDIDA

Gaza. La quarantena de persones que hi van assistir li van poder formular preguntes en una xerrada que va subratllar la importància de centrar el futur del país en l'educació, la productivitat i l'eficiència. ●

L'abstenció guanya les eleccions europees a Alella

Tal com apuntaven tots els pronòstics, l'opció guanyadora als comicis europeus celebrats el 9 de juny va ser l'abstenció: a Alella, tan sols va anar a votar un 48,12% dels cens electoral, una xifra lleugerament per sobre de la mitjana catalana, que es va situar en el 43,53%. Junts va ser el partit més votat, amb 975 vots, seguit pel PSC –que va retallar distàncies–, amb 837. ERC-ARA REP en va tenir 567, el PP 561, Vox 155, Se Acabó la Fiesta 124, Comuns-Sumar 107 i Podem 99. ●

Els vehicles clàssics se citen a Alella

El 16 de juny, l'Associació de Vehicles Antics i Clàssics d'Alella va reunir-se en la dotzena edició de la Trobada de Vehicles Clàssics. Durant tot el matí, a l'aparcament de Can Lleonart, els visitants van poder contemplar diferents cotxes i motos exposats, però també veure'ls en marxa en una rua que es va celebrar pel centre del poble i sentir el so dels seus característics motors. ●

El Garden Center Arenas celebra cinquanta anys

El 14 de juny al vespre el Garden Center Arenas va oferir la festa del cinquantenari. Hi van participar el vicepresident del Mercat de la Flor i Planta Ornamental de Catalunya, el president d'Aliat Grup i l'alcalde del poble, però els moments més emotius es van viure amb les intervencions d'en Josep i la Maria, els impulsors, i la Marta i la Mireia, les responsables actuals. Des de la revista volem felicitar-los un cop més per la seva aportació a Alella i per la seva implicació amb aquesta publicació. Per molts anys! ●

RAMON RUIZ BRUY

Joan Maria Borrell exposa les seves pintures al Casal

Durant la segona quinzena de juny, l'alellenc Joan Maria Borrell ha presentat una selecció de les seves obres al Casal d'Alella. Amb noranta anys, Borrell continua gaudint pintant paisatges i bodegons, amb un domini de la perspectiva i la llum gairebé professionals. Des de ben petit va aprendre a expressar-se amb el dibuix i la pintura, però des que es va jubilar dedica més temps a la pintura. Sovint els marcs de les seves obres també els elabora ell mateix. ●

RAMON RUIZ BRUY

Alella és un dels municipis més afectats pels talls de llum

Un article de la revista *Crític* publicat el 27 de maig va revelar que Alella està en la posició 22 dels municipis catalans més afectats pels talls de llum, amb una cinquantena de talls massius els darrers deu anys. La publicació, que va tenir accés a dades fins ara inèdites de la xarxa Endesa a Catalunya, mostrava que Alella ha estat aquesta última dècada 13.725 minuts sense corrent elèctric. ●

Els Amics del Teatre d'Alella estrenen tres obres

El primer cap de setmana de juny, la companyia teatral va estrenar a l'Espai d'Arts Escèniques Casal d'Alella la darrera obra, *El mètode Grönholm*, de Jordi Galceran. Van ser dues sessions, una el 31 de maig i l'altra l'1 de juny, que van deixar la sala sense ni una sola butaca buida. Dirigits per Marta Vendrell, els actors Sergi Moreno, Aixa Romeu, Arnau Peirot i Xavi Prats van rebre una forta ovació a l'hora dels aplaudiments. Paral·lelament, durant tot el mes la companyia va portar la seva obra *Veïns* a diferents residències de gent gran del poble. La gira va fer parada a la Residència Alella Mar, els Rosers i Germans Aymar i Puig, on els residents van poder gaudir d'aquest text escrit per la directora del grup, Marta Vendrell, que explica les relacions entre un grup de veïns. La companyia també va fer dues funcions de l'obra a Can Lleonart.

Els més petits de la companyia també van poder viure els nervis d'una estrena. El 14 de juny van presentar amb una gran acollida la seva segona obra, *La princesa emmurriada*, amb la qual van posar el punt final al curs. ●

Alella recull 2.500 kilos d'aliments per al Banc dels Aliments

Els dies 24, 25 i 26 de maig Alella va sumar-se a l'Operació Primavera de l'entitat. Ho va fer amb una quarantena de voluntaris tant del Banc dels Aliments com de l'Associació de Dones del poble, que van situar-se a les portes dels supermercats Can Jana, Caprabo i Sorli, així com també a l'Escola Fabra. Entre tots, gràcies a les donacions dels veïns, van recollir 2.500 kilos de menjar, que la brigada municipal va traslladar a Càritas perquè es lliuri a famílies ateses per Benestar Social. ●

CEDIDA

Una allelenc a explica que va ser víctima d'abús sexual de l'escolapi Josep Blay

3CAT

L'allelenca Anna Berengué va explicar el seu cas com a víctima d'abús sexual de l'escolapi Josep Blay a TV3 i a *El Periódico*. En una entrevista conjunta en aquests dos mitjans, va decidir explicar el que ella i com a mínim dues nenes més van viure entre els anys 2008 i 2010 quan feien catequesi a la parròquia d'Alella. Aquest ensenyament era en grup, però de vegades el capellà les feia passar individualment a la sala del costat, on els feia tocaments íntims amb el pretext de comprovar que se sabien les pregàries.

En declaracions a la revista *Alella*, Berengué explica que va decidir fer-ho públic "no per venjança, sinó com a últim recurs". Assegura que per ella no hi ha hagut reparació perquè esperava que Blay entrés a la presó: "Quan la via judicial va quedar exhaurida, després de recórrer contra la sentència, com que la pena era de vint-i-dos mesos i no havia d'entrar a la presó, vaig decidir fer el pas. La meva mare i les altres mares van decidir que no volien gastar-se més diners, cosa que respecto, i vaig decidir explicar-ho als mitjans. Les altres víctimes potser no ho han volgut fer, però jo ho tinc superat i ho volia fer. La frustració m'hi ha empès, és el meu granet de sorra perquè no torni a passar."

L'allelenca diu que aquests dies s'ha sentit empoderada i cansada alhora "perquè sembla que aquesta història no s'acabi mai". Pròximament, des de la revista *Alella* tractarem aquest cas d'abusos sexuals al poble més extensament.

El pare Josep Blay va exercir a la parròquia d'Alella entre el 1994 i el 2010 i tres víctimes l'han denunciat. Com explica el 324. cat, amb una pena menor a dos anys de presó per tres delictes continus d'abusos sexuals a nenes de vuit anys, ara com ara Blay continua sent capellà i viu en una residència geriàtrica sota l'aixopluc dels escolapis. L'octubre passat el jutjat de Mataró el va considerar culpable de tres delictes d'abusos continus a menors de tretze anys i el va condemnar a una multa de 7.000 euros, una sentència que van recórrer acusació i defensa. Ara l'Audiència de Barcelona ha substituït la multa per una pena de 22 mesos i mig de presó, un temps que no és suficient perquè hi entri.

Berengué és periodista i ha col·laborat amb aquesta revista. A més, té un màster en periodisme internacional de la Universitat de Stirling (Escòcia), on va fer el treball final de màster sobre el seu cas d'abús sexual. ●

Foto dels Nadons nascuts l'any 2023

Fa uns dies vam dur a terme la convocatòria per fer la foto dels nadons nascuts l'any 2023 a Alella i, per motius diversos, vam comptar amb molt poca participació (només quatre criatures). Donat l'escàs èxit, repetirem la convocatòria al mes de setembre. Resteu atents al nostre web i xarxes socials, a la cartellera de l'empedrat del marxant i als grups de whatsapp de les llars d'infants d'Alella.

QUICO LUCH

DEL PLE

L'ajuntament liquida l'exercici 2023 amb un resultat pressupostari negatiu de -675.337 euros

A la sessió plenària del 30 de maig, alcaldia va donar compte de la liquidació del pressupost de l'ajuntament corresponent a l'exercici 2023, que s'ha clos amb l'assoliment d'un 76% dels ingressos previstos i l'execució d'un 84,5% de les despeses pressupostades. Això s'ha traduït en un resultat pressupostari ajustat de -675.336,73 € i un romanent de tresoreria per a despeses generals d'1.167.998,90 €, 2,1 milions menys que l'any 2022. El deute financer se situa actualment en el 7,7%. L'alcalde va destacar l'estalvi net de mig milió d'euros en la despesa ordinària i l'increment de 250.000 € d'ingressos per cobrament de taxes. Des del grup Per Alella Junts es va criticar la previsió a l'alça dels ingressos, que ara es demostra que era irreal, i va recordar que al seu moment ja no van compartir el plantejament d'aquest pressupost. ●

Es posa a licitació el servei de recollida de residus sòlids urbans que es troba fora de contracte

779.000 € és el pressupost pel qual es licita el servei de recollida de residus sòlids urbans de tipologia domiciliària i els assimilats a residus domèstics, incloent-hi el transport fins a les plantes de tractament autoritzades. De manera prèvia a la definició del nou model de recollida requerit per la Unió Europea, es vol regularitzar la situació de la recollida de residus actual, que es troba fora de contracte, i mantenir el servei prestat fins ara, millorant-ne l'eficiència, valorant-ne més freqüència de recollida i una

millor neteja, entre altres clàusules. La licitació es va aprovar amb els vots a favor d'ERC+SxA i AP-PSC i les abstencions de Per Alella Junts, el PP i Primàries, que van al·legar manca d'informació. ●

El Síndic Municipal es queixa de l'accés a l'informació

En un ple extraordinari celebrat el 30 de maig, la Sindicatura Municipal de Greuges va donar compte del seu informe de l'any 2023, en què ha intervingut en set casos, cinc dels quals corresponien al seu àmbit d'actuació i dos han estat col·laboracions per afavorir-ne la tramitació. En la seva exposició, el síndic Carlos Romeu Nedwed va fer un toc d'atenció als responsables municipals, al·ludint a les dificultats per accedir directament a algunes informacions requerides per a la seva tasca. "És necessari que la figura del síndic sigui més coneguda i que pugui contactar d'ofici amb diversos serveis (com els socials, per exemple) sense ser vist com una figura invasora de competències", va demanar. També va sol·licitar, en pro de la ciutadania, que quan una qüestió es trasllada a unes altres administracions, l'ajuntament en faci seguiment per donar-ne notificació: "Un expedient no acaba fins que el ciutadà té una resposta clara." Romeu va agrair el suport de l'alcalde i el gerent municipal, però alhora va estendre la petició de comptar amb més suport jurídic. ●

Alella se suma al projecte Maresme EuroVelo 8

Al ple del 27 de juny es va aprovar per unanimitat l'adhesió d'Alella al projecte Maresme EuroVelo 8, gestionat pel Consell Comarcal. Aquesta iniciativa, que preveu la instal·lació d'una pèrgola fotovoltaica a Alella, aprofitarà

el traçat maresmenc de la xarxa europea de rutes ciclistes EuroVelo per millorar la sostenibilitat turística de la comarca amb la promoció del cicloturisme –un turisme verd, esportiu i de natura– com a oferta alternativa a la de sol i platja. ●

Alella de Mar podrà fer edificacions plurifamiliars amb noves condicions

La modificació puntual del POUM núm. 10, referent a les claus urbanístiques 5, 13b1 i 13c1 aprovada provisionalment al ple del 27 de juny, manté la possibilitat de construir edificacions plurifamiliars en alguns veïnats d'Alella de Mar, a petició de la comissió d'urbanisme. No obstant això, l'edificabilitat es redueix a només planta baixa més un pis i s'estipula que la meitat dels habitatges que es creïn siguin de lloguer assequible. S'aprova amb els vots a favor d'ERC+SxA i AP-PSC, l'abstenció del PP i Primàries Alella i el vot en contra de Per Alella Junts. ●

Es corregeix la modificació del POUM a l'avinguda de Sant Mateu, 4-6

A instàncies de la Generalitat, el ple va aprovar la modificació provisional del text refós de la modificació del POUM que afecta les parcel·les de l'avinguda de Sant Mateu, 4-6, per fer una nova qualificació a la clau 9 que permeti construir-hi, entre altres, habitatges dotacionals, residències, centres sociosanitaris i escoles privades. La modificació, aprovada ja inicialment el novembre del 2023, va prosperar amb els vots a favor d'ERC+SxA, AP-PSC i Primàries Alella i l'abstenció de Per Alella Junts i el PP. ●

MÉS PROPIETATS
More properties

LÍDERS EN VENDES D'HABITATGES A COMPRADORS INTERNACIONALS

LUCAS FOX
INTERNATIONAL PROPERTIES

LUCAS FOX MARESME

Plaça de l'Ajuntament, 7, 08328 Alella

T: (+34) 935 952 490 · E: maresme@lucasfox.com

www.lucasfox.es

CAFÈ DE BAIX

DES DE 1780

CAN DURAN

ALELLA

Àngel Guimerà, 18 - 08328 ALELLA

Tel. 93 555 10 45

www.restaurantcanduran.com

Instagram: @canduran_alella

“Volem que durant més de deu dies a Alella es respiri Verema”

Elisabet Vilaró, regidora de Cultura i Turisme, i **Mercè Vizern**, regidora de Festes i Participació, ens presenten alguns aspectes del programa de la Festa de la Verema i ens expliquen com s’ha gestat la celebració del cinquantenari

OSCAR PALLARÉS

Mercè Vizern i Elisabet Vilaró, a la Companyia d’Alella.

AGNÈS CÉSPEDES

Quina Festa de la Verema ens trobarem enguany?

Mercè Vizern (MV): Una festa molt extensa i per a tots els públics! Han sortit tantes idees i tantes propostes, que encara ens faltarien dies.

Elisabet Vilaró (EV): La Festa de la Verema oficialment són tres dies –divendres, dissabte i diumenge–, tot i que ja fa alguns anys que la comencem un parell de dies abans perquè hi ha la tallada de raïm amb els nens i les nenes i alguna altra activitat. Fèiem

tres dies de Mostra i després els tasts i les visites. Aquest any ens hem tornat boges i començarem el dia 4 de setembre i acabarem el dia 16. Són molts dies i amb activitats no precisament menors, sinó que totes tenen el seu perquè i la seva importància. Es donarà una gran verema.

Tants dies deuen donar cabuda a moltes activitats diferents, a banda de les que ja coneixem...

EV: Crec que en conjunt quedarà un programa molt ampli en què tothom se sentirà a gust i hi trobarà alguna cosa per fer, ja

sigui en l’àmbit personal, en l’àmbit familiar amb canalla de totes les edats, els joves... Normalment, la Festa de la Verema ja treballa així, però aquest any encara es notarà més perquè amb més dies hi haurà més oferta.

MV: I amb activitats de participació més popular, en què tothom tindrà cabuda.

La Mostra Gastronòmica s’ampliarà? Creixerà en espai?

EV: Es farà els mateixos dies de sempre, però sí que guanyarà espai. Hi estem treballant i estudiant les diferents possibilitats

que tenim damunt la taula. S'hi ha afegit algun restaurant més i un altre celler.

Un nou celler?

EV: Sí, de Carquefou. Alella està agermanada des de fa molts anys amb aquesta població francesa i els vam plantejar la possibilitat que l'únic celler que els queda a la vila participés en la Mostra de la verema oferint degustació de vins. Els va encantar la idea i per tant hi seran, amb una representació de tres vins. Això serà un al·licient més. I ells s'hi estaran de dijous a dilluns.

Com es distribuiran els tiquets de la Mostra?

EV: Hem eliminat els tiquets. Ja l'any passat es va modificar el funcionament pel que fa als restaurants i enguany també amb els cellers. La qüestió és que ja no hi haurà tiquets, sinó que cada estand tindrà la seva oferta de plats i copes amb els seus preus i cada comensal ho anirà a comprar directament. Només caldrà comprar la copa i la bosseta per portar-la. Això donarà més aire i esperem que dinamitzi el funcionament de la Mostra.

El Tapes+Vi té també bona acollida...

EV: Hi ha bona participació dels restaurants. Penseu que molts d'ells reben ja durant l'estiu reserves per als dies de la Festa de la Verema. Per ells és un impuls important.

MV: La voluntat de la Festa de la Verema és això, també: un exercici de promoció econòmica, en què els comerços i restaurants del poble es puguin donar a conèixer i promocionar-se.

Podrem visitar els cellers com sempre, oi?

MV: Naturalment. Les visites són un èxit rotund. Són molt esperades i en el moment en què es posen a la venda els tiquets s'exhaureixen ràpidament.

EV: La Verema és dels restaurants, però òbviament també dels cellers, dels vins i de fer-hi visites.

Quins tasts s'han programat en aquesta edició especial?

EV: Aquest any s'han programat fins a dotze tasts. Seran diferents entre si i per a públics diversos, tant pensats per a experts com per a persones que es volen iniciar en aquest món. Hi haurà un tast jove, els tres d'*Un celler, un vi* que seran trilingües –en català, anglès i francès–, un nou tast a cegues per parelles que tenim ganes que funcioni bé i s'instauri, els tasts amb personalitat, el tast del Consell Regulador, un tast *Música i vi*... I, fruit de l'espai participatiu, hi ha una entitat, la Coral Joia, que s'ha engrescat a organitzar un tast especial. Tothom trobarà

un tast que li encaixi. Cal dir també que, fins ara, els tasts els fèiem a Can Lleonart i enguany els farem a l'auditori de l'Espai d'Arts Escèniques, que convertirem en una sala de tast. Ens dona més capacitat i ens permet tenir la sala muntada de manera fixa. Volem que durant més de deu dies Alella respiri Verema.

Tindrem també un convidat excepcional, el sommelier Josep Roca d'El Celler de Can Roca.

EV: Com ja es va anunciar, es farà un tast amb en Pitu Roca, reconegut el 2022 com a millor sommelier del món, en un acte pensat perquè sigui potent, de referència. I, a més, el Consell Regulador farà un tast amb en Ferran Centelles, un altre dels millors sommeliers del país. Però hem de remarcar que els i les sommeliers que participen en la verema són tots de renom, molt reconeguts en el seu àmbit.

"AQUEST ANY S'HAN PROGRAMAT FINS A 12 TASTS. SERAN DIFERENTS ENTRE SI I PER A PÚBLICS DIVERSOS, TANT PENSATS PER A EXPERTS COM PER A PERSONES QUE ES VOLEN INICIAR EN AQUEST MÓN"

Hi ha novetats entre les activitats més tradicionals?

MV: Sí! N'hi haurà també. De les diverses comissions de participació va sortir la voluntat de fer una trobada de pubilles. El format s'està definint, però es convocarà totes aquelles noies que han estat pubilles de la nostra Festa de la Verema des dels principis fins ara.

La història tindrà molt pes en aquest 50è aniversari?

EV: Treballem en la recuperació de la història de la Verema, per saber d'on surt, com ho fa i el recorregut fins a arribar al dia d'avui. Tot això prendrà forma de dues maneres: amb un llibret que inserirem al mateix programa, amb una visió històrica de la Festa de la Verema en què es recullen també les coses que han estat més característiques, i, després, amb una gran exposició a Can Lleonart del conjunt d'elements que recorren aquesta història, que es podrà visitar del 4 de setembre fins a les acaballes del mes.

Què trobarem a l'exposició?

EV: Aprofitant l'avinentsa que no hi haurà

cursos encara a Can Lleonart, ocuparà les dues plantes oferint diferents espais en què es reflectiran moments d'aquests cinquanta anys de Festa de la Verema. En aquesta exposició hi ha el testimoni de persones que han tingut un paper important a la festa. Hi haurà també un audiovisual. És comissariada per la Regidoria de Cultura i l'ha fet una empresa especialitzada del poble. Serà una bona manera d'explicar d'on venim i fins on hem arribat.

I els porrons?

EV: També hi sortiran. A més, el Casal ha encarregat l'edició d'un porró especial per al cinquantenari, que ja avanço que és molt bonic. Segueix la línia dels porrons de la col·lecció: de vidre bufat, artesanal, fets un a un.

S'ha anunciat que enguany hi haurà també una escultura commemorativa.

EV: Partint que pel Mil·lenari es va fer la premsa que trobem davant de Can Lleonart, d'Isidre Oliveras, vam pensar que per aquest 50è aniversari de la Festa de la Verema calia trobar un element que també quedés per sempre al poble. Així que vam fer l'encàrrec d'una escultura de gran format a un artista local, en Ricard Aymar. Serà una peça commemorativa que situarem en un lloc molt visible, encara sorpresa, al centre de la vila.

S'havia tornat a convocar la beca de recerca històrica per vincular-la també a la Verema, però no hi ha treball guanyador. Què ha passat?

EV: Ha quedat deserta perquè no s'hi ha presentat ningú. És una pena, perquè la vam convocar per fer un treball de recerca al voltant del món vitivinícola a Alella, que creïem que seria d'interès per als investigadors, i encara més quan hi havíem afegit la publicació del treball guanyador.

La viticultura i el món de la vinya tindran algun espai?

MV: Volem sensibilitzar la ciutadania sobre la importància de la pagesia i la identitat vitivinícola, fent incís també en la importància de consumir km 0, en una acció treballada des del Consell Agrari. S'està preparant una activitat familiar que tindrà lloc a la vall de Rials en què es parlarà de pagesia d'horta i vitivinícola. I també es farà una taula rodona al voltant de la pagesia i les dificultats que es troba actualment en municipis com el nostre. Alhora hem volgut que les activitats infantils cada vegada portin més implícit el món de la viticultura i la identitat d'Alella.

Els Premis Verema d'enguany seran per al Casal i la revista *Papers de vi*. Va ser clara la decisió?

OSCAR PALLARÉS

MV: Aquests premis s'han treballat des de la comissió i és evident que es donen a *Papers de vi* per la feina que fan de la promoció de la DO i dels seus vins, i al Casal com a iniciadors de la festa i dinamitzadors que n'han estat durant molts anys. Ambdós es mereixen aquest gran reconeixement.

EV: Vam creure que era el millor moment per fer-ho perquè són premis col·lectius, a unes entitats molt potents que aglutinen la feina de molta gent. Són premis de poble.

Parlem també del cartell d'aquesta edició, obra d'Enric Satué...

EV: Els *inputs* han estat molt bons. Ha tingut molta bona rebuda. I l'Enric Satué ha estat molt content que se li hagi proposat, és una institució d'Alella. Que hi ha hagut alguna crítica o comentari? Com diu el mateix Satué, quan un cartell d'aquesta dimensió no crea cap sentiment, malament! Així que el debat que n'hagi pogut sorgir és benvingut. Tenim previst fer un col·loqui amb en Satué i algú del FAD per parlar de la imatge en el món del vi, tant en cartelleria com en l'etiquetatge dels vins.

MV: És un personatge important del poble, una persona molt reconeguda en el seu àmbit i per la seva carrera. El cartell de la 50a Verema havia de ser d'ell.

Amb tot el que expliqueu, és evident la feina que comporta l'organització d'aquesta 50a Festa de la Verema. Com s'ha dut a terme?

EV: La coordinació política de tot plegat la porto jo, des de Cultura i Turisme, però,

de fet, hi treballem en equip. Ja no sols en aquesta edició especial, sinó que sempre es fa una feina conjunta, molt transversal.

MV: S'ha creat una comissió específica dins l'ajuntament, on òbviament hi ha gent que hi té més responsabilitat. Vam començar a treballar-hi ja l'octubre del 2023, just tancada l'edició anterior, i s'ha anat reunint periòdicament, gairebé cada quinze dies.

Qui forma aquesta comissió?

EV: És una comissió molt global. La formem nosaltres dues, amb alcaldia i una part tècnica, que aglutinem la feina de tots per anar creant la programació resultant.

MV: La part tècnica no és només la de les nostres àrees, sinó que hi són representats tots aquells àmbits que d'alguna manera també hi participen, com poden ser joventut, esports, comerç, participació, seguretat ciutadana... Quasi totes les àrees municipals hi tenen presència. Hi ha un grup motor, però també hi són els que fan accions més puntuals.

"LA FESTA DE LA VEREMA SÓN DIES DE RETROBAMENT PER A MOLTES FAMÍLIES I UN COMIAT DE L'ESTIU"

La ciutadania hi ha pres part?

MV: Sí, i tant! S'han fet diferents espais de participació ciutadana. Es va fer una convocatòria a través dels instruments de co-

municació de l'ajuntament, perquè persones a títol individual poguessin dir-hi la seva i fer-hi propostes. De fet, hi ha hagut tres òrgans de participació: una comissió de ciutadania a títol individual, les entitats amb qui fa temps que parlem i una comissió de caràcter institucional amb els exalcaldes i exregidors que havien treballat per a la festa durant les seves etapes, amb entitats com el Casal i la revista *Alella*.

EV: Participació s'hi ha posat enguany de manera especialment intensa, perquè hi ha hagut una sèrie de moments amb la ciutadania i entitats que hi tenen un paper molt concret i necessari.

I ha estat productiva, aquesta participació?

MV: A escala d'entitats ha anat molt bé i pel que fa a la ciutadania, ha estat un espai de molta qualitat.

EV: En la institucional van sorgir també qüestions molt interessants, perquè es coneixia molt bé la festa. Ens va ser de molta ajuda la seva experiència. Va funcionar molt bé i li va donar un plus a l'hora d'aportar.

Amb l'ampliació de la festa, l'increment de dies que s'hi dediquen, el pressupost s'ha doblat...

EV: S'ha augmentat un 53%, perquè teníem clar que, excepcionalment, havíem d'abocar molts esforços a aquest 50è aniversari. I un dels esforços és, evidentment, l'econòmic. Estem passant d'una festa d'un cap de setmana a una celebració de prop de quinze dies amb moltes activitats. Però és un pressupost puntual per a aquesta edició. L'any vinent tornarem al format de festa habitual.

MV: Més que una despesa s'ha de veure com una inversió en la promoció econòmica i cultural del nostre poble i un incentiu a la participació ciutadana.

Quin és el perfil del visitant de la Festa de la Verema? Hi venen estrangers?

EV: Sí que n'hi ha, sí. Una part important són ja residents d'Alella o dels pobles del voltant que hi porten familiars i coneguts seus. I des de l'Oficina de Turisme es recull també l'assistència de gent que ve de fora. Però no fem publicitat expressa a canals turístics de Barcelona.

MV: Són dies de retrobament per a moltes famílies. És el final de l'estiu, la gent torna de vacances... i l'última festa abans de recuperar la rutina és la de la Verema.

Ha quedat alguna cosa al tinter?

EV: No. Creiem que ho hem pogut teixir tot molt bé dins el programa. I això és fruit del gran treball en xarxa que hem estat fent, sempre d'una manera molt transversal. I això fa que tot estigui molt ben organitzat i sigui ben sòlid. ●

El debat sobre el futur de la Miralda no afluixa

Us oferim un resum dels diferents moviments protagonitzats tant per l'ajuntament com pels col·lectius que s'oposen al projecte urbanístic

RAMON RUIZ BRUY/REDACCIÓ

Els grups opositors al projecte urbanístic de la Miralda han continuat actius aquestes primeres setmanes d'estiu. Per la seva part, l'alcalde Marc Almendro ha continuat cercant la complicitat de l'oposició i els veïns organitzant un grup de treball amb assessors triats des de l'ajuntament.

Un ventall de propostes alternatives

En aquest moment, al debat sobre la Miralda hi ha una gran diversitat de propostes amb diferents matisos. Des de la urbanització gairebé total de la proposta inicial del POUM del 2014, fins a la conservació integral que demanen les opcions més ecologistes, i a mig camí entre totes dues opcions,

se situen els partidaris de preservar la part que queda per sobre del torrent de Rials i proposen concentrar les construccions a la part sud d'aquest.

Un taller per repensar el projecte

El 15 de juny, el col·lectiu Salvem la Miralda va organitzar al Casal d'Allella un taller

per discutir alternatives al projecte urbanístic de la Miralda. Hi van participar una trentena de persones preocupades pel que consideren un impacte irreversible sobre el model de poble. Els participants van subratllar la importància de protegir el territori no urbanitzat com a bé comú, valorant els beneficis dels ecosistemes, com la reducció de l'efecte illa de calor i la recàrrega d'aqüífers. També van destacar el potencial agroecològic per a la sobirania alimentària del Baix Maresme.

Es van formar grups per debatre propostes concretes. Les tres més populars van ser:

Agroecologia i medi ambient. Preservar l'espai natural amb zones d'horta, vinya, bosc i flor. Fomentar la pagesia, cooperatives de producte ecològic i la connectivitat ecològica del torrent de Rials amb la riera d'Alella.

Habitatge. Fomentar models cooperatius per a joves i reciclar sostre ja construït per evitar urbanitzar la Miralda. Destinar l'edifici històric de La Miralda a habitatge cooperatiu.

Activitat Científica. Convertir l'edifici de la Miralda en un centre d'investigació i formació en agroecologia, combinat amb turisme sostenible.

El taller va concloure reafirmant que la Miralda és un projecte que transcendeix l'àmbit municipal, i que, per tant, podria rebre finançament per part de diverses administracions de cara a prioritzar les necessitats ecosocials. També es va criticar l'avaluació del projecte només en termes de creixement econòmic.

Uns dies més tard, el 20 de juny, Panagiota Kotsila, investigadora de l'ICTA-UAB, es va reunir amb l'alcalde, Marc Almendro, per presentar-li les conclusions del taller. Segons ha transcendit, Almendro va seguir insistint en la importància de fer rendible el projecte amb la construcció d'habitatges i va recalcar que el centre de recerca és prioritari per la col·laboració amb el Tecnocampus establert el 2017. Tot i el procés de modificació recentment obert, Almendro es va mostrar contrari als canvis d'usos del terreny, assegurant que el POUM no els permeten. Malgrat tot, el col·lectiu explica que l'alcalde es va mostrar interessat en els resultats del taller i en col·laborar amb l'equip d'investigadors en el futur.

Revisió del Pla Parcial un Enfocament Multidisciplinari

L'ajuntament ha iniciat una revisió del Pla Parcial de la Miralda amb debats tècnics i polítics, durant la primavera va informar-ne en una audiència pública i va fer una enquesta en línia per fomentar la participació ciutadana. També ha creat un consell assessor

amb tècnics i professionals de diversos àmbits per millorar el pla. La primera sessió del grup va tenir lloc el 7 de maig, on es va compartir informació prèvia. La segona sessió, el 28 de maig, va incloure una visita a la finca de la Miralda i una sessió de treball a l'ajuntament. La tercera sessió, el 25 de juny, va dividir els membres en dos grups per debatre i després posar en comú les seves conclusions.

Es va debatre i qüestionar la decisió del Pla Territorial Metropolità de crear una nova centralitat urbana a la Miralda, és a dir, un nou punt amb serveis i infraestructures que concentri activitats econòmiques i socials. Però, malgrat la diversitat d'opinions una de les idees que va aconseguir més consens va ser la de concentrar qualsevol nova edificació al sud del torrent de Rials, preservant la part nord de l'àmbit.

"Soc la Miralda" és un nou perfil d'Instagram que reivindica els valors paisatgístics i ecològics de la Miralda.

Els assessors de l'ajuntament hi diuen la seva

En tres sessions de treball, als trenta participants del Grup de Treball convocats per l'alcalde d'Alella se'ls va demanar aportar les seves opinions escrites sobre la Miralda. Tretze participants van respondre. A l'espera d'un resum oficial, a continuació us oferim a grans trets la lectura que n'ha pogut fer l'equip de la revista *Alella*:

La Miralda d'Alella ha generat un debat intens entre la comunitat local i experts, amb propostes des de la conservació ambiental i cultural fins a l'ús sostenible del sòl. Es crida a preservar la biodiversitat, els

sistemes naturals i els valors culturals, amb una preocupació constant per l'impacte ambiental i el desenvolupament que respecti l'essència rural i agrícola del territori.

Les perspectives subratllen la importància de maximitzar espais verds, evitar la urbanització intensiva i centrar-se en activitats econòmiques locals. Hi ha consens que es necessita un enfocament sostenible que gestioni eficientment els recursos hídrics i energètics, preservant el paisatge com un bé comú per a futures generacions.

En conclusió, la majoria de les visions busquen un equilibri entre desenvolupament econòmic i conservació ambiental, amb propostes que inclouen centres d'ecoturisme i agroturisme, i la redistribució dels plans urbanístics per integrar espais culturals en entorns verds. Aquesta redistribució vol assegurar que qualsevol desenvolupament respecti els valors naturals i culturals del territori, proporcionant una urbanització harmoniosa i sostenible.

Neix un nou perfil d'Instagram 'Soc la Miralda'

'Soc la Miralda' és un nou perfil a Instagram on des del juny un personatge expressa preocupacions sobre els plans urbanístics amb un to fresc i humorístic.

Sauló Miralda lliura gairebé 800 signatures a l'alcalde

El 3 de juliol, el col·lectiu Sauló Miralda va lliurar a l'Ajuntament 781 firmes recollides a peu de carrer i a change.org, destacant la importància d'informar i intercanviar idees sobre el pla urbanístic. Segons han explicat a la revista *Alella*, resten a l'espera de la resposta de l'ajuntament.

Junts presenta una proposta alternativa per La Miralda

El 9 de juliol, Junts va organitzar una assemblea per presentar una proposta alternativa per la Miralda. Aposten per un desenvolupament sostenible amb dues àrees: un parc central al nord del torrent amb el projecte de recerca Àgora i un espai de *coliving* al sud per a persones grans i professionals nòmades. Des de Junts asseguren que aposten per un desenvolupament més "beneficiós i sostenible" que no pas el del projecte actual.

La revista Alella us manté informats

Conscients de la importància d'aquest assumpte per al futur del model de poble que significarà el que s'acabi decidint sobre la Miralda, a mesura que es produeixen novetats, la revista *Alella* informa a través del seu web revistaalella.cat i les xarxes socials. Allí podeu trobar informacions més detallades de totes aquestes notícies que us hem resumit al present article. ●

Salvador Milà: “L’Ajuntament d’Alella pot reconsiderar el sector de la Miralda, no hi ha excuses tècniques que valguin”

L’advocat mataroní i exconseller de Medi Ambient de la Generalitat durant el tripartit aprofundeix i aclareix alguns termes sobre el pla de la Miralda i el posa en el context d’una revisió del Pla Territorial de la Regió Metropolitana de Barcelona

Salvador Milà, a casa seva.

MONTSERRAT SERRA

Des de l’arribada dels ajuntaments democràtics a la dècada del 1980, l’advocat Salvador Milà (Mataró, 1953) ha assessorat alguns governs municipals d’Alella i hi ha col·laborat. Recorda el primer govern democràtic, el del batlle Pepe Casco, també les dues legislatures posteriors encapçalades per Josep Maria Casals, i fa dues dècades amb el govern d’ERC i la Garnatxa. Va ser el seu despatx qui va portar el contenciós de la vall de Rials per mantenir-la com a sòl agrari i frenar el polígon industrial que s’hi volia construir.

Al final d’aquest mes de maig, Salvador Milà va participar en una trobada al Casal d’Alella per parlar del pla de la Miralda, organitzada per diferents col·lectius del poble. Entre més, Milà, llei en mà, va desmuntar l’argument de l’ajuntament sobre el fet que tirar enre- re el projecte ara plantejat a la Miralda suposaria una indemnització milionària als propietaris i promotors.

Hem volgut aprofundir i aclarir alguns aspectes legals i jurídics i reflexionar sobre l’habitatge i una ordenació territorial periurbana, la de la regió metropolitana de Barcelona. Però comencem per la seva aportació en l’àmbit de la vall de Rials, ara ja fa unes quantes dècades. Ens diu Milà: “Nosaltres vam defensar l’Ajuntament d’Alella davant del recurs que van posar els propietaris de Rials quan el consistori va desclassificar el sector i va deixar-lo com a zona no urbanitzable dins els usos agrícoles.”

Com en el cas de Rials, si es modifiqués el pla de la Miralda tampoc no s'haurien d'indemnitzar els propietaris?

Deixa'm dir una cosa d'entrada. La història sempre comença igual: cal saber què vol l'ajuntament. Si vol desprogramar el projecte ara plantejat a la Miralda, l'única facultat que la llei d'urbanisme dona als propietaris és que si han estat complint el pla en les seves etapes i han anat presentant la documentació, tot allò que hagin anat presentant amb deguda forma i temps, l'ajuntament ho haurà d'indemnitzar. Però només allò que els hagi suposat unes despeses. Simplement, només es patrimonialitza el que la propietat fa en temps i forma ajustat al planejament.

Aleshores, per què l'ajuntament continua dient que si es tira enrere el projecte la indemnització tindrà un cost inassumible?

La qüestió és iniciar el tràmit i veure què et demanen i per quin fonament jurídic ho demanen. Perquè la idea que s'ha de pagar el pla parcial com si ja fossin solars edificats és absolutament falsa. Perquè només s'ha d'indemnitzar allò que s'hagi patrimonialitzat, allò que s'hagi realitzat. Ara, no entro en el model que l'ajuntament vol. L'única cosa que dic és: no amagueu el debat.

El dia de l'acte al Casal vau llegir la llei. A drete llei, com que no s'han complert els terminis sembla que queda clar que en principi no s'havia d'indemnitzar la propietat. Tot el valor de la urbanització feta no, evidentment.

Per tant, en cap cas serien indemnitzacions multimilionàries en la fase en què es troba ara el projecte.

Correcte.

Però l'ajuntament continua dient que el projecte no es pot parar. De manera que seria bo saber quines armes tindrien els propietaris si el projecte es parés.

Sincerament, no vull entrar en una discussió jurídica, perquè no és el tema.

Però els propietaris tenen dret de posar un recurs.

Sí, i l'ajuntament té dret de defensar-se. Però no em preguntis què passarà ni què dirà la sentència. Perquè no és el tema. Perquè la Miralda no és un problema jurídic, és un problema urbanístic, de model de poble, de continuïtat física, de si cal preservar aquest espai perquè té un interès ecològic, si es pot trobar una solució intermèdia... Ara qui té la paella pel mànec és l'ajuntament, que és qui ha de moure peça, ha d'assenyalar què vol o què voldria per a aquest sector, i, a partir d'aquí, ha d'iniciar el tràmit perquè per això té la sobirania del procés urbanístic.

El terreny de la Miralda té la mateixa qualificació que el que tenia el terreny de la vall de Rials?

Tant el terreny de la Miralda com el de la vall de Rials els anys vuitanta és i era sòl urbanitzable delimitat.

Ho pregunto perquè l'ajuntament argumenta que la Miralda i la vall de Rials no són processos semblants.

No sé per què. Ara es diu sòl urbanitzable delimitat i abans es deia sòl urbanitzable programat, que volia dir que no hi havia el pla parcial fet. Però és el mateix. Vol dir que el terreny es troba en una situació que encara és rústica, però que ja té una programació en la qual estableix el procés a seguir: en els primers cinc anys s'haurà de fer això, la iniciativa serà municipal... Però tot això no es fa i passen cinc anys més. I ara amb la Miralda els propietaris es despengen i diuen que ho

“LA PRESSIÓ DE BARCELONA US PASSARÀ PER SOBRE COM UN TSUNAMI”

volen fer ells. I hi ha un informe jurídic favorable, però, tot i això, l'ajuntament podria mantenir la capacitat que encara li dona el pla de desenvolupar-ho ell. Ara l'ajuntament diu que incorpora aquesta proposta dels propietaris a la tramitació del pla i si s'aprova definitivament el pla, incorporaran el canvi de sistema d'actuació.

L'ajuntament ara ha aturat el projecte i l'està repensant, però sense canviar el model. Tanmateix, del 2014, quan s'aprova el POUM, al 2024, han passat deu anys i en clau de canvi climàtic la situació ha canviat molt. Fa deu anys no es va tenir en compte l'emergència climàtica i les necessitats de combatre-la. Des de la seva especialitat com a advocat ambientalista, com es pot mantenir un model caduc?

Primer de tot, s'ha de dir que l'ajuntament no ha suspès la tramitació del pla, perquè no hi ha cap acord que així ho estableixi. Parar no és un terme jurídic, només vol dir que ho té entretingut. Això és molt important, sobretot de cara al debat que teniu a Alella. L'ajuntament no ha suspès la tramitació del pla. I això és important, perquè el temps corre a favor dels promotors. Per precisar: no hi ha res de nou. El pla continua damunt la taula. El primer requisit és que l'ajuntament hauria d'iniciar formalment un procés de revisió d'aquest sector. A partir d'aquí, suspendre el pla parcial, i això li donaria força per negociar. La resta, amb tot el respecte, és no fer res. Perquè les conclusions a les quals

arribi la comissió assessora, l'ajuntament les implementarà a través de què? Haurà de tramitar-ho o bé modificant el pla parcial o bé definint els canvis, però jugarà amb les mateixes cartes. I això serà voluntari i no té res a veure amb la revisió del model. I això ha de quedar molt clar.

No tenir en compte el canvi climàtic és aplicar un model caduc.

No només és una qüestió de canvi climàtic. És el tema del creixement demogràfic, del procés de metropolitanització que pateix Alella. En l'àmbit metropolità, la Generalitat va engegar primer el Pla Director de Protecció dels Usos Costaners i ara, fa quatre dies, va promoure el pla per prohibir o per limitar els usos insostenibles al front litoral català. Curiosament, Alella no hi és inclosa, malgrat que només es troba a pocs centenars de metres del mar. El director general d'Urbanisme, quan se li va comentar el tema, va dir: bé, si hi hagués una proposta, podríem parlar de revisar-la. De manera que hi ha una sèrie d'elements davant els quals l'Ajuntament d'Alella com a mínim hauria de fer un estudi per veure quins són els nous condicionants des del punt de vista dels recursos hídrics, de protecció dels espais naturals, etc. Ara, és clar, el que no podem fer des de fora ni des de la premsa és dir a l'ajuntament com ha d'actuar.

La intenció és clarificar.

La clarificació és un debat que la gent d'Alella ha començat a fer i que l'ajuntament ha d'entomar. I no em cansaré de dir-ho: no hi ha excuses tècniques que valguin per abordar aquest debat.

En relació amb les accions que duu a terme la Generalitat, heu manifestat que caldria revisar el Pla Territorial de la Regió Metropolitana de Barcelona, que és del 2010, amb la voluntat de fer una nova planificació que vagi de la Tordera al Garraf i inclogui el Vallès Oriental i l'Occidental. Per què us sembla que encara no s'ha començat a fer la revisió d'aquest pla que ja té gairebé vint-i-cinc anys?

No ho sé, perquè tant l'Àrea Metropolitana com la Federació de Municipis ho han demanat. És que ja toca. S'hauria d'haver començat a revisar el 2020. I això és important en relació amb la Miralda, perquè el pla territorial marca la Miralda com a zona estratègica al voltant d'una nova centralitat vinculada al trasllat del tren per l'interior.

Per tant, una revisió del Pla Territorial de la Regió Metropolitana de Barcelona podria afectar el projecte de la Miralda. En el sentit que una revisió podria fer que hi prevalguessin uns altres valors.

Segur que s'ha de revisar i el que s'ha de veure és si manté aquest element de centralitat, perquè ara s'estan fent estudis geològics en relació amb el trasllat del tren, però poden tardar vint anys o trenta. Simplement dic que aquest sector, l'Ajuntament d'Alella el pot reconsiderar.

Per tant, la nova centralitat que ara estableix el pla metropolità no és inamovible si hi ha pendent una revisió.

No. Per això han de valorar tots els aspectes que hi concorren. I això ho ha de fer una visió territorial. Pot ser que es mantingui l'estació de tren, però això tampoc vol dir que s'hagi d'urbanitzar tota la resta. Perquè el pla territorial només mira els elements estratègics que són d'interès general. I l'única cosa que hi ha d'interès general, hipotètic, és aquesta reserva subterrània per fer el traçat posterior del ferrocarril i una possible estació. A partir d'aquí, l'ordenació que es faci de l'entorn, no necessàriament ha d'ocupar tot el territori.

Però la reserva d'espai per al tren és d'obligat compliment?

L'única cosa que et demanen és que qualsevol pla parcial no condicioni les solucions futures marcades al pla territorial.

Un altre element determinant que esgrimix l'ajuntament per defensar el seu model d'urbanisme és la necessitat d'habitatge de lloguer assequible. Heu apuntat que en l'àmbit de l'habitatge hi ha moltes altres maneres d'afrontar aquest dèficit.

El que ha de quedar clar és que el sector de la Miralda està al servei d'un model metropolità i que l'habitatge no serà per als veïns d'Alella.

Per tant, amb el model que es planteja per a la Miralda no es resoldrà el dèficit d'habitatge.

No. Tot i que és clar que, si hi fan habitatges, n'hauran de reservar un percentatge per a protecció social. Però aquesta no és l'única solució per fer polítiques d'habitatge a Alella. Es poden densificar alguns àmbits que es van fer d'habitatge unifamiliar i permetre

perfectament la bifamiliaritat o requalificar sòls obsolets per a habitatge. És una manera de transformar el teixit urbà tan ampli que té Alella. Amb això s'ha de fer feina fina. La ciutat existent no està petrificada, es troba en transformació sempre. El tema és plantejar-se què es pot fer per definir un tipus de model de poble on hi hagi habitatge més barat, cosa que no serà el de la Miranda.

Expliqueu-vos.

En el sector immobiliari, al món, ara hi ha molts diners i s'ha convertit en un refugi. I Barcelona i l'àrea metropolitana són una destinació fonamental per als fons d'inversió. Els importa un rave qui hi visqui o si queda buit. Per als fons d'inversió, aquests pisos són un actiu financer.

“EL PLA TERRITORIAL METROPOLITÀ DE BARCELONA HAURIA DE PRESERVAR LES ÀREES ECOLÒGIQUES, LES AGRÍCOLES, AJUDAR A FER LES NOVES CENTRALITATS SENSE TANTA PRESSIÓ COM LA QUE ES PROPOSA A LA MIRALDA”

En aquest sentit parlem que Alella pateix un procés de gentrificació?

En aquests moments la pressió dels preus de l'habitatge a Barcelona els genera una immigració de gent qualificada que té la capacitat econòmica de pagar el preu que se li demani. En aquest sentit, Alella és una destinació molt atractiva també. De fet, des d'aquest punt de vista ja es troba integrada a l'àrea metropolitana. Hauria de formar-ne part, perquè ara és un municipi que pateix les conseqüències d'aquesta gentrificació, però no té cap poder de participació en les decisions sobre aquest nou model metropolità. No sou metropolitans des del punt de vista jurídic i administratiu, sou metropolitans

des del punt de vista socioeconòmic. Però Alella no té veu al consell metropolità, no hi té participació i, en aquest sentit, seria útil que formés part de l'àrea metropolitana, per poder participar en l'Institut Metropolità de l'Habitatge, per exemple, perquè l'àrea metropolitana té instruments molt importants d'inversió i l'Institut Metropolità de l'Habitatge té serveis tècnics importantíssims, etc.

Alella és un territori periurbà que té un avantatge que sovint no es valora prou: manté l'activitat agrària, sobretot en l'àmbit del conreu de la vinya i l'elaboració de vi i també en l'àmbit de l'horticultura.

Precisament, un dels mandats que té tant el pla territorial metropolità com el pla metropolità de l'àrea metropolitana de Barcelona és protegir i ampliar les zones lliures d'edificació i no densificar-les. El Prat de Llobregat forma part de l'àrea metropolitana i té un parc agrari. El pla territorial metropolità de Barcelona hauria de preservar les àrees ecològiques, les agrícoles, ajudar a fer les noves centralitats sense tanta pressió com la que es proposa a la Miralda.

Ser un territori periurbà agrari ens fa especialment valuosos actualment. Quins perills correm i quins reptes i avantatges tenim?

El perill que teniu és mantenir la situació de debilitat administrativa i política en la qual us trobeu, Alella i més municipis, perquè no teniu representació en els llocs on es prenen les grans decisions estratègiques. Per això poso l'accent en la necessitat que es convoqui la Comissió d'Ordenació Territorial de la Regió Metropolitana de Barcelona, que la Generalitat no ha reunit des de fa deu anys, i que és la que té l'obligació de dirigir aquests processos urbanístics, de fer aquesta revisió del pla, on hi ha representació de tots els municipis de l'àrea, on hi ha Sabadell, Terrassa, Granollers, Mataró... Tots aquests municipis haurien de tenir un instrument de debat polític i democràtic sobre el model territorial. Com que això no hi és, la pressió de Barcelona us passarà per sobre com un tsunami. ●

Descobreixen un nou jaciment d'època romana a la Gaietana

Es tracta d'un establiment dedicat a la producció vitivinícola. Està previst que l'ajuntament organitzi una visita al jaciment quan s'enllesteixi l'excavació

JOSEP FONT

Les obres que s'estan duent a terme a l'avinguda Gaietana han comportat la descoberta d'importants restes romanes fins ara desconegudes i que suposaran una important millora en el coneixement de l'antiguitat a Alella. Es tracta de les obres de dues noves promocions immobiliàries en aquest carrer de Mar i Muntanya, una que preveu dotze habitatges i l'altra quatre, ambdues amb aparcament soterrat. Les restes arqueològiques es van detectar al final d'abril, durant el seguiment arqueològic dels moviments de terres pels nous edificis, un cop van ser enderrocats els habitatges que hi havia fins aleshores. Al final de juliol, l'excavació arqueològica continua en curs i, d'acord amb la superfície que ocupen les restes, es calcula que s'allargarà, pel cap baix, fins al mes de setembre.

Producció vitivinícola

La descoberta feta fins ara assenyala que les restes corresponen a un establiment dedicat a la producció vitivinícola, perquè s'han trobat restes dels espais de premsatge de vi, amb un paviment de solera gruixuda per suportar la càrrega de la premsa, parcialment conservats, i part dels antics cups o dipòsits, que contenen petites cubetes per recollir la decantació del most. En època romana, aquests establiments eren definits com a *torcularia*. En les restes de l'avinguda Gaietana, aquests espais de premsatge se situen a tocar de les estances d'un edifici que podria acollir el recinte del celler, en el qual es duria a terme la fermentació, probablement fent ús de grans recipients de ceràmica, dels quals s'han localitzat nombrosos fragments.

Aquest centre acollia també un forn, potser destinat a la cocció de les àmfores amb les quals es distribuïa el vi produït, perquè hi han aparegut fragments d'àmfora de cocció defectuosa. Malauradament, aquests vestigis són ben escassos: la piscina de l'antic habitatge va ser construïda just on era situat el forn, seccionant-lo quasi al complet.

Tanmateix, l'existència del forn significa que som davant un centre autosuficient que es proveïa de tot el necessari per a l'explotació.

El jaciment arqueològic ha proporcionat també diverses sitges per emmagatzemar cereals, que podrien ser d'un període lleugerament anterior al celler de vi. Es tracta de grans fosses soterrades, algunes de les quals superen els 160 cm de fondària, que servien per preservar els cereals fins a la comerci-

L'equip d'arqueòlegs, en plena feina.

alització o el consum. Ara per ara, l'equip d'arqueòlegs que treballa en l'excavació de l'empresa In Situ i dirigits per l'arqueòleg Carlos Velasco, daten el gros de les restes entre els segles I aC i I dC, és a dir, al voltant de l'inici de l'Imperi romà i l'època d'August. És precisament el moment àlgid del conegut vi laietà.

Diverses tombes

I encara més. Les primeres excavacions han posat al descobert l'existència de diverses tombes amb inhumacions. Fins al moment se n'ha excavat nou, incloent-n'hi alguns infants i una ossera singular. Es tractaria d'una petita necròpoli que dataria de l'època romana baiximperial, al voltant dels segles IV-VI dC. Al Maresme i en bona part de

Catalunya són freqüents les reocupacions d'establiments anteriors en aquest període i, de vegades, amb petits cementiris. Passa, per exemple, a la vil·la de Can Ferrerons de Premià de Mar, justament també al costat d'una instal·lació vinícola.

De segur que l'excavació encara oferirà més sorpreses i que aquest coneixement serà ampliat. Dels més de 800 m² que ocupen les restes, la majoria romanen encara per excavar. Al final de la intervenció es preveu que es dugui a terme una visita oberta al públic, amb l'objectiu que tothom pugui conèixer les restes amb els arqueòlegs.

Hi ha més casos a Alella

No podem saber si aquest antic celler formava part íntegra d'una vil·la romana situada als voltants, qui sap si sota la Gaietana o a l'entorn de la Creu de Pedra, o si era un centre aïllat. El que sabem segur és que no és cap raresa a Alella, perquè de restes de cellers de vi d'època romana, se'n coneixen al Bosc de Can Cabús, a Can Llinàs i a la Plana, sense oblidar la Cella Vinària de Vallmora, a tocar del municipi. Molts dels jaciments romans d'Alella, menys coneguts que aquests, probablement són també explotacions semblants, i alguns prometedors.

Cal posar en relleu que aquesta actuació arqueològica és de tipus preventiu, obligada per la normativa del POUM, condició de la llicència d'obres, i que va a càrrec dels promotors immobiliaris. L'espai on s'han dut a terme les troballes és just al límit d'una zona de protecció arqueològica que es va establir per l'antiga troballa d'una sitja als encontorns del carrer del Canonge i d'una tomba a la zona del pont entre Mar i Muntanya i la Creu de Pedra, apareguda quan es va construir l'autopista. Eren troballes aïllades, d'ubicació imprecisa i, fins i tot, abans de l'actual POUM, protegides mínimament i aïllada. Res feia pensar en la descoberta d'aquesta nova *cella vinària*. Arran d'aquest nou jaciment, l'Ajuntament d'Alella ampliarà la zona de protecció arqueològica. ●

“Els valors del nostre projecte se centren a donar una nova identitat al barri i aconseguir una imatge d’unitat”

Entrevista amb **Pere Buil** i **Catalina Salvà**, arquitectes guanyadors del concurs de reurbanització del barri del Rost

Aquest és l'aspecte que tindrà la intersecció dels carrers Santa Rosa i Rost.

CARLOS MARTÍNEZ

Els arquitectes Pere Buil i Catalina Salvà han estat els guanyadors del concurs per redactar l'avantprojecte i el projecte executiu de reurbanització del barri del Rost a Alella. Els seus despatxos, Vora Arquitectectura i Salvà-Ortín Arquitectes, han treballat conjuntament per oferir una proposta que hi donarà una nova vida.

Abans de començar a parlar sobre el projecte de reurbanització, ens podríeu explicar qui són Pere Buil i Catalina Salvà i a què es dedica el vostre despatx?

Som de dos estudis d'arquitectura diferents. En Pere lidera l'estudi Vora arquitectura, i la

Catalina, juntament amb l'Hèctor Ortín, Salvà-Ortín Arquitectes. A més, nosaltres dos som professors a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura del Vallès, on impartim un taller sobre intervenció en l'espai públic. Arran del coneixement mutu pel fet de fer aquesta assignatura, vam veure la possibilitat de participar conjuntament en concursos públics sobre reurbanització d'entorns urbans. I aquest és el primer concurs que hem guanyat, de fet. Recentment, també hem obtingut el primer premi per la urbanització dels espais al voltant del Ridaura a Platja d'Aro.

Quins van ser els aspectes clau del vostre projecte que voleu destacar?

El lema del nostre projecte és “Aturar-se”. Actualment, el barri és una zona de pas, de comunicació entre diferents zones del poble, però volem convertir-lo en un espai agradable per passejar-hi, aturar-se i gaudir-ne. Els valors del nostre projecte se centren a donar una nova identitat al barri i aconseguir una imatge d'unitat. Hem creat una sistemàtica d'actuació a partir d'un catàleg de solucions materials, a mode d'alfabet, que ens permet aplicar solucions específiques segons l'espai d'intervenció.

Podeu fer-nos cinc cèntims de com serà l'acabat dels paviments? Tant estèticament com funcionalment.

Els materials principals seran les llambordes de formigó per a zones de pas de vehicles, per la seva resistència, combinat amb encintats de totxos ceràmics massissos, que seran més protagonistes en zones de pas de vianants o espais d'aturada.

A la llista de les diferents solucions es defineixen les zones de cada material depenent del seu ús: per exemple, si hi ha una zona de gir de vehicles, es posaran llambordes de formigó en espiga; però si hi ha una zona per seure, serà de totxo massís.

Quins canvis i millores poden esperar els veïns d'Alella un cop completades les obres?

Els alellencs hi trobaran més confort i usabilitat. És a dir, el projecte inclou zones d'estada, recorreguts més còmodes, l'eliminació de cotxes aparcats al carrer i la creació de zones verdes. Fent-se tot el paviment en una plataforma única, en molts casos la sensació serà que els carrers s'han eixamplat. En definitiva, el barri del Rost esdevindrà una zona on serà més agradable i més còmode passejar-hi. Per exemple, les escales del carrer Bonavista es refaran amb mides de graons més pràctiques i còmodes i amb replans on poder seure repartits de manera que sigui més agradable la pujada.

Quin és l'abast de la intervenció? L'ajuntament vol reformar l'hort de Can Gurri com a nova zona verda: aquest espai forma part del vostre projecte?

Aquest projecte només intervé als espais de carrer, no inclou cap intervenció a l'espai de l'hort de Can Gurri, però és compatible amb qualsevol actuació futura en aquesta àrea.

Teniu pensat incorporar alguna mesura de sostenibilitat o innovació tecnològica en el projecte?

Sí, incrementarem les zones verdes amb nous arbres i escossells drenants amb plantes arbustives.

Les obres afecten la part estètica, però es preveu intervenir també en les instal·lacions generals dels carrers?

Sí, es farà nou el clavegueram i es reordenaran les instal·lacions subterrànies. Les instal·lacions aèries s'està estudiant si es podran soterrar en gran mesura.

Sostenibilitat i eficiència energètica són criteris importants. Quines estratègies heu plantejat per reduir la demanda energètica i el consum d'aigua?

Sobretot, hem pensat en el cicle de l'aigua conduint la pluvial i aprofitant-la per al reg natural dels espais verds.

Les espècies d'arbres encara no estan definides, però seran de mida mitjana i caducifolis o perennes segons l'emplaçament.

Com afectarà la circulació de vehicles pel carrer Gurri i pel carrer del Rost?

Tot el Rost tindrà una plataforma única, eliminant les voreres, i es tendirà a eliminar la circulació de vehicles, deixant pas només als vehicles dels aparcaments existents.

Com s'adaptarà la nova infraestructura als elements patrimonials o històrics del barri del Rost?

El projecte vol realçar la identitat del barri i ha tingut en compte els elements catalogats.

Render que mostra la intersecció dels carrers Bonavista i Sant Lluís.

En quin punt es troba el projecte? Quines són les principals fases i quina és la durada prevista?

Actualment treballem en l'avantprojecte, que encara no està tancat. Precisament avui que ens feu aquesta entrevista hem tingut una reunió amb l'ajuntament per revisar-lo. ●

Pere Bruil i Catalina Salvà, passejant pel carrer Gurri.

CEDIDA

COMERÇOS I SERVEIS DE LA PLAÇA ANTONI PUJADAS

PREMIUM HOUSES

Excellence Real Estate

Tel. 93 540 22 22
www.premiumhouses.com

ALUMINIS TÈCNICS ALELLA

Plaça d'Antoni Pujadas, local 8 Tel. 93 540 84 00 Alella
www.aluminisalella.com aluminisalella@gmail.com

CLINICA DENTAL

Vera

Dr. Jose Mª Araujo

Llicenciat en Odontologia · Màster Implantologia · E. Superior d'Implantologia de BCN

Odontologia General · Implantologia i Estètica · Periodòncia-Ortodòncia · Servei d'Ortopantomografia

Plaça Antoni Pujadas n° 14 Tel. 93 555 49 71

20% dte. en tots els tractaments

El Raco
d'Alella

BAR - CAFETERIA

Un racó per gaudir, relaxar-te i compartir

Plaça d'Antoni Pujadas, 10B
eiracodalella@gmail.com · 935 403 451

Ctra. a Granollers Km 3.2 · 08328 Alella
eiracodalella@gmail.com · 626 756 420

Servei d'atenció domiciliària
i hospitalària les 24h

Personal titulat i qualificat

Servei de qualitat i
tracte personalitzat

**TRUQUEU-NOS EXPLIQUEU-NOS EL VOSTRE CAS
I US DONAREM LA SOLUCIÓ QUE NECESSITEU**

Plaça Antoni Pujadas i Nirell, 9B · 08328 Alella (Barcelona) · Tel. 93 540 28 37 www.asadsl.com

CANSAT QUE ET PORTIN?

Ha arribat el moment de
començar a conduir!

ENSENYANT A CONDUIR DES DE 1980

www.autoescuela-park.com

93 540 92 88

Deixa'ns descobrir
la bellesa que hi ha en tu.

SWEET SOUL
- ESTÈTICA I BENESTAR -

Pl. d'Antoni Pujadas, Local 13 B
08328 Alella_BcN
679 710 451 // sweetsoul.cat

Parera

Menú migdia
de dilluns
a divendres

CAFETERIA · CERVESERIA · SALSITXERIA

Plaça d'Antoni Pujadas, 5, local 5 · Tel. 93 768 64 21

Més llestes que la calor!

Aquest estiu, siguem més llestes i més llestes que la calor.

Beguem aigua freqüentment, evitem sortir a les hores de més calor i estiguem a llocs frescos. I sobretot, demanem ajuda així que ens trobem malament.

061 /Salut
Respon

 **Generalitat
de Catalunya**

sempre
endavant

Comerciants d'Alella (i 3)

FEM Fotografia, l'associació fotogràfica del Masnou, ha dut a terme un treball col·lectiu per retratar els responsables d'un bon nombre de comerços d'Alella. La col·lecció de fotos es va exposar primer a Can Leonart i més tard al Casal d'Alella. En aquesta edició de la revista us mostrem la darrera tongada de les imatges d'aquesta exposició.

Daniel, Sable, Cina i Marco. Lucas Fox. Fotografia: Emanuel Bossio

Garden Arenas. Fotografia: Marta Albertí

Edu. Dog Show. Fotografia: José Bertolín

Manel. Celler Jordana. Fotografia: José Bertolín

Pili. Tot Dolç. Fotografia: José Bertolín

Elsa. Glaç Moda. Fotografia: Núria Pleguezuelo

Maite. Joieria Peima. Fotografia: Núria Pleguezuelo

Emma. La petita mallorquina. Fotografia: Núria Pleguezuelo

Pau. L'hort d'en Pau. Fotografia: Toni Garcia

Guillem i Ferran. Artés Pizza. Fotografia: Toni Garcia

Isabel. Friselina. Fotografia: Toni Garcia

Ferreteria Alella

C/. Torrent Vallbona, 5 - local 2
08328 **ALELLA** (Barcelona)
Tel. 935 554 136
ferreteriaalella@cadena88.com

 www.cadena88.com/ferreteriaalella

centre d'Àlia
de psicologia
i logopèdia
d'Àlia

Un equip humà i professional
orientat a l'atenció
d'infants, adolescents i adults

hores concertades

c/ Ribas, 5 Alella tel. 93.540.89.71 www.centredalia.cat centredalia@centredalia.cat

ANTENES MARTINEZ

ANTENES DE TV I SATÈLLIT
XARXES DE CABLE ESTRUCTURAT
XARXES DE FIBRA ÒPTICA-EXTENSIONS
CIRCUIT TANCAT DE TV WIFI-LAN-INTERNET
VIDEOVIGILÀNCIA-SEGURETAT
ICT

TV/Telefonia/Ethernet/Wifi/Seguretat/Smart

C/. Àfrica, 16-A
08328 Alella (Barcelona)
Tel. 93 540 16 78 - 669 76 18 81
antenesmartinez@hotmail.com
www.antenesmartinez.cat

portes i
automatismes
enric s.l.

**NO TOTES
LES
PORTES
SÓN
IGUALS**

C/ Indústria, 14 - Pl. Buvisa 08329 Teià - Barcelona
Tel: +34 93 555 93 88 - info@automatismesenric.com

M Tarrés
asseurances

**Catalana
Occident**
Grup assegurador

Galeries Alella · Santa Madrona, 8 · Tels. 671244488 - 646513950
info@assegurancemtarres.com
montserrat.tarres@agentes.catalanaoccidente.com

Chiaravalle School
Maresme

Escola trilingüe Montessori per a nens
de 0 a 6 anys · Niu de 4 a 20 mesos
Comunitat infantil de 20 a 36 mesos ·
Casa de nens de 3 a 6 anys

Carrer Verdaguer 6 · Tel: 615 316 892
maresme@chiaravalleschool.es

**OBRES i REFORMES
ALELLA s.l.**

REHABILITACIÓ INTEGRAL DE L'HABITATGE
PROJECTES I INSTAL·LACIONS

Sant Josep de Calassanç 37 - 08328 Alella
Tel. 93 540 50 56 - alella@obresireformes.com

JORDANA

**VENDA I DEGUSTACIÓ
D'EMBOTITS,
FORMATGES, VINS
I CAVES**

Rambla Àngel Guimerà, 60
ALELLA - 08328
cellerjordana@hotmail.com
Tel. 93 180 66 78

Obert de 9 a 14 h, de dilluns a divendres
de 9 a 15 h, dissabte i diumenge
De 17 a 20:30 h, de dilluns a dissabte
Dimarts tancat

ACADEMIA
FORMAT

TELÈFON / WHATSAPP AL 644 05 41 34
WWW.ACADEMIAFORMAT.CAT

APUNTA'T AQUEST SETEMBRE!

**LA TEVA ACADEMIA
D'ANGLÈS A ALELLA**

*La Petita
Mallorquina*
Forn i Pastisseria

Rambla d'Àngel Guimerà, 40 · ALELLA Tel. 93 555 68 67

52 anys de peatge

El peatge d'Alella a punt d'estrena el 1969.

RAMON ANGLADA

El juliol del 1966 s'aprovava el reial decret llei que donava el vistiplau a la construcció de l'autopista del Maresme. El seu impacte, encara difícil de calcular en aquells moments, canviaria per sempre la nostra comarca. Per un costat, Barcelona quedava més a prop que mai amb vehicle privat i el nostre poble es convertia encara més en un bon lloc per viure-hi. El procés urbanitzador rebia sens dubte una bona empenta. Tot i representar una gran millora en la mobilitat i en les possibilitats de creixement econòmic, l'autopista també va suposar trinxar per tercera vegada la nostra comarca, tal com havia fet anteriorment a tocar de costa la línia del ferrocarril i la carretera nacional.

Amb un traçat paral·lel a la N-II, la nova autopista, coneguda inicialment com a A19, connectava en el seu projecte original

Barcelona amb Mataró i posteriorment amb Blanes. El 2 de juliol del 1969 s'inaugurava el tram de peatge Montgat-Mataró, cosa que convertia l'autopista en la primera de peatge de tot l'estat espanyol. Finalment, l'any 1970 la via ja funcionaria a ple rendiment.

Després de mig segle de pagament, d'ampliacions de les concessions primer a Acesa i després a Abertis, de la mà d'una Generalitat de Catalunya a qui l'administració de l'Estat havia traspassat la titularitat

de l'autopista l'estiu del 1995, la nit del 31 d'agost a l'1 de setembre del 2021 el peatge per fi quedava alliberat a l'espera d'implantar una nova forma de pagament a l'estil d'altres països europeus.

En les dues fotografies que us compartim a continuació apareix la sortida del peatge d'Alella a punt de ser estrenat el 1969, quasi sense vegetació, i les obres del desmantellament de les seves característiques marquesines taronges, iniciades

la primavera del 2024. Com a anècdota final, la construcció de la sortida del peatge posaria fi al projecte empresarial que el marquès d'Alella, Juan Peláez Fabra, havia impulsat a les seves terres. Amb l'expropiació i l'inici de les obres del peatge l'any 1968 s'acabaria l'efímera vida del Camping El Lago gestionat pel marquès a la part sud de la seva gran finca i conegut pel gran llac que feia també funcions de piscina. ●

Fase inicial del desmuntatge del peatge.

Què fa... Carlota Pena Casacuberta

Carlota Pena entre barriques a Vinyes d'Olivardots.

ALBERT ALABAU

La Carlota és una alellenca apassionada pel vi i la vinya –i pel cultiu sostenible– que actualment resideix a l'Empordà, on l'ha dut una meravellosa iniciativa anomenada Vinyes d'Olivardots, guardonada amb uns quants premis pels vins extraordinaris.

La família de la Carlota va engegar el celler Vinyes d'Olivardots el 2000 –“inicialment més com un *hobby*, plantant vinyes al terreny de casa l'avi a l'Empordà”–, quan ella tenia dotze anys, i el seu contacte amb el món del vi ve d'ençà: “Des de ben petita recordo que els viatges familiars solien incloure visites a vinyes i cellers i tasts de vins, i tinc records de nena ensumant vins i mirant de descobrir-hi essències. Era una passió dels meus pares i clarament me la van contagiar.”

Aquesta passió va dur la Carlota a interessar-se cada vegada més pel món vitivinícola, fins a estudiar enologia per dedicar-s'hi professionalment. Quan va acabar la carrera, va decidir sortir a fora per ampliar mires i veure què es feia en uns altres indrets: va fer una estada d'alguns mesos a

Napa Valley (Califòrnia), on va viure per primera vegada una verema de vinyes sota el criteri d'agricultura biodinàmica i va aprendre'n. Després d'aquesta aventura es va unir al negoci familiar i des del 2016 ella i la seva mare, la Carme, treballen a mitges al

“LA VITICULTURA ÉS COM UN VIATGE MERAVELLÓS I PLE D'APRENTATGES”

celler d'Olivardots. La Carlota se centra més en la gestió de la viticultura: “És un viatge meravellós i ple d'aprenentatges. Molta feina, però molt agraïda i reconfortant, ja no només pels reconeixements i premis rebuts [per exemple als darrers Premis Vinari, on tres dels seus vins han estat guardonats], sinó sobretot pel grup de persones que hem format. I treballar braç a braç amb la mare és molt especial. Entenc que un cert relleu a futur és llei de vida, però espero poder continuar comptant amb la Carme molts anys més”, explica emocionada.

I cap on van?

“Des del principi hem anat evolucionant molt i de manera constant. Des de fa anys que fem viticultura biodinàmica, més recentment amb fitoteràpia –un enfocament molt poc comú, que empra plantes medicinals de la zona–, i tenim l'objectiu de ser autosuficients treballant amb ovelles, usant energia solar, fent compostatge, reciclant el vidre en objectes d'ús casolà com gots i safates... i també recuperant varietats de raïm locals –varietats com la carinyena grisa, amb alta acidesa i maduració tardana, quasi desaparegudes– per minimitzar l'impacte al terreny i adaptar-nos al canvi climàtic, escoltant la vinya i la terra, guiant-nos pel que ens diu i ajustant cada verema per ser més respectuosos amb l'entorn sense deixar de fer vins d'autor que expliquin una història. Això potser ens durà a deixar de fer alguns vins en el futur, però també ens permet fer proves com la línia de vins Ethèric, amb una expressió més atrevida i creativa. En el futur ens plantegem plantar més varietats resistents a la calor i la sequera per continuar adaptant-nos al canvi climàtic, però també fer servir més àmfores i dipòsits de granit compactat per treballar el vi –en comptes de botes de fusta– per mantenir la filosofia sostenible que ens guia”, detalla la Carlota.

Una iniciativa preciosa i uns vins deliciosos. Enhorabona, Carlota i Carme! *Nunc est bibendum!* ●

La Carme i la Carlota, mare i filla.

‘Com un teló suspès a la branca d’un arbre’, una porta a la imaginació

L’alellenc **Bruno Ollé** va exposar a Can Manyé del 24 de maig al 7 de juliol

JUDIT BERTRAN

Bruno Ollé va dur a Can Manyé una exposició oberta que donava peu a la imaginació, amb un títol suficientment descriptiu, però alhora prou obert perquè cadascú creés la imatge a la seva ment, per obrir la porta a l’imaginari amb un joc i una certa “trampa” de donar per fet que una peça està creada amb un material quan realment n’és un altre. Per això, precisament l’autor de *Com un teló suspès a la branca d’un arbre* mantingué aquesta incògnita entre els assistents sobre els materials que utilitza a la seva obra. Utilitza guix, és esmalt natural, fusta o alumini? Deixà l’artista la porta oberta a la curiositat i a l’anàlisi de l’espectador. “M’interessa com materials reals, que es facin servir avui, que siguin al costat nostre, que no sigui allò de vull fer el quadre. M’interessa aquest punt de connectar-ho amb la part contemporània del que estem vivint”, ens dona la pista Ollé.

El teló que porta el nom de l’exposició es va deixar veure en algunes peces de l’obra, simbolitzant un teatre i, alhora, establint un paral·lelisme de què separa la realitat de la ficció. Així doncs, com en un col·loqui hi ha tota escena que és l’imaginari, el públic en realitat és el que està tocant el terra de la realitat: “És una línia molt fina que separa una cosa de l’altra, que en el fons no deixa de ser el mateix que passa amb l’art o fins i tot amb la realitat pròpia, amb les veritats de cadascú”, explica l’artista. Per tant, l’obra adoptà també aquestes dues perspectives: les idees que volen –el que un s’imagina– i la realitat de les peces materials en si. De fet, les peces també van jugar amb la perspectiva i des de lluny donaven una idea totalment diferent que si s’apreciaven de prop, amb tots els detalls: “Et pots imaginar una cosa i després resulta que és una altra.” Tanmateix, l’obra d’Ollé també estava marcada per una caracte-

Detall d’una part de la instal·lació de Bruno Ollé a Can Manyé.

PAULA CABALLERO

rística singular: els colors vius i alegres que la formaven i que, alhora, tenien una connexió amb el poble. L’artista pretenia recordar el moment que va néixer com a artista, on va descobrir els colors i es va obrir un món des de la il·lusió, el fet de passar-s’ho bé, com un viatge de la imaginació “com si fos un nen”. Però també va viatjar al passat, quan va entrar a la Fàbrica de Pintures d’Alella fa alguns anys, on va poder obtenir tot el mostrari de pintura i amb les peces va començar una sèrie anomenada R.A.L., exposada a la Galeria Miquel Alzueta a Barcelona el 2014. Allà, el protagonisme se l’enduien la trentena de colors que va poder aconseguir de la fàbri-

ca, sense barrejar-los i amb peces sòlides que marcaven el límit de cada color. “Les peces de la Fàbrica de Pintures van ser un origen i on vaig començar amb el color en realitat”, explica Ollé. I ha transmès el mateix protagonisme a *Com un teló suspès a la branca d’un arbre*.

Cloenda

L’exposició a Can Manyé, disponible del 24 de maig al 7 de juliol, va oferir una visita guiada en la programació de la 16a Festa de la Gent Gran el 25 de maig, com també un taller familiar el 8 de juny i una visita guiada pel mateix artista el 7 de juliol, com a acte de cloenda. ●

ENTITATS D'ALELLA: Coral Joia d'Alella

Conversem amb l'**Anna Alfaro Lucas**, presidenta de la Coral Joia d'Alella, una entitat ben arrelada al municipi des de fa 47 anys

OSCAR PALLARÉS

Anna Alfaro Lucas, presidenta de l'entitat des del 2020.

JOAN ROSSELLÓ

La Coral Joia d'Alella va ser fundada l'any 1977 amb el mestre Jordi Climent i va debutar l'Onze de Setembre d'aquell any com a Coral Alella del Casal d'Alella. Des d'aleshores fins avui hi han passat diversos mestres que han deixat la seva petjada a l'entitat: Pere Bartolomé (1990), Carles Sist (1997), Jordi González (2005) i Jordi Lalanza (2016-actualitat). En aquests anys, la formació musical ha passat per tots els gèneres, des del tradicional al modern, passant per musicals, òpera, jazz i sarsuela,

entre altres, i ha viatjat per ciutats d'Europa i del nostre país portant la seva música a tot arreu.

Amb el mestre actual Jordi Lalanza, pianista, compositor i director d'orquestra deixeble del mestre rus Leonid N. Sinstsev, professor del Conservatori Superior de Música de Saragossa i professor de l'Esmuc, la coral ha engegat projectes com Benvinguts al Funky acompanyats de la Vicens Martin Dream Big Band i amb peces de Prince, Bruno Mars i Michael Jackson, i el projecte de Jazz Nadales versionant les

nadales clàssiques a ritme de jazz amb la Big Band Ohio de Mataró. També ha fet un concert a l'antic llac dels Escolapis d'Alella amb repertori modern, ha actuat amb la Principal del Llobregat, ha format part del cor de l'òpera de la maternitat d'Elna de Martí Carreras, a l'òpera *Orfeu i Eurídice* girant per tot Catalunya i ha participat en el Festival d'Estiu als Jardins del Marquès, entre altres.

Avui entrevistem l'Anna Alfaro Lucas, presidenta de l'entitat des del 2020. Va arribar a la coral el 2006 quan tenia 15 anys.

Viu a Alella, és graduada en humanitats i té un màster en periodisme i comunicació digital. Ha treballat a la revista *La Mira* com a periodista i actualment és periodista i redactora *freelance* i fa els primers passos en el món del doblatge i la veu. Ha format part de les associacions Adana, l'Esplai Guaita'l, Creu Roja i Timbalers del Vi d'Alella. Actualment participa en la Coral Joia, la revista *Alella*, la colla dels Diablers del Vi d'Alella i Cerquem les Arrels. A la junta, l'acompanyen la Begoña Gil (com a secretària), en Josep Maria Guitart (com a tresorer) i la Núria Guitart, la Montse Xarrié, la Marga Peña i en Toni Biada (com a vocals).

Com definiries els objectius de la coral i què aporta als allelencs i les allelencques?

L'objectiu és compartir música entre els cantaires, amb el poble i altres entitats de Catalunya i del món. Som un grup intergeneracional que vol fomentar la relació i el teixit de poble, la cohesió, la convivència i també el fet de viure la cultura musical del país.

Què us aporta el fet de participar en la coral?

Aporta diverses coses: et posa en contacte amb la teva tradició, vius la sensació de cantar en grup, coneixes altres persones, coneixes realitats diferents a través de la música i de les persones, persegueixes un objectiu comú des del grup i aprens a escoltar i sentir la música d'una altra manera. És un espai on aportem i rebem. Quan cantem, de vegades tens la pell de gallina, la música és molt màgica. Estàs en un viatge individual, però també col·lectiu, on s'evocuen moments i sensacions molt diferents. I tot això ho vivim a través de diferents tipus de música: funky, musicals, cançó moderna, òpera, gòspel o música tradicional. Cadascuna de les músiques ens fa treballar i viure un conjunt d'aspectes i situacions.

A més, som un grup molt social, ens agrada molt reunir-nos, celebrar i festejar. A banda cantar, ens encanta compartir taula, amistat i plats i fem celebracions a la Castanyada, per Nadal, a l'estiu... on compartim les especialitats culinàries de tots plegats, cantem i potenciem la cohesió. També fem excursions i, quan podem, algun viatge. Al llarg del curs fem un o dos *stages* per preparar el repertori.

Quines iniciatives o activitats teniu previstes per al futur?

Participem en projectes molt diferents: així, en termes generals participem en el Festival de Corals del Maresme, festivals d'estiu, el tradicional concert de Nadal per a la Marató a l'església, a les residències de gent gran i amb discapacitat, la diada de l'Onze de Setembre a Can Leonart, el dia

de Sant Jordi, a Can Leonart (on desenvolupem una jornada cultural amb amics i socis)...

Quantes persones formeu part de la coral i quines edats hi podem trobar?

Som unes 28 persones que ens trobem el dilluns i el dijou a les golfes de Can Leonart de 21 a 22.45 h. Actualment, les edats van de 30 a 80 anys. Abans de la pandèmia, les edats anaven de 18 a 80 anys.

Com capteu nous components per al grup?

Mirem d'oferir projectes que engresquin: actualment tenim un projecte de cançons modernes i contemporànies. Cada any ens reunim la junta i el director per elaborar una proposta que presentem a l'assemblea de cantaires. Un cop aprovada, serà la pauta a seguir el curs vinent, que comença al setembre. El contingut del projecte, el pengem a les xarxes socials, també posem

"SOM UN GRUP MOLT SOCIAL, ENS AGRADA MOLT REUNIR-NOS, CELEBRAR I FESTEJAR. A BANDA CANTAR, ENS ENCANTA COMPARTIR TAULA, AMISTAT I PLATS"

cartells i, per descomptat, el boca-orella. Si algú està interessat a participar-hi, només cal que ens envii un missatge, contactarem i podrem quedar per explicar-li com funciona el nostre grup i, si vol, fer una prova. Ens podeu escriure a info@coraljoia.es, a Instagram [@joiaalella](https://www.instagram.com/joiaalella) o a Facebook.

Com us gestioneu econòmicament?

Tots els cantaires paguem una quota trimestral de 50 €. A part d'això, si fem tècnica vocal perquè el projecte que estem desenvolupant així ho requereix, cada cantaire assumim la part que ens correspon del que s'ha de pagar al professor o professora que ens forma. També ens paguem el que costen els desplaçaments. Tenim una subvenció de l'ajuntament que, juntament amb el que paguem els cantaires de quota, va íntegrament adreçada a pagar al director de la coral. A banda, tenim socis que no són cantaires i que ens ajuden i ens acompanyen en els concerts, sortides i activitats que fem.

Quina és la interacció amb el municipi?

Som una entitat que fa molts anys que compartim música, oferint cultura, contribuint en el teixit social i cultural d'Alella, i contribuint al teixit intergeneracional del poble. Probablement hi ha molta gent que sap de la nostra existència, però no tants que coneixen el nostre funcionament o el nostre dia a dia. Som un grup que fa cultura, però que també es preocupa de la part social de l'entitat, les persones. En relació amb l'ajuntament, ens cedeix les golfes de Can Leonart per assajar i ens permet fer un concert l'any a l'Espai d'Arts Escèniques.

Vols afegir alguna cosa més?

Animo moltíssim que vingueu a gaudir de la música, a compartir-la, a gaudir dels companys i a formar part d'un grup que us espera amb els braços oberts per passar una bona estona, i per celebrar el poble activament i participar-hi. ●

La Coral Joia en el seu últim viatge a Andorra on va participar del festival Andoflora.

CEDIDA

Un any més del festival Músics en residència

La 14a edició se centra en la pedagoga musical Nadia Boulanger i recupera el concert 'Carta blanca', protagonitzat pels músics júnior

Concert dels Músics en Residència a l'Espai d'Arts Escèniques. A la dreta, un dels assaigs oberts al públic.

FINA SOLER

El festival Músics en Residència va tenir lloc la primera setmana de juliol amb assajos oberts cada dia des del dilluns 1, tres concerts i una conferència dedicada a la figura de la pedagoga musical Nadia Boulanger, que ha estat l'eix vertebrador de l'edició d'enguany.

Cal destacar que per primer cop s'ha fet una convocatòria oberta per escollir els cinc músics júnior. Les trenta-sis candidatures presentades són prova de l'èxit d'aquesta novetat i són un indicatiu clar de la implicació dels joves en l'aprenentatge de la música perquè, segons l'equip de direcció artística del festival, totes eren de nivell molt alt.

Enguany s'ha recuperat el concert *Carta blanca*, que es va deixar de fer arran de la pandèmia. Els protagonistes són els músics júnior, que van triar obres de Max Regger, Zóltan Kodályi i Franz Schubert, amb la intervenció puntual d'algun sènior en certes peces. Amb un aire més informal, aquest concert gratuït i de format

obert es va fer al vestíbul de l'Espai d'Arts Escèniques, un marc lluminós i amable que va resultar excel·lent per a la proposta.

Una altra novetat d'aquesta edició va ser la conferència *Mademoiselle Boulanger, mestra de mestres*: Judit Cuixart i Olga Liceran, ambdues pianistes i pedagogues, van presentar la figura de Nadia Boulanger, una dona excepcional que durant quasi vuitanta anys va exercir el seu mestratge entre diverses generacions de compositors, solistes, pedagogs i directors d'orquestra tan destacats com Aaron Copland, Elliot Carter, Daniel Barenboim, Astor Piazzolla, Igor Markevitch, Jean Françaix i molts més; Boulanger va arribar a tenir més de mil deixebles i va influir decisivament en la música del segle XX. La conferència, il·lustrativa i molt ben documentada, va tenir molt bona acollida entre el públic, que va omplir la sala Carquefou.

També es va fer el ple en els dos concerts del divendres 5 i el dissabte 6. El primer, amb el títol *L'univers Boulanger*, se situava al principi del segle XX amb obres

compostes entre 1907 i 1957 per la mateixa Nadia Boulanger i el seu professor Gabriel Fauré; per la seva germana, Lili Boulanger, i Mélanie-Hélène Bonis; per alguns dels seus deixebles, com ara Jacques Ibert, Jean Françaix, Elliot Carter, i també per un dels seus alumnes catalans, Narcís Bonet. El segon concert, titulat *A les portes de postromanticisme*, ofería un programa de compositors nascuts entre 1860 i 1877 i de peces en què es cospa encara l'esperit romàntic, però que ja cerquen nous llenguatges sonors i que es destaquen per l'originalitat. S'hi van interpretar obres d'Ernst von Dohnányi, Frank Bridge, Alexander von Zemlinsky, Gustav Mahler i Gustav Holst. En totes les peces interpretades en aquests concerts intervingueren tant els músics sènior, professionals, com els júnior, que inicien el camí cap a la professionalitat; de fet, és una de les característiques que fan que aquest festival de música de cambra sigui singular, diferent i d'altíssima qualitat musical i interpretativa. ●

El(s) que mou(en) Músics en residència

Nombroses persones, establiments i entitats del poble es mobilitzen i col·laboren en l'organització del festival

LAIA DE BOBES

El més vistós de Músics en Residència són els concerts que tenen lloc a l'Espai d'Arts Escèniques els últims dos dies. Però el festival en realitat dura tota una setmana i inclou els assajos oberts al públic, l'allotjament dels músics en cases particulars, els àpats en establiments del poble i tot un reguitzell de coses que cal tenir en compte i que implica la col·laboració de moltes persones, establiments i entitats. Us expliquem què i qui es mou per fer possible aquest esdeveniment.

Qui organitza el festival? L'Associació d'Amics de Músics en Residència, una entitat sense ànim de lucre creada l'any 2011 amb aquesta finalitat. Té uns quaranta-cinc socis, majoritàriament alellencs i algun de fora del municipi. Al capdavant, la junta directiva està formada per Judit Cuixart, Xavier de Molina, Joaquín Alegre i Fina Soler, i la direcció artística la componen Elena Satué, Jose Vicente Castelló, Judit Cuixart i Gilbert Bernadó.

Qui tria els intèrprets? A partir del gener, la direcció artística pensa el programa (tema, compositors i peces, sempre de música de cambra) i tria els intèrprets. Enguany, per seleccionar els músics júnior s'ha fet per primera vegada una convocatòria oberta, a la qual es van presentar trenta-sis candidats.

Com s'organitza la logística? La junta directiva s'ocupa de l'execució del festival en tots els aspectes. Coordina els viatges dels músics, qui els recull i acompanya i qui els acull. També s'encarrega de la comunicació entre socis i externa. A partir del maig el contacte amb la Regidoria de Cultura és constant; un gestor cultural fa de pont entre l'associació i l'ajuntament per a tota mena de tasques (impressió de fulletons i banderoles, lloguer d'un piano, gestió de l'Espai d'Arts Escèniques, contacte amb els músics, etc.) i s'ocupa també de la difusió i publicitat a les xarxes i mitjans de comunicació. A més, des de l'any passat un gestor econòmic

Assaig obert al públic a l'Espai d'Arts Escèniques.

legal especialitzat en el món musical porta aquests afers més tècnics.

Quina implicació hi tenen els associats? Paguen una quota única quan se'n fan socis i bastants col·laboren de manera activa en el festival tenint músics a casa, assistint-los en el transport o fent unes altres tasques. Ser soci no comporta cap avantatge en el preu o la compra avançada d'entrades.

Com arriben els músics a Alella? Alguns venen amb cotxe propi, però a la majoria se'ls va a buscar amb vehicles particulars a l'aeroport o a l'estació i se'ls porta fins a la casa on s'allotgen. Aquestes tasques les fan els associats de manera altruista.

Qui allotja els músics? Què implica tenir un músic a casa? Durant l'estada a Alella, els músics dormen i esmorzen en una dotzena de cases particulars; moltes són d'associats, però darrerament alguns alellencs han ofert casa seva com a allotjament, com Can Bernades, tot i no ser de l'associació. Ningú no cobra per tenir músics a casa i l'organització procura que els amfitrions no hagin de fer altres coses, com recollir-los o acompanyar-los.

On mengen els músics? Els intèrprets dinen i sopen en restaurants del poble. Des de les primeres edicions, Can Duran i La Magrana han estat col·laboradors clau: darre-

rament, també el bar del Casal els dies dels concerts.

Quanta i quina gent mobilitzen els assajos i els concerts? El personal municipal de l'Espai d'Arts Escèniques s'ocupa que tot rutlli a les instal·lacions i és qui atén els músics i el públic. Als assajos, hi assisteixen entre cinc i vint persones, segons els dies i hores, i per als concerts s'exhaureixen les localitats. En Narcís Perich fa de regidor i d'enllaç amb els músics, els acompanya i acomboia en tot moment.

Quins altres establiments, empreses i institucions hi col·laboren i què fan? El Garden Center Arenas col·labora amb el festival des de la primera edició oferint de franc els rams per als intèrprets. La Biblioteca Ferrer i Guàrdia recull les partitures de cada edició i manté al dia la col·lecció de tot el que s'ha anat tocant al llarg d'aquests quinze anys a Alella. Finalment, l'empresa especialitzada Koobin s'encarrega de la venda d'entrades i la gestió de les localitats.

El que mou Músics en Residència és, en definitiva, tot el poble. I els que mouen aquest festival, nascut per iniciativa d'un grup d'alellencs, són totes aquestes persones, entitats i establiments del poble que, amb el suport de l'administració municipal, treballen al llarg de l'any perquè la música de cambra soni a Alella. ●

GARDEN ARENAS

Plantes · Floristeria · Decoració

Visita la nostra botiga online
www.gardenarenas.com

Riera Fosca, 11-29 - 08320 Alella
Tel. 93 555 12 43 - WhatsApp 620 99 37 51

web@gardenarenas.com
www.gardenarenas.com

Papers de vi

DO ALELLA · ENOTURISME · GASTRONOMIA · CULTURA

**D'aquí a pocs dies veurà la llum
el número 89 de 'Papers de vi'**

Entrevistem
Carme Ponsa, presidenta
el Consorci de Turisme
del Maresme.

La Ruta del Vi
DO Alella ens
descobreix
Arenys de
Munt.

S'apropa la
Mostra
Gastronòmica
de Cabrils

Vinyes
singulars:
la vinya de
Can Batllori.

FF*CC OFFF

UN PAÍS, UN CLAM

EL CANVI CLIMÀTIC, LA SEQUERA I LA CALOR EXTREMA
FAN QUE EL RISC D'INCENDIS SIGUI ALTÍSSIM.
PERÒ EL COMPROMÍS DE LES INSTITUCIONS I
LA CIUTADANIA PER EVITAR-LOS TAMBÉ HO ÉS.

incendisforestals.gencat.cat

Diputació
Barcelona

Generalitat
de Catalunya

Per la teva seguretat,
sempre endavant

Miquel Marín Treviño

‘Miguelín’

LAIA DE BOBES / FOTO: JORDI FARRÚS

En Miquel Marín va venir a Alella als set anys, procedent d'Alcaracejos, un poblet de la zona minera de Pozoblanco (Còrdova, Andalusia), on el seu pare va haver d'agafar la baixa als 40 anys a causa de la silicosis. Tenien parents aquí, que els van dir que hi havia feina, i va venir tota la família. Ell era el petit de sis criatures; també era petit de mida i, com als seus dos germans més grans, el Carlitos i el Joselín, tenien el costum d'anomenar-lo amb un diminutiu que encara li dura malgrat estar jubilat, Miguelín. Vivien en una casa molt petita al barri del Rost. "Li deïem el Barri Xino perquè era un barri pobre", explica.

Va cursar els estudis bàsics a les Escoles Fabra, amb el senyor Alsina. D'aquella època, en recorda que el mestre, ja gran, s'adormia a classe i una anècdota que va ser sonada: "Ens van deixar tancats en una aula, castigats, a mi i a l'Antonio Caballero, i ens vam escapar baixant per les lletres de la façana; quan van tornar a buscar-nos i no ens van trobar, van venir de l'ajuntament, amb el Pepito... i érem a casa nostra! El meu pare me'n va fotre una que *no vejis...*"

La seva primera feina va ser de cambrer als estius, durant les vacances escolars, al càmping El Lago, que era als terrenys de Cal Marquès. "Començava a les deu del matí i m'hi estava fins a les tres de la matinada; em donaven 600 peles i en guanyava tres o quatre vegades més de propina. I com que tenia cèntims, comprava tabac... vaig començar a fumar als onze anys."

Pràcticament tota la vida ha fet de paleta amb l'empresa Construcciones Marín, que van muntar els seus germans. "Ens coneixia molta gent", diu. Però ell és popular, més que per cap altra cosa, pel futbol, perquè va jugar a tots els equips de l'Alella i després va ser entrenador també de totes les categories. "He pujat el juvenil, l'infantil, el cadet... i l'any 2001 vaig pujar el primer equip de segona regional a primera, i després a preferent", explica, en la temporada en què més amunt ha arribat en tota la història del club. Com a jugador, el seu primer entrenador va ser en Quimet de Mallorca i després en Juancho Allende, amb el juvenil i el primer equip; es va retirar a trenta-dos anys, però va continuar amb els veterans. I com a entrenador, va ser al club fins a la pandèmia, amb un parèntesi d'un parell d'anys al Masnou: "Llavors de president hi havia en Méndez –explica–, que em va venir a buscar perquè tornés a Alella." Ho va fer de gust: "Jo, com a Alella, res!" Ara quan surt pel poble ja es troba nois de més de trenta anys que ha entrenat i dels quals també ha entrenat els fills. "Tu ets com el pare de tots els nanos!", diu que li diuen.

Tothom que coneix en Miguelín sap que és del Madrid. "Jo ho sento!", diu, "Però això no vol dir res, perquè jo, de ser de l'un o de l'altre, no hi dono importància, no soc un fanàtic d'aquells amb qui no es pot ni parlar. Jo el que vull és veure futbol: quan un equip juga bé, m'agrada anar a veure'l; quan el Barça tenia el Messi o el Ronaldinho, s'havia d'anar a veure." Es va casar amb la M. Carmen i van tenir dos fills, que van sortir bons esportis-

tes, com son pare. El noi, que es deia com ell, Miquel Marín, "era atleta, va jugar a futbol amb tots els equips de l'Alella i cada setmana corria mitja maratón", recorda amb orgull i emocionat. Però la fatalitat va fer que, desgraciadament, en Miquel morís a causa d'un tsunami que el va enxampar en una illa de la costa xilena l'any 2010. Va ser un cop molt dur per a tots.

La filla, la Débora, va ser una de les primeres atletes del Serra Marina i els germans Marín van ajudar a construir les instal·lacions del club al camí del Mig, l'any 1990. La noia va estudiar turisme i es va casar; el nen que va tenir després de la mort del seu germà Miquel va ajudar als avis Miguelín i la M. Carmen a sortir del pou. És la nineta dels seus ulls i també juga a futbol, de porter; el diumenge l'avi l'entrena a la pista del Canonge i després esmorzen plegats a la Companyia.

Perquè no els caigués la casa a sobre, amb la M. Carmen van agafar el costum, que encara conserven, de caminar: "Per exemple, anem d'Alella fins a Ocata i de vegades més cap a Premià; i un altre dia cap a Badalona... Cada dia, un parell d'hores." Ella prefereix que no vagin per Alella, perquè aquí constantment troben algú que vol saludar-lo i s'han d'aturar a fer la xerradeta.

Els darrers anys laborals, després de la crisi de la construcció que va obligar a tancar l'empresa familiar, en Miguelín va treballar un any a la brigada municipal i sis al poliesportiu, com a conserge, i per això encara més gent d'Alella vinculada a l'esport el coneix.

La jubilació, que va coincidir amb la pandèmia, ara fa quatre anys, ha estat un altre punt d'inflexió en la seva vida per dos motius. D'entrada, perquè va deixar de fumar... "Que això és molt important", diu: "Tant de bo ho hagués deixat abans!" I, també, perquè el segon dia de jubilat un cotxe va envestir la moto que duia i li va maltrencar la cama per dos llocs. En Miguelín va estar quatre mesos sense poder posar el peu a terra i un any i mig fent rehabilitació. Afortunadament, va recuperar tota la mobilitat i la força i la capacitat de fer molta activitat física. La seva rutina diària ho demostra: "Al matí ens aixequem a les set i vaig a acompanyar el net a l'autocar, que se'n va a escola a la Garriga; després anem a caminar dues hores, i després passo per la piscina, sala de vapor, jacuzzi i una bona dutxa. Havent dinat també faig aiguagim, ens foten una canya impressionant." Les tardes solen passar-les més tranquil·lament a casa, mirant alguna pel·lícula.

Gens nostàlgic dels orígens, fa poc va visitar el seu poble natal i el va trobar molt canviat, però amb la família no van tenir mai el costum d'anar-hi a l'estiu: "Per passar-hi més calor que aquí? Què va!", exclama. I explica: "Nosaltres érem molt de costellades: anàvem a Can Gurgu, a la font... i a l'estiu, cap a Blanes amb la nevereta... Jo gaudia a la platja." Amb les arrels fermament clavades a Alella, en Miguelín té clara la filosofia de vida i quin és el seu lloc: "Si t'has portat bé amb la gent, la gent també es porta bé amb tu. La meua vida ha sigut aquí, i jo aquí no he tingut mai cap follón." ●

A en Miguel o Miquel Marín l'anomenen Miguelín tant a casa com pel poble. Tothom qui ha passat pel Club de Futbol Alella el coneix perquè l'ha vist o hi ha conviscut com a jugador, o perquè l'ha tingut d'entrenador. Paleta de professió, seguidor del Madrid –però no fanàtic–, és un home de caràcter jovial a qui li costa poc xerrar.

“CASA CENTENÀRIA” CANSALADERIA

Elaboració pròpia
Productes de proximitat

Telèfon i WhatsApp: 93 555 23 42
info@casalibrada.com - www.casalibrada.com
Empedrat del Marxant 5 - Alella

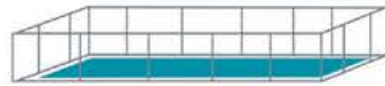
@casalibrada

Properes guàrdies:
AGOST: Dies 17 i 18
SETEMBRE: Dies 7, 8, 11, 28 i 29

Tel./Fax: 93 540 23 42 · Farigola, 12 ALELLA · farmacia@martinezsole.com

HORARI: Matins: 9 a 14h · Tardes: 16.30 a 20.30h · Dissabtes: 9 a 14h

SAFETYKIDS

seguretat infantil per a piscines

C/ Doctor Faus, 28 - 08328 Alella
640 305 182 - info@safetykids.es www.safetykids.es

ANNA PONS ABELLA
Osteòpata D.O.
Diplomada en fisioteràpia
Col. Núm. 4001

OSTEOPATIA
ALELLA

Carrer de les Heures, 15 · 08328 Alella · Tel. 608 129 832

Cascos, guants, accessoris ...
VENDA I REPARACIÓ DE MOTOS I BICICLETES

Sant Josep de Calassanç, 12 · Telf. 93 555 14 93 · 08328 Alella · www.alellamotors.cat

Av. J. Roca Suárez Llanos, 43 Teià
Tel. 93 540 37 69
www.materialshoms.com

Galeries Alella · cl Santa Madrona, 8

Tel. 93 540 27 74
PERRUQUERIA
LIÒTRIC
HOME I DONA

Horari: de 9 a 13 i de 15 a 19h
Dilluns tancat. Dissabte de 9 a 17h

CAN MATONS

VINS FINS D'ALELLA

WINE MODERATION
ELIGE | COMPARTE | GUSTA
EL WINE MODERATION

Compra **CAN MATONS**
directe del celler a 15bodegas.com

Cinquanta edicions de la Festa de la Verema

50 edicions consecutives que van començar en el marc de les Festes del Mil·lenari de l'any 1975

JORDI ALBALADEJO

La Festa de la Verema és una de les celebracions que més bona acceptació té a Alella i a les poblacions veïnes. Empeltada amb la tradició vitivinícola local, és una fita destacada en el calendari festiu allelenc amb un programa extens i variat que gairebé és com una segona festa major. Així, s'ha convertit pel seu caràcter obert i popular en un element d'identitat de la població reconegut per locals i forans.

L'època de verema ha estat tradicionalment un període de treball i brogit, tot i que també és el moment de recollir els fruits de tota una feuada prèvia a les vinyes, i d'aquesta dualitat amb la construcció moderna de la memòria col·lectiva assoleix un component de celebració.

La terra, les vinyes, el raïm, l'anyada del vi... donen sentit a un esclat de joia, la Festa de la Verema, que esdevé un fil conductor del present amb una part significativa del passat allelenc. No endebades la vinya i el vi han estat la base eco-

nòmica d'Alella durant segles. La plaga de la fil·loxera en les darreres dècades del segle XIX va marcar una crisi d'efectes duríssims.

La Festa de la Verema és organitzada per l'Ajuntament d'Alella amb implicació del teixit comercial i cívic del poble. Aplega un conjunt d'activitats que contribueixen al seu èxit. Des d'una part més institucional i el tast dels vins dels cellers de la Denominació d'Origen Alella, passant per la degustació de gastronomia de restauradors de la zona, el gaudi de diferents expressions de cultura popular, d'actuacions musicals i d'una fira comercial, fins a col·leccionar el porró de venda anual i la copa de l'edició que pertoca.

Com totes les tradicions comunitàries, la Festa de la Verema conserva el seu substrat inicial a l'entorn del vi, incorporant-hi activitats i serveis al llarg de les successives edicions fins a la que coneixem avui. En aquest sentit, cinquanta edicions des de la primera organitzada pel consistori l'any 1975,

Estands d'Alella Vinícola i Parxet a un Hort de la Rectoria encara de sauló i amb arbres.

en el marc de les anomenades Festes del Mil·lenari, del mil·lenari del nom d'Alella (de la primera constatació escrita del nom associat al poble), han donat per a un munt de vivències i anècdotes. Fem-les avinents.

La "Festa del vi o de la Verema"

Situem-nos en el tram final del franquisme. En aquella època, l'historiador local i activista cultural alellenc Salvador Artés i Llobet (Alella, 1929-2016) proposà a l'alcalde Jesús Barnadas Parellada (1916-2011) l'any 1973 la celebració del mil anys de la primera aparició en un document medieval del nom de la població d'Alella. El motiu històric va donar peu a convertir l'efemèride en un ampli programa d'activitats confeccionat per membres del consistori, persones destacades i representants d'entitats locals organitzats per seccions temàtiques. Esdevingué un aparador del pas d'una Alella rural cap a la modernitat.

L'arxiu privat de Salvador Artés, que feia funcions de secretari de la comissió organitzadora, permet resseguir l'activitat de les reunions preparatòries els anys 1974 i 1975. Les festes comptaren amb el patrocini del *Ministerio de Información y Turismo*.

El programa final aplegava des de la inauguració de millores als carrers i voreres, plaques i una nova senyalística pública, la inauguració de monument com el dedicat a Lluís Desplà i la premsa monumental de granit (instal·lada inicialment a la vorera del davant d'Alella Vinícola) que comptà amb el president de la Diputació de Barcelona Juan Antonio Samaranch i una escorta de gala dels Mossos d'Esquadra, a millores a l'església, cicles de conferències culturals, obres de teatre... i un conjunt de festes populars que s'afegiren al llarg dels mesos a la tradicional Festa Major de l'any 1975.

L'objectiu era mostrar la bona administració del govern local en un moment en què diferents indicadors assenyalaven la fi del règim franquista. De fet, les Festes del Mil·lenari, quan encaraven la recta final del programa, es van cloure precipitadament a conseqüència de la mort del dictador, el 20 de novembre de 1975. Van esdevenir una mena d'*aggiornamento* de les autoritats i dels notables locals camí cap a una transició política (per exemple, a nivell simbòlic la senyera va ser hissada a l'edifici consistorial per primera vegada des del 1939).

Com sigui, entre les festes populars previstes -l'Aplec de l'Arròs a Sant Mateu va esdevenir la més espectacular i de renom popular- va preveure's una jornada dedicada a una

Jordi Pujol va assistir a diverses edicions de la Festa de la Verema.

"*Fiesta del Vino*". Aquesta petita celebració va ser l'origen de la Verema.

La primera Festa del Vi o de la Verema va seguir un programa de dues jornades. El dissabte, 20 de setembre, a les 22 h actuà la Coral Sant Jordi dirigida pel mestre Oriol Martorell al Casal d'Alella; i el diumenge, 21, es va fer la festa a la plaça. De bon matí va tenir lloc una missa solemne a l'església. Després, a la plaça de l'Ajuntament, nens i nenes d'Alella presentaren el fruit de la vinya i el rector de l'Escola Pia d'Alella, P. Josep Pelegrí, beneí el most. La jornada comptà amb la reina del mil·lenari, Montserrat Comulada (designada en reconeixement al cognom més antic de la població, amb més de set segles) i les seves dames d'honor. Aleshores fou el torn de l'escriptor i gastrònom Néstor Luján, que pronuncià el "Pregó del vi" rememorant l'ancestral relació de la població des d'època romana amb la cultura del vi. Es presentà i es posà a la venda el Porró del Mil·lenari marcat amb l'escut alat del poble, primera peça que es volia convertir en una tradició cada any i que contribuiria a l'autofinançament de la festa. Es van poder degustar una varietat de vins d'Alella i finalment es va cloure amb una ballada de sardanes.

En el marc del mil·lenari i el cinquantenari de la constitució del Celler Cooperatiu Alella Vinícola, Salvador Artés, amb el pseudònim de Salvador Llobet (el segon cognom), va publicar l'opuscle *Alella y su vino*. També es va publicar un anuari del Mil·lenari d'Alella i les *Notes històriques de la par-ròquia de Sant Felíu d'Alella* de Lluís Galera i Salvador Artés.

L'arrelament de la festa

La construcció de la memòria d'Alella implicava reivindicar el conreu de la vinya, la seva protecció i el desenvolupament de la DO Alella amb el protagonisme dels propietaris i cellers. La segona edició de la Verema s'integrà dins les festes de tardor i seguí un esquema calcat a la primera edició, amb el porró de la segona edició que contribuïa a l'autofinançament juntament amb els cellers locals.

A la quarta edició del 1978 el Casal d'Alella portà el pes organitzatiu de la Verema amb la col·laboració de l'ajuntament i de cellers locals com Jaume Serra, Bodegues Gispert i Alella Vinícola. El pregó de Salvador Artés interpel·lava a la conservació del conreu de la vinya davant l'esclat urbanitzador del territori i expressava el desig de la creació pionera d'un museu dedicat al vi.

La Verema del 1980, el dissabte 27 de setembre, acollí la proclamació de la pubilla de la festa, el pregó i una funció teatral al Casal; i el diumenge 28 una cercavila, la benedicció

Acte d'inauguració de la premsa de granit a la seva ubicació original amb presència de Joan Antoni Samaranch.

del most, audició de sardanes, presentació del sisè porró i degustació de vins. L'organització fou del Casal d'Alella amb el patrocini de l'Ajuntament d'Alella i la col·laboració d'Alella Vinícola, Bodegues Gispert i Vins Jaume Serra.

Amb motiu del setanta-cinquè aniversari d'Alella Vinícola, en la setena edició de la Festa de la Verema que se celebrà els dies 26 i 27 de setembre del 1981, el celler edità un cartell artístic amb color de grans dimensions. Es tractava d'una nova versió d'un cartell original de publicitat de la cooperativa, obra de Josep Triadó, de primers de segle: mostra una dona vestida amb roba tradicional alsaciana que du una safata amb una ampolla de Marfil i dues copes. Al cartell original hi deia Vinos del Sindicato Alella Vinícola, paraules que van ser substituïdes per Alella, la data i VII Festa de la Verema.

El 1982 s'incorporen un concurs de tastavins per reconèixer els vins i un de dedicat als vinyataires: un premi a la millor vinya dins la zona de la DO Alella, un premi a la recuperació de la vinya dins el terme d'Alella i un premi al raïm de més pes dins les varietats autoritzades pel Consell Regulador de la DO. L'edició va completar-se amb una exposició d'eines de pagès, un conjunt d'estris emprats tradicionalment en el conreu de la vinya i l'hort. Des de Can Magarola, on es projectava una casa-museu, es feu una crida a la conservació d'aquestes eines com a part de la recuperació de la memòria històrica local i la vocació d'esdevenir referència pionera a escala catalana.

A l'edició del 1984 es programà una exposició de terrissa i una mostra pictòrica, el primer curset de tastavins dirigit per l'Incavi (Institut Català de la Vinya i el Vi), el concurs de tastavins, teatre al Casal... i Néstor Luján realitzà de nou el pregó coincidint amb la desena edició de la festa. La degustació de vins es convertí en una activitat molt popular, a la porxada de la plaça. A l'edició, els Diables del Vi d'Alella iniciaren de manera oficial la seva estreta relació amb la Verema.

A l'onzena edició de l'any 1985 es va programar un curset de tast de caves, cercavila dels diables, teatre, cercavila amb gegants i capgrossos, una exposició sobre les cases i famílies d'Alella... La Verema del 1986 comptà amb l'organització del Casal i del Patronat de la Masia Museu Can Magarola amb patrocini municipal i col·laboració dels cellers Alella Vinícola, Alta Alella (no el celler que coneixem avui amb aquest nom, sinó el precursor de Marquès d'Alella), Bodegues Gispert i Jaume Serra. L'any 1987 comptà amb la incorporació entre els col·laboradors del Col·lectiu de Joves, la revista *Alella* i TVA (Televisió d'Alella), i entre els cellers s'afegiren Roura i Parxet.

La Verema del 1988 se celebrà amb organització del Casal i patrocini de l'Incavi, del Consell Regulador de la DO Alella i de l'ajuntament amb suport dels cellers, programant l'exposició *Alella, recull d'imatges*, el primer concurs d'aparadors... i es va fer un pas fonamental per tenir una vinya testimonial amb la signatura del conveni de col·laboració entre l'ajuntament, propietari del terreny, la Masia Museu Can Magarola, encarregada de la gestió, i el Consell Regulador. L'abril del 1999 es plantà la vinya amb les varietats de ceps més representatives de la DO Alella.

A la Verema del 1992, la Regidoria de Cultura assumí el pes organitzatiu amb col·laboració del Casal, el Consell Regulador, el Patronat de Can Magarola i els cellers Alella Vinícola, Parxet, Roura, Gispert i Signat. Es posà en marxa una mostra de restauració i degustació que combinà de manera efectiva vi i gastronomia, proposta que des d'aleshores ha gaudit d'una gran acceptació popular. Per a col·leccionistes es començà la tradició del plat i de la copa de cada edició.

El 1993 la Verema va incorporar la inauguració del pavelló esportiu Abelardo Vera i la signatura del protocol d'agermanament amb el poble italià de Bogliano. També va programar-se un espectacle singular de la companyia estatal russa de cors i danses Voronezh.

A la Verema del 1995 els Trabucaires de Sant Andreu van fer aparició per assenyalar l'inici de la diada de la verema a la plaça, seguida d'una botifarrada popular i del conjunt d'actes a l'entorn de vi de l'edició.

Les edicions van anar incorporant novetats com les jornades de comerç al carrer el 1997, la trobada d'intercanvi de plaques de cava...

L'any 1998 es programà la I Mostra de Jardineria i Arboicultura, una zona d'inflables i jocs infantils, un espectacle infantil, la II Trobada de Cotxes Antics, una exposició dedicada al mag Li Chang a la Masia Museu...

Des de l'any 2001 i sobretot a partir del 2003, la difusió del programa de la Verema i les mateixes activitats van fer una salt en qualitat i empena organitzativa des del consistori amb més i millors serveis (promoció amb el cartell i un atractiu programa, infraestructures, intendència, serveis...). L'Hort de la Rectoria bull amb l'oferta dels restauradors i la degustació de vins i caves, i l'actuació de La Salseta del Poble Sec esdevindria un clàssic de les veremes.

Així, les edicions de la Verema han pres les dues darreres dècades més força i han esdevingut un referent efectiu de promoció del vi d'Alella, dels cellers, de la DO, dels negocis de restauració, de botigues i firaires i també com reclam turístic, de l'anomenat enoturisme, cada vegada més valorat. En l'àmbit social, la Verema és una fita de la identitat local.

La revista de la Verema

A l'edició del 1995 hi havia un *Diari de la Verema* editat per *El Masnou Avui* que combinà la denominació editora algun any amb *Alella Avui*; després va ser *Tribuna Maresme* que edità el diari de la Verema fins la XX edició, l'any 2004.

L'any 2003, coincidint amb la Festa de la Verema, va sortir un número especial gratuït monogràfic de vins de revista Alella que es va convertir en el mitjà informatiu per excel·lència de la festa. Any a any, aquest número especial va anar sortint amb més espai i continguts fins que el 2008 va passar-se a dir *Papers de vi*. El següent número va sortir la Verema del 2009 i des del Nadal d'aquell any va passar a ser una publicació d'aparició regular per tot el territori DO Alella. ●

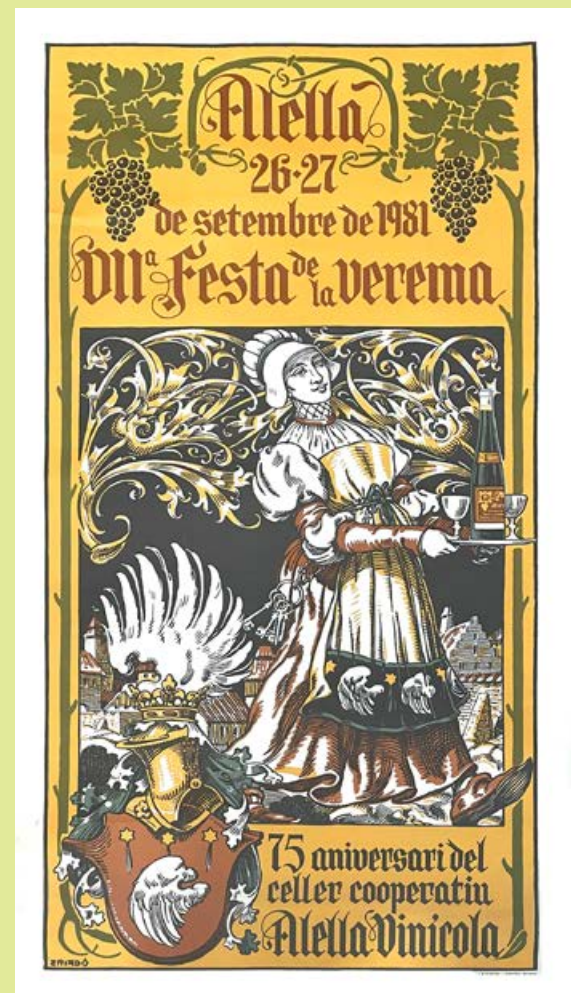
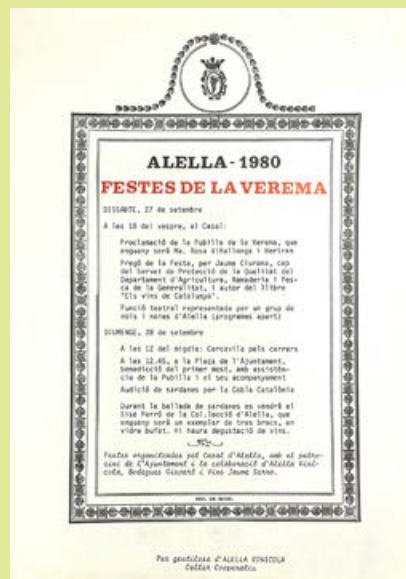
Cinquanta anys de cartells

Repassem tots els cartells d'aquest mig segle de la Festa de la Verema, una manera entretinguda i reveladora de constatar-ne l'evolució

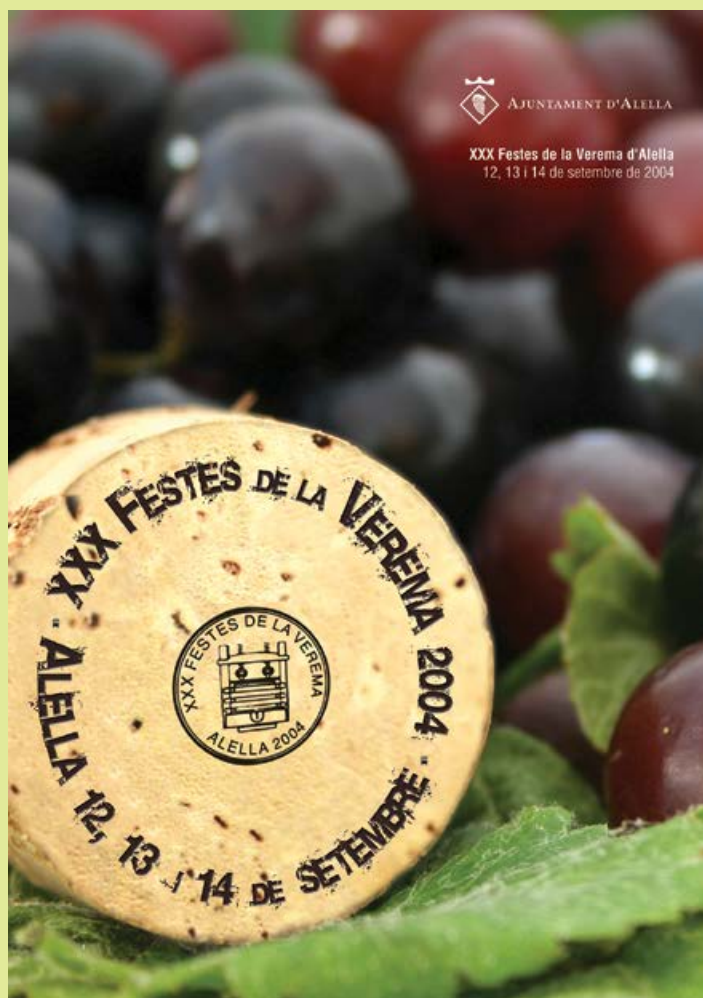
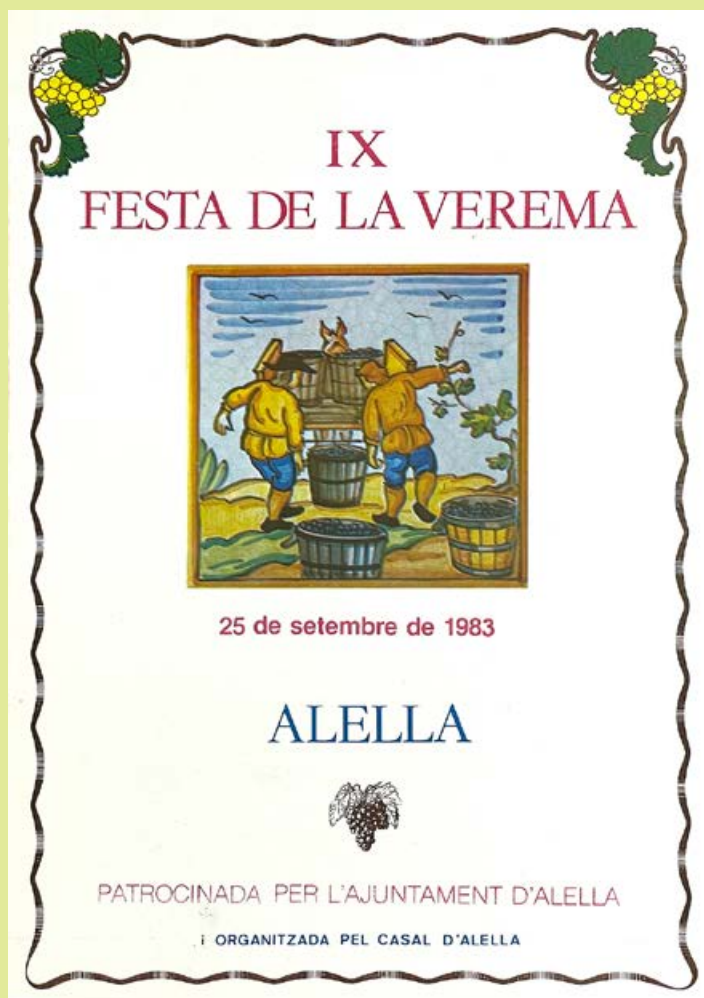
JORDI ALBALADEJO

Des d'aquell primer pòster de l'any 1975, amb una fotografia de la gran premsa de granit acabada de col·locar a l'entrada del poble i un brevíssim text amb el nom de la festa i la data, la varietat d'estils al llarg d'aquest mig segle és evident. El protagonisme de la premsa va desaparèixer ràpidament, però durant aquests primers anys altres elements mantenen el lligam amb el món vinícola, com la il·lustració l'any 1980 d'un porró envoltat d'un gotim, un pàmpol, una ampolla de vi, unes botes i, sí, també la premsa. No és fins al 1989 que torna a recuperar presència, en aquest cas en forma de logo, fins al 2004. Una altra de les propostes més recordades és la que incloïa les rajoles que il·lustraven diferents oficis al voltant de la vinya i el vi, procedents del conjunt ceràmic que hi ha a Alella Vinícola. Al 1982 ja s'intueix, però és a l'any següent quan comença la sèrie, amb la imatge d'un parell de pagesos carregant el carro a la vinya, a la qual seguirien treballadors abocant la collita a la premsa, un camperol trepitjant raïm o una parella brindant a taula. Però, vint anys després, el disseny del cartell fa un canvi radical, abandona

el costumisme de les rajoles i comença a experimentar amb les noves tendències estètiques. De vegades centrant-se en fotografies d'elements vinícoles, com el tap de suro, el raïm i els pàmpols del 2004 o les famoses caixes de plàstic vermelles del 2022. Unes altres, jugant a fer muntatges fotogràfics amb les taques que deixa als peus el premsat al 2007; els culs de les ampolles formant un gotim el 2008; o els grans de raïm creant una ampolla el 2010. Uns altres anys s'ha jugat amb el text, incorporant frases al concepte de la festa, com el 2016 amb "i gaudir del territori de la DO" o "i fer veure que saps de vi", o el 2023 amb "brindem al ritme del temps" o "amb pa i vi es fa camí". Una curiositat: només tres imatges es repeteixen al llarg d'aquests cinquanta anys de cartells. Dues són rajoles: la dels treballadors abocant el raïm a la premsa el 1984 i el 2000, i la del treballador col·locant els taps de suro a les ampolles el 1985 i també el 1992. La darrera és una fotografia: la d'uns gotims de raïm de pansa blanca deformats per gotes d'aigua sobre el cel blau, el 2020 i el 2021 (com que el 2020 la pandèmia no va permetre la festa, el 2021 es va fer servir el mateix cartell). ●

DURANT UN BON NOMBRE D'EDICIONS EL CARTELL DE LA VEREMA ERA LA COBERTA DEL PROGRAMA D'ACTES I NO S'IMPRIMIEN CARTELLS ESPECÍFICS DE LA FESTA

42a Festa de la Verema d'Alella

(i fer veure que saps de vi) 9, 10 i 11 de setembre de 2016.

alella.cat

#VeremAlella | festaverema.alella.cat

Els col·leccionables de la Festa de la Verema

Al llarg dels cinquanta anys de la Festa de la Verema, tres elements han estat clau per guardar-ne el record un cop a casa: el porró, la copa i el plat

CRISTINA GAGGIOLI

La Festa de la Verema ha estat capaç no sols de fer gaudir els veïns mentre se celebra, sinó també de crear un record inesborrable amb el pas dels anys. Ho ha aconseguit proposant una sèrie d'elements al seu voltant que van néixer sense saber ben bé quina acollida tindrien i que els allelencs hem apreciat, valorat, buscat i enyorat quan han desaparegut. Parlem dels famosos porrons, copes i plats que cada any puntualment es posaven a la venda –alguns encara ara– mentre dura la festa com si fossin autèntiques peces de col·leccionista.

L'èxit del porró

El primer a aparèixer va ser el porró, al 1975, just a la primera edició de la Verema. El Casal d'Alella va tenir la idea de subratllar el caràcter popular de la trobada i va proposar crear-ne un d'especial per a l'ocasió, posant-lo a la venda i recollint així uns certs ingressos. La proposta va tenir èxit i va repetir-se els anys següents amb models nous basats en exemplars tradicionals que un grup de persones del casal cercaven en museus i col·leccions de tot el país, com el Cau Ferrat de Sitges i el Castell de Peralada. Quan els models tradicionals van esgotar-se, van buscar propostes innovadores, com el d'inspiració modernista per commemorar el centenari d'Antoni Gaudí, el d'estètica surrealista pel de Salvador Dalí i l'inspirat en la forma del Quixot per celebrar-ne el quart centenari. Molts encara recorden el porró nevera, amb una forma que permetia guardar-lo a la porta del frigorífic.

Tots ells, amb l'escut alat d'Alella, els elaborava artesanalment amb vidre bufat un vidrier del Poble Espanyol i eren, per tant, peces úniques. L'èxit va ser tan gran que fins i tot venia gent de ben lluny, com ara Berga, per tenir-ne un exemplar, i el porró de la festa va acabar convertint-se en la principal font d'ingressos de l'entitat per finançar les activitats de la resta de l'any. Però, arribats a la quarantena entrega, va convertir-se també en un maldecap per als veïns que els col·leccionaven: cada vegada es necessitava més espai per guardar-los, acumulaven pols i quan es netejaven es trencaven. De fet, veient-ho, el Casal ja va anar reduint-ne el tiratge progressivament: de 1.500 el 1991 es passà a tan sols 400 l'últim any que en va produir, el 2014.

L'alternativa, la copa

Beure amb porró remarcava l'accent popular de la Festa, però en cert moment l'ajuntament va pensar que també estaria bé servir el vi de la DO Alella en copa i donar-hi, així, un cert prestigi. Amb aquest propòsit, l'any 1984 va aparèixer la primera copa de vidre de la Festa de la Verema, una copa tipus tulipa que els allelencs van llançar-se a comprar no d'una en una, sinó a capses. L'èxit va ser tan inesperat que al migdia ja s'havien exhaurit el miler de copes que l'ajuntament havia preparat. Els primers anys les copes anaven marcades amb l'any de la

festa, però a la llarga l'excedent d'un any es va començar a aprofitar per al següent i, per tant, es va deixar d'indicar-hi la data. Amb els anys, també, es va canviar de model de copa: el 1997 es va deixar la tulipa per un model més tancat, i el 2017 es va passar a l'actual, grossa i tancada, més adequada per a la degustació de vins d'Alella, de la qual actualment es fan unes 5.000 unitats. Entremig, el 1999, l'ajuntament va oferir també una copa commemorativa dels vint-i-cinc anys de la festa, aquesta de grans dimensions.

Quan el Casal va donar per acabada la col·lecció de porrons, va buscar una alternativa també relacionada amb el vi i la verema i, després d'intentar-ho amb uns decantadors, va optar per la copa. Com que l'ajuntament ja ofería una copa cada any, l'entitat va diferenciar-se'n creant el 2017 la copa poètica, que portava imprès un vers d'un poeta allelenc i de la qual es van fer cinc creacions, dedicades a Guida Alzina, Eduard Llauredó, Eduard Miró, Mercè Giralt i Maria Oleart.

I per a la Mostra, el plat

Per iniciativa de la floristeria El Jardí de Can Salelles es va introduir un nou col·leccionable a la festa. Victòria Ruiz va encarregar al ceramista de la Bisbal, Vila Clarà, uns plats amb motius populars signats pel seu autor. Al tercer any, l'ajuntament va editar el seu propi plat de ceràmica, molt més

senzill, fet que motiva la fi de la col·lecció privada, i al cap d'unes poques edicions, també de la de l'ajuntament. Com alguns dels cartells de la festa, els plats també reproduïen els oficis de la vinya. Tot i que la producció era reduïda, d'unes desenes d'unitats cada any, el 2007 el plat va deixar de fer-se pels mateixos motius que es va deixar de fer el porró. ●

El vi del comitè

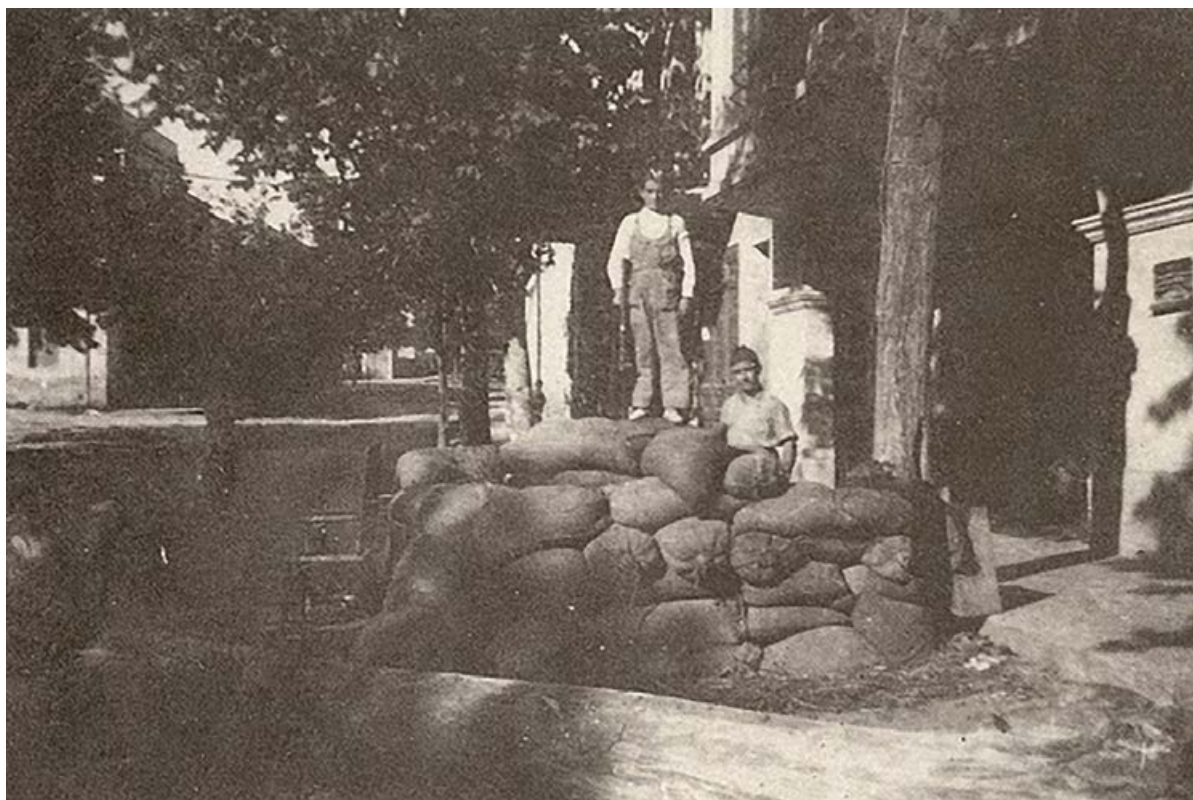
El vi d'Alella, present a la vida diària de Badalona, fins i tot en temps de dificultat

JORDI ALBALADEJO

Les sirenes de les fàbriques de Barcelona sonaren estridents un diumenge a les sis del matí. Una cosa insòlita. Era el 19 de juliol de 1936. Anunciaven que els militars sollevats contra el govern de la II República sortien de les casernes per controlar la ciutat. La revolta militar s'havia iniciat a les places nord-africanes el dia 17 de juliol. Des d'aquell moment els membres dels partits polítics d'esquerra i d'organitzacions sindicals estaven en guàrdia pel que podia passar. Així, sortiren al carrer amb les armes de què disposaven juntament amb les forces de seguretat fidels a la República per tal d'aturar els militars compromesos en la revolta.

A partir dels records del sindicalista llibertari Joan Manent a l'article "El negre de la Torre" (sobrenom d'un procurador de finques badaloní), coneixem un episodi costumista que va tenir lloc a Badalona en unes circumstàncies absolutament excepcionals. Manent explica com els militants de la CNT i de la FAI es presentaren a l'ajuntament i emplaçaren el batlle, Frederic Xifré, d'ERC, i els components del consistori a convocar una reunió per a les nou del matí per tal d'organitzar la defensa i constituir un Comitè Revolucionari o de Salut Pública (denominació inspirada en la Revolució Francesa).

Mentrestant, deu o dotze militants confederals, per tal de guanyar temps, decidiren anar a fer una queixalada a la fonda de Can Cinto de la Palla, situada a peu de carretera, al carrer Francesc Layret, cantonada amb la riera Matamoros. Era una taverna i casa de menjars de carreters i treballadors, punt de parada i fonda de traguers. Can Cinto tenia fama pels seus estofats en què excel·lien els plats de capipota i tripa amb samfaina.

Punt de control del Comitè de milícies al centre urbà d'Alella.

CEDIDA

Manent relata que com sigui que cap d'ells havia sopat el dia abans, intranquils per les notícies i els preparatius per fer front als militars, i havent pres molts cafès i algunes copes de conyac, "no estàvem per punyetes, ja que no sabíem el que més tard podia passar". Així que s'entaularen en Quimet Alsina, l'amo de l'establiment,

"ELS MEMBRES DELS PARTITS POLÍTICS D'ESQUERRA I D'ORGANITZACIONS SINDICALS ESTAVEN EN GUÀRDIA PEL QUE PODIA PASSAR"

els serví a cada un bon plat de mongetes seques, un gran tall de botifarra de carn cuita i després un bon tros de formatge d'Holanda, tot ben regat amb vi blanc d'Alella. Definitiu per agafar forces.

Ben tips, i com que quedava una hora per anar a les Cases Consistorials, van fer una parada al Bar de Can Martri, també a la carretera.

Tot i viure una situació d'alt voltatge, Manent explica unes vivències de forma propera i quotidiana i ens situa anecdòticament com el vi d'Alella precedí la formació en la reunió de les forces antifeixistes del Comitè de Milícies i de Salut Pública de Badalona. ●

lescasedalella.cat

Web de divulgació històrica i patrimoni arquitectònic d'Alella

Antoni Aymar Villarrosal: empresonat per haver insultat Franco

Pagès i membre del PSUC, fou un dels 45 allelencs represaliats pel franquisme

Fotografia familiar d'Antoni Aymar a Can Cuiros.

RAMON ANGLADA

Amb la història de l'Antoni Aymar comencem una nova sèrie d'articles per recuperar la història dels 45 d'Allella. Homes, i també alguna dona, que patiren la justícia militar franquista i penes de presó dures, amb algunes cadenes perpètuas incloses que posteriorment serien commutades. Tots ells denunciats per veïns de la població que van haver d'afrontar sumaríssims per tres grans motius: haver format part del Comitè de Milícies Antifeixistes d'Allella, haver ocupat càrrecs públics en període republicà o haver estat militants de partits i sindicats d'esquerres. I, finalment, haver format part de l'única iniciativa de conreu col·lectiu portat a terme a les terres de les Quatre Torres.

El pagès Antoni Aymar, casat i amb 48 anys en el moment de la detenció, és un represaliat atípic perquè per primera vegada les principals autoritats locals i allelencs a títol individual reaccionarien per aconseguir-ne l'alliberament. I com en la gran majoria de casos una denúncia anònima activaria tot el procediment militar amb una

imputació de càrrecs que es repetirien una vegada i una altra per part de tots els testimonis. Aymar fou acusat de ser membre de la Unió Socialista de Catalunya, posteriorment PSUC, conseller municipal en representació d'aquesta formació, jutge municipal suplent i de tot un seguit d'acusacions ridícules, però que l'acabarien condemnant: fer mal ús de la ràdio que tenia al seu domicili durant la guerra (em pregunto què devia ser per als militars fer-ne un bon ús), haver protagonitzat discussions acalorades amb "elementos de orden" (terminologia que apareix constantment als sumaríssims per identificar ciutadans amb ideologia de dretes o conservadora) i, molt especialment, insults públics contra Franco i el *glorioso ejército nacional*. Com veurem més endavant, aquests suposats insults apareixeran constantment i seran un element clau en la condemna.

Mentre Aymar ja era detingut i traslladat inicialment a Badalona i posteriorment a la Presó Cel·lular de Barcelona, més coneguda com la Model, tot l'engranatge repressiu

funcionava a la perfecció. Tant els diversos testimonis acusatoris esmentats, els únics dels sumaríssims, com l'informe del cap d'informació i investigació de la Falange d'Allella del 16 de març de 1939, emfatitzaven els insults contra el dictador com una acció d'extrema gravetat: "*En plena calle y a grito pelado injuriaba constantemente y sohezmente al Caudillo, a su Glorioso Ejército y a los simpatizantes con ello.*" L'endemà arribaria l'informe de bona conducta signat per l'alcalde de la comissió gestora amb un to i un contingut ben diferents dels dels falangistes. Un document que marcaria un punt d'inflexió i que permetria una certa reacció posterior en defensa de l'empresonat. A l'informe s'apuntaven els càrrecs públics que havia ocupat en període republicà i que "*se dice que en alguna ocasión habló con ligereza*" en relació amb els suposats insults: "*Persona cualificada de buena conducta.*" El mateix 17 de març, l'acusat portaria a terme la segona declaració a Badalona. La primera s'havia produït l'11 de març de 1939 al quarter de la Guàrdia Civil de Tiana, que l'havia detingut. En aquesta declaració Aymar reconeixia els càrrecs públics ocupats, puntualitzant que de conseller municipal només en va ser un parell de mesos i que en cap cas era un propagandista actiu de les idees marxistes. També negaria els insults: "*Solo a lo mejor algún día cuando estaba bebido.*"

Una declaració que de res serviria: el 10 d'abril de 1939 arribaria la sentència del consell de guerra que el condemnaria a vint anys de reclusió temporal pel delictes d'auxili a la rebel·lió. Empresonat des del març de 1939 a Barcelona, el 28 de maig fou traslladat a la presó central de Sant Miquel dels Reis al País Valencià, on compliria la major part de la condemna.

Reacció allellenca per aconseguir-ne l'indult

El 12 de desembre de 1939 la seva dona, Maria Llovet Coll, feia arribar una carta a les autoritats militars demanant que el seu marit fos considerat per rebre l'indult i explicava el perquè de la seva activitat política durant la República. La carta anava acompanyada d'una llarga llista de signatures de

Expediente núm. 2799
1916. 3063 53 16

MINISTERIO DEL EJERCITO
COMISION CENTRAL DE EXAMEN DE PENAS

PROPUESTA DE CONMUTACION

ANTONIO AYMAR VILLARROSAL, natural de Alella
de 48 años de edad, de estado casado y de profesión labrador. Fue condenado por sentencia de Consejo de Guerra celebrado en la Plaza de Barcelona el 10 de abril de 1939 a la pena de veinte años reclusión menor con las accesorias de correspondientes como autor de un delito de auxilio a la rebelión definido en el artículo 240 del Código de Justicia Militar. Empezó a cumplir la pena el 11 de marzo de 1939 y actualmente se encuentra en no consta.

La Comisión Provincial de Barcelona admitiendo los hechos probados propone que sea conmutada la pena que el rematado viene extinguiendo y que la definitiva, hecha aplicación de las normas contenidas en la O. C. de 25 de Enero de 1940 (D. O. núm. 21), sea la de doce años prisión mayor (n.º 6 G.V.) con las accesorias de

La Autoridad Judicial informa favorablemente

Esta Comisión Central acepta como hechos probados los de ideología marxista y miembro activo del P. Union socialista de Cataluña, durante la dominación republicana como concejal en representación del partido y Jefe Municipal suplente. Hizo propaganda de injurias y falsedades contra las autoridades y el ejército.

Proposta de commutació de la pena inicial de 20 anys de presó.

Eduardo Ariza
Juan Vallès (C. parroco)
Salomé Bruy
Miguel Figueras
Antonio Bellido Ariza
Isidre Pòlit Buxareu

Herminia Peró
Pedro Ferrer
J. Polít Buxareu

Antonio Bellido
Juan Vallès (C. parroco)
Salomé Bruy
Miguel Figueras
Antonio Bellido Ariza
Isidre Pòlit Buxareu

Salvador Buxareu
Antonio Bellido

Isidre Pòlit Buxareu va ser un dels signants de la petició d'indult d'Aymar.

suport d'alellencs "de intachable conducta". Llovet volia aclarir els motius de l'activitat política del seu marit com a conseller municipal: el principal fou protegir el seu germà, Isidre Aymar, "elemento derechista destacado del pueblo que se veía perseguido por varios elementos revolucionarios, hoy día ausentes de nuestro pueblo y de nuestra patria". Aymar acceptaria el càrrec amb l'únic objectiu de tenir més força per aturar una possible detenció del seu germà. Llovet destacava també que Isidre Aymar havia mort recentment amb la pena de veure el seu germà empresonat "precisamente por

hechos realizados por este en beneficio suyo, durante un período de tiempo que tan peligroso era para los elementos de derechos y de orden". La carta, com ja hem dit, anava acompanyada de més de cinquanta signatures d'alellencs que certificaven que coneixien Antoni Aymar, que sempre havia demostrat bona conducta, que no havia portat a terme mai activitats sindicals i que el seu alliberament no seria un perill per a la nova Espanya franquista. Entre les signatures es destaquen la de diversos excombatents, excaptius i també la d'alellencs il·lustres com la de l'astrònom Isidre Pòlit i Buixareu.

El 9 d'agost de 1940 Aymar veuria la pena inicial commutada per unanimitat, de vint a dotze anys de presó major. El 28 del mateix mes s'expedia el document de liquidació de pena. Li quedaven encara més d'onze anys de presó: seria lliure el 10 de març de 1951.

Mesos més tard, les autoritats locals s'afegiren a les peticions d'indult. L'11 de març de 1940 arribaven els certificats de bona conducta de l'ajuntament i de la secció local de la Falange. Joan Ferran Parés, alcalde president de la comissió gestora, certificava: "Antonio Aymar Villarrosal, antes y durante el G.M.N., siempre se le ha considerado en la población como persona de buena conducta; trabajador y honrado. Durante el G.M.N. continuó con el cargo de juez suplente que venía desempeñando con anterioridad a julio de 1936; fue concejal unos dos meses para evitar que ocurriera algo a un hermano suyo que estaba amenazado. En dichos cargos no cometió abuso alguno y no se le conocen actos delictivos de ninguna clase. Guardó en su casa objetos de mi propiedad a ruego mío y se me ofreció para ocultarme a mí y al cura del pueblo, si fuera preciso. Entiendo que su libertad no constituiría peligro alguno para la España Nacional." L'alcalde Ferran aporta una nova informació, que després serà confirmada per uns altres testimonis: Aymar es va oferir per amagar a casa seva el mossèn d'Alella Joan Vallès, un dels signants de la carta de la seva dona Maria Llovet, i el mateix Ferran. Si s'hagués descobert, hauria acabat amb dures penes de presó en el millor dels casos.

En la mateixa línia s'expressaria Joan Soldevila Solà, cap de la secció local de la Falange, tot destacant que Aymar va entrar en la política municipal amb l'únic objectiu de tenir més força per protegir el seu germà, que era amenaçat i perseguit pels marxistes.

Finalment, l'11 de març del mateix any arribaria també la declaració favorable de l'excombatent i falangista local Joan Casals Bruy, que destacava que l'empresonat no va cometre cap delictes en període republicà i que es va oferir als familiars del mossèn del poble perquè es pogués amagar al seu domicili.

Una ràdio, haver ocupat un càrrec municipal dins un sistema democràtic legítim i uns suposats insults a l'enemic en un context de guerra el van portar cinc anys a la presó. No seria fins al setembre de 1944 que obtindria la llibertat condicional amb el domicili alellenc comunicat a les autoritats franquistes per si calgués una nova detenció. El 4 d'octubre de 1946 arribava l'indult definitiu: l'Antonio era, per fi, tan lliure com es podia ser dins una dictadura. ●

Drets humans: un marc internacional de protecció i responsabilitat

AJUNTAMENT D'ALELLA

Foto de l'acte d'inauguració del Parc dels Drets Humans d'Alella.

COMISSIÓ DE COOPERACIÓ

Els drets humans es refereixen a normes internacionals destinades a la protecció de l'individu. Aquest grup normatiu, conegut com a dret internacional dels drets humans (DIDH), ha experimentat un desenvolupament significatiu des de l'aparició, sobretot a la segona meitat del segle XX. Abans, el dret internacional s'enfocava a protegir els estats. Amb el DIDH, les persones es converteixen en receptores de drets a escala internacional, que poden exercir enfront dels estats de manera individual.

El DIDH es basa en diversos principis fonamentals:

(1) Universalitat. Les normes dels drets humans són iguals i s'apliquen a totes les persones, a tots els llocs. La Declaració de Viena del 1993 subratlla que el seu caràcter universal "no admet dubtes".

(2) Indivisibilitat i interdependència. Tots els drets estan interconnectats i no poden ser jerarquitzats o exercits de manera aïllada.

(3) Inalienabilitat. Cap persona pot ser despullada dels seus drets, excepte en unes certes circumstàncies legals.

(4) Igualtat i prohibició de la discriminació. Es prohibeix la discriminació per motius de sexe, raça, religió, opinió política, origen nacional, edat o discapacitat, entre altres.

Els estats tenen obligacions *erga omnes*, cosa que vol dir que són normes imperatives que tots han de complir, independentment de si han signat un tractat específic. Aquestes obligacions són inderogables i estan dissenyades per protegir la comunitat internacional en conjunt. Això significa que cap estat pot suspendre o ignorar aquestes normes fonamentals de drets humans.

La protecció dels drets humans per part de l'estat és un concepte relativament modern. Abans, el dret internacional només protegia les persones fora de les seves fronteres nacionals. La Segona Guerra Mundial va motivar la creació d'un sistema internacional de protecció de drets a través de les Nacions Unides, iniciat amb la Carta de les Nacions Unides. El 1948, l'ONU va aprovar la Declaració Universal de Drets Humans, un compromís no vinculant que va establir les bases per a dos instruments jurídics que sí que són vinculants: els Pactes Internacionals sobre Drets Civils i Polítics (PIDCP) i sobre Drets Econòmics, Socials i Culturals (PIDESC), ambdós del 1966.

A més dels pactes esmentats, les Nacions Unides i els seus organismes especialitzats han adoptat molts altres instruments de drets humans dedicats a dones i grups particulars, com ara refugiats, estrangers,

apàtrides, minories, pobles indígenes, persones privades de llibertat, persones amb discapacitats, infants i víctimes de delictes.

Actualment hi ha nou tractats internacionals bàsics, cadascun supervisat per un comitè d'experts:

(1) Convenció Internacional sobre l'Eliminació de totes les Formes de Discriminació Racial (1965)

(2) Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics (PIDCP) (1966) i el seu Segon Protocol Facultatiu del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, destinat a abolir la pena de mort (1989)

(3) Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals (1966) i el seu Protocol Facultatiu (adoptat també el 1966 i amb entrada en vigor el 1976)

(4) Segon Protocol Facultatiu del PIDCP, destinat a abolir la pena de mort (adoptat el 1989).

(5) Convenció sobre l'Eliminació de Totes les Formes de Discriminació contra la Dona (1979)

(6) Convenció contra la Tortura i Altres Tractes o Penes Cruels, Inhumans o Degradants (1984) i el seu Protocol Facultatiu (2002)

(7) Convenció sobre els Drets de l'Infant (1989) i els seus Protocols Facultatius de la Convenció sobre els Drets de l'Infant relatius a la participació d'infants en els conflictes armats i a la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia (2000)

(8) Convenció Internacional sobre la Protecció dels Drets de Tots els Treballadors Migrants i dels seus Familiars (1990)

(9) Convenció Internacional per a la Protecció de Totes les Persones contra les Desaparicions Forçades (2006)

A més dels tractats internacionals i regionals que hagin ratificat els estats, aquests també han de complir les normes consuetudinàries del dret internacional dels drets humans (DIDH), conegudes com a dret consuetudinari. Aquest conjunt de normes es forma a partir d'una "pràctica general acceptada com a dret" i existeix independen-

tment del dret convencional. Un exemple destacat és la Declaració Universal de Drets Humans del 1948, que sovint es considera part del dret internacional consuetudinari.

En situacions d'emergència pública, alguns tractats de DIDH permeten als governs derogar unes certes normes de manera excepcional i temporal. No obstant això, les normes del nucli dur dels drets humans, com el dret a la vida (encara que limitable en certs casos com a defensa pròpia o conflictes armats), la prohibició de la tortura, esclavitud i servitud, la no retroactivitat penal, el dret de ser tractat humanament i la llibertat de pensament, consciència i religió, no permeten cap derogació.

Els tractats de DIDH obliguen els estats

discriminació, protegir els més vulnerables i exposar els perpetradors.

Comitès i mecanismes de control

El DIDH compta amb nou òrgans (comitès o subcomitès d'experts) creats en virtut dels tractats de drets humans esmentats abans i que en supervisen l'aplicació per part dels estats. Encara que les resolucions d'aquests òrgans tenen una obligatorietat limitada i els mecanismes de control són sovint postestatus, reflecteixen el compromís de la comunitat internacional amb la protecció dels drets humans.

Responsabilitat penal internacional

D'acord amb els tractats de DIDH, les persones individuals poden ser penalment responsables per violacions que constitueixen crims internacionals com ara genocidi, crims de lesa humanitat i tortura, els quals estan subjectes a la jurisdicció universal. Aquesta responsabilitat penal internacional, inicialment establerta pels Tribunals de Nüremberg i Tòquio després de la Segona Guerra Mundial, va ser incorporada als estatuts de la Cort Penal Internacional (CPI).

La CPI és el primer tribunal internacional permanent encarregat de jutjar els responsables de crims contra la humanitat, genocidi, crims de guerra i, després de la Conferència de Revisió de l'Estatut de Roma del 2010, del crim d'agressió per als països que l'hagin ratificat. Encara que no forma part de l'ONU, la

CPI té un acord de cooperació amb el Consell de Seguretat de l'ONU, que pot referir casos al fiscal de la CPI. La cort envia un informe anual a l'assemblea general de l'ONU.

Com hem vist, el marc internacional dels drets humans estableix un sistema integral de protecció de l'individu. A través de la supervisió de tractats i la responsabilitat penal internacional, es busca garantir el respecte i la protecció dels drets humans a escala mundial. No obstant això, l'eficàcia d'aquests mecanismes de control encara topa amb desafiaments i cal subratllar la necessitat d'un compromís continu i ferm de la comunitat internacional per aconseguir una protecció efectiva. ●

a aplicar les seves normes a escala nacional. Això implica implementar mesures legislatives, administratives i judicials per donar efecte als drets estipulats als tractats. Sense aquestes mesures, l'exigibilitat de les normes és limitada, sobretot quan no estan reconegudes constitucionalment.

A escala internacional, la supervisió del DIDH es realitza a través d'òrgans establerts per la Carta de les Nacions Unides i els principals tractats de DIDH. El Consell de Drets Humans, que reporta directament a l'assemblea general de les Nacions Unides i és compost per representants dels estats, és un òrgan fonamentalment polític que té el mandat de prevenir abusos, inequitat i

Aprendre, gaudir, fer salut, compartir...

Can Gaza clou un nou curs d'activitats amb gran èxit de participació i demanant ampliar l'oferta

Un grup d'alumnes ben actives a un dels cursos de Can Gaza.

AGNÈS CÉSPEDES

Tal com fan les escoles, l'Associació de Gent Gran d'Alella finalitzava al juny el curs acadèmic. Un curs que havia començat a l'octubre i que ha ofert setmana a setmana les activitats de ioga, gimnàstica, taitxí, ball country, manualitats, un taller de memòria, informàtica, anglès i l'En Forma a la seu de Can Gaza.

Totes aquestes activitats són gratuïtes i van destinades exclusivament a la gent gran. La majoria les organitza i sufragua l'ajuntament –a excepció d'informàtica i En Forma, que les ofereix la Fundació la Caixa– i per participar-hi cal ser soci de l'associació i inscriure-s'hi mitjançant un formulari que s'obre al setembre.

El conjunt d'activitats i tallers que es duen a terme, siguin els de caràcter més esportiu o els de coneixements, busquen estimular la persona perquè es mantingui

activa, es relacioni amb els companys, se socialitzi, surti de casa i faci una activitat periòdica. El programa és prou extens i inclou diferents nivells en cadascuna de les

TOTES LES ACTIVITATS SÓN GRATUÏTES I VAN DESTINADES EXCLUSIVAMENT A LA GENT GRAN

activitats, per emmotllar-se a les necessitats i els requeriments dels usuaris, de particularitats i situacions molt diferents.

Activitat física

En l'àmbit esportiu, les propostes són molt diverses i compten totes amb gran acceptació. El dilluns a la tarda es fa gimnàstica en

dues sessions, on a part de treballar la mobilitat, la monitora convida a ballar com a part de l'activitat. El dimarts i el dijous es fa el taller d'En Forma, en el qual un entrenador condueix els participants per diferents exercicis de resistència, força i estiraments en un treball global del cos.

El dilluns i el dimecres, en tres sessions, es fa ioga, que s'enfoca no només en el treball postural i físic, sinó que també inclou meditació, reflexió, espiritualitat i *mindfulness*. El taitxí es practica al jardí i mitjançant les seves seqüències de moviments lents es fa incís en l'equilibri i els estiraments. Finalment, el divendres es fa el ball country, on a través d'aquesta dansa tan popular es promou el moviment i l'activitat cardiorespiratòria.

Ampliant coneixements

Les altres propostes del programa d'activitats estan enfocades al treball de caràcter més intel·lectual. Hi ha classes d'anglès, que s'ofereixen en tres nivells que van des de la iniciació al perfeccionament, amb una professora especialitzada que domina l'idioma, i també classes d'informàtica, pensades tant per introduir-se en el món dels ordinadors com per perfeccionar-ne l'ús i conèixer les noves eines que ens aporten els avenços tecnològics.

Finalment, hi ha un taller de memòria, en el qual mitjançant exercicis matemàtics i lingüístics s'estimula les persones d'edat avançada a mantenir el cervell ben actiu.

“En general hi ha molta demanda. Són activitats molt agràides, tothom n'està molt content”, explica Àngel Cayuela, president de l'associació: “Cada setmana passen per aquí més de quatre-centes persones. Algunes repeteixen, perquè fan diverses activitats, i és que cadascú hi troba el seu espai o centre d'interès.” Cayuela lamenta que l'espai és limitat i que no poden acollir més gent. Tot i que hi ha qui voldria noves activitats, ara per ara no és gaire factible: “A l'hora d'apuntar-s'hi cal no badar, perquè de seguida se'ns omplen les places que ofertem.” ●

SALA DE MOSTRES

Quina activitat fas a Can Gaza?

Acabat el curs, un grup de socis de l'Associació de Gent Gran ens explica la seva experiència als tallers que s'hi han fet setmanalment

FOTOS: AGNÈS CÉSPEDES

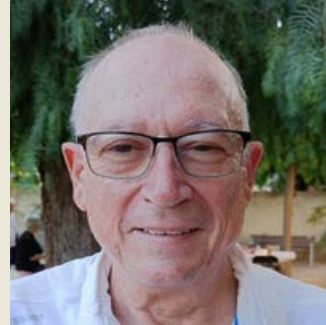
Montserrat Fulladosa
En Forma

Jo he fet el taller d'En Forma amb en Sergi, que és molt maco i ho fa molt bé. Explica els beneficis de cada cosa que fem i guia i adapta els exercicis a cada persona si ho veu necessari. Són dos dies la setmana, el dimarts i el dijous, i hi fem de tot: pesos, cintes, exercicis a la màrfega, pilota... És molt actiu. A vegades fem activitats per parelles o en grup. Són classes molt completes. De fet, ara que ja estem de vacances ho trobo molt a faltar. I és que la classe és tot un èxit, tothom n'està encantat.

Cecília Botey
Anglès i ioga

Estic fent anglès. La professora la van canviar fa poc, però és una noia que en sap molt i ho fa molt bé. Ens agrada perquè és dinàmica i, tot i que parla tota l'estona en anglès, ens ajuda perquè puguem entendre-la bé. Soc del grup intermedi i, de fet, hi ha nivells diferents a la classe, però ella s'adapta a tothom. I també faig ioga, que m'agrada molt. Aquí ho fan suau, molt agradable, amb una mica de meditació, de relaxació, i la monitora ens fa reflexionar sobre coses de la vida.

Santiago Oterino
Taller de memòria

Des de fa uns quants mesos participo en el taller de memòria. M'ho passo pipa. La professora és increïble. Ens fa fer exercicis de relacionar paraules, camps semàntics i també activitats numèriques, compteig, seriacions... perquè treballem i recuperem l'activitat intel·lectual que de vegades hem deixat en mans de calculadores i ordinadors. Després de trenta-cinc anys vivint a Alella he conegut ara Can Gaza per aquestes activitats. Me n'he fet soci i en gaudeixo molt.

Pepi Corbalán
De tot

Jo he fet moltes coses i el conjunt de tot plegat m'ajuda a tenir més mobilitat i a trobar-me millor. A les tardes he anat a gimnàstica el dilluns, amb una noia que ens fa treballar molt, però amb alegria i fent-nos ballar, i he fet En Forma el dimarts i el dijous. I vaig provar el taitxí, però no m'hi vaig acabar de veure. També he anat al taller de memòria i al de country del divendres, i els últims mesos he fet ioga i vaig començar informàtica. Però com que tinc problema de cervicals, la professora m'ha hagut d'adaptar la classe per poder fer els exercicis en una cadira.

Lúcia Cubells
Gimnàstica

El dilluns he fet l'activitat de gimnàstica. M'encanta, n'estic molt contenta. Fa anys que hi estic apuntada, però ara, amb la professora que ha vingut aquest any, encara m'agrada més. Ho fa amb molt de ritme, amb música... Fem estiraments i exercicis que notes com van bé per al cos. Sents com el treballa tot, des de l'espatlla a la pelvis. La llàstima és que només és un cop la setmana, n'haurien de ser dos. Ara haig de tenir cura de la meva neta, però si tingués temps faria més coses, i tant!

Andreu Segundo
Ioga

Fa tres anys que som socis de l'Associació de Gent Gran i de seguida em va cridar l'atenció l'activitat de ioga. N'havia fet anteriorment amb l'Esperança Font i sempre m'ha agradat molt. M'ajuda mentalment, per millorar la concentració, per a la flexibilitat... És interessant i ens hi tracten molt bé. El ioga ens fa ser més conscients de les emocions, ens reequilibra... Si tinguéssim més temps, ens agradaria fer també taitxí o, si n'oferissin, també txikung.

Núria Lloret
En Forma

He vingut cada setmana a fer l'activitat En Forma, que és un taller de gimnàstica. El monitor que tenim ho fa divinament, amb música, ritme... i ens fa treballar tot el cos amb un munt d'exercicis. Ens ho passem molt bé. Aquest ha estat el primer any, però sens dubte continuaré el curs vinent. I amb el meu home farem més coses un cop estiguem jubilats del tot, perquè ara no tenim prou hores encara. M'agradaria fer informàtica, per exemple.

Joan Oliveras
Ioga

Cada dilluns he vingut aquí a Can Gaza a fer ioga amb la Yoyes. I abans havia fet també taitxí amb la Roser. Em va molt i molt bé. Va perfecte per al cos i la ment. A ioga ens fan treballar, no et pensis! Amb les diferents postures i moviments, sues una mica i tot. L'any que ve hi tornaré, i si hi oferissin pilates també m'agradaria fer-ne. I si fessin francès, també m'hi apuntaria. I algun dia potser haurem de venir a memòria també! És bo que hi hagi un programa d'activitats així.

“A través de l'escultura denuncio realitats que patim les dones”

Margarita Oliva combina la dedicació al món de l'escultura amb l'atenció al client rere el taulell del Xarel·lo

Margarita Oliva, al Xarel·lo, amb una de les seves peces escultòriques que simula una bossa de paper.

EVA VICENS

L'escultora, que acaba d'inaugurar la primera exposició amb obra pròpia a Can Manyé d'Alella –Elles, nosaltres–, parla de vins i del seu enamorament amb productors i històries vinícoles des del darrere del taulell del Xarel·lo, la botiga que pot presumir de tenir vins de tots els cellers d'Alella, acompanyats de productes d'altres regions catalanes i del món. Se sincera sobre el seu dia a dia i coneixem la seua mirada sobre diverses expressions artístiques en una conversa plena de sensibilitat.

Ets escultora, però molts et coneixen de veure't despatxant al Xarel·lo, la històrica botiga de vins del centre d'Alella. Com hi arribes?

Vaig treballar durant molts anys en un negoci familiar de pròtesis i cabells artificials a Barcelona i m'agradava molt perquè les coses manuals sempre se m'han donat bé, però quan la mare s'hi va jubilar, temes personals em van acostar a Alella i de seguida em vaig posar darrere la barra del Xarel·lo, on despatxava en horari de matí. D'això ja fa més de vint anys.

Què hi va aportar, al negoci, la nova dependenta dels matins?

Vaig aportar coses a la part física de la botiga: vam pintar, organitzar els productes en noves prestatgeries, vam reestructurar l'espai on tenim les botes de vi a granel...

Tenies algun coneixement del vi, abans d'obrir la nova etapa?

El sector del vi era totalment desconegut per mi, però de seguida em va entusiasmar. Em va atrapar conèixer els viticultors i el seu amor per la terra, veure com es desviven per cuidar la vinya... Amb en Jordi Ferran he pogut visitar molts productors i gaudir dels seus productes, així com també de l'arquitectura dels edificis, sembla que hi hagi competència per veure qui té el celler més bonic. Gràcies a aquestes visites, vaig començar a entendre de vi i a poder explicar a la clientela històries sobre les persones o projectes que hi havia al darrere de cada ampolla.

Una botiga de referència on un dels grans puntals és l'aposta pels vins de proximitat...

Estem especialitzats en els vins de la DO Alella. De fet, tenim vins de tots els cellers del territori, amb una oferta que complementem amb vins d'uns altres llocs de la geografia vitivinícola de Catalunya i del món. Antigament també veníem pa i ara tenim fruita i altres pro-

Una de les obres de Margarita Oliva.

ductes d'alimentació com llaunes per fer l'aperitiu, galetes i llegums. Malgrat ser una botiga majoritàriament de vins, hi ha gent que ve només a comprar-hi mongetes i cigrons. I també fem distribució de vins a restaurants, xarcuteries...

**MARGARITA OLIVA:
"L'ESCULTURA ÉS COM LA MÚSICA DEL VOLUM"**

Treballar de cara al públic és un art, però tu ets artista de moltes facetes, entre elles de l'escultura. I tot just aquest mes de juliol t'has estrenat exposant la teua pròpia obra a Alella: Elles, nosaltres ha mostrat la teua mirada més personal a Can Manyé. Què ha significat, per a tu, aquesta exposició?

Fa vuit anys que faig escultura i malgrat que ja havia exposat a Teià, sem-

pre m'havia fet especial il·lusió mostrar les peces a Alella. Ara he pogut fer-ho, del 17 al 28 de juliol, amb aquesta obra, Elles, nosaltres, que vol donar visibilitat a temes d'actualitat i tabús íntimament lligats a la dona: masclisme, feminitat, càncer de mama, en definitiva, problemes de lluites socials, culturals i psicològiques posant tot l'èmfasi en el feminisme. Qüestions que mereixen que se'n parli i que s'entenguin per poder construir un món millor.

Com descriuries la teua obra?

Faig escultures molt conceptuals perquè em preocupa molt el món de la dona i tots els problemes que fa segles que patim. A través de l'escultura, intento denunciar-ho. Això sí, les escultures tenen tantes interpretacions com persones que les miren, per això sempre recomano primer fitar l'obra, entendre-la i pensar què transmet abans de saber el títol o el nom de la peça per comparar-ho amb allò que ha volgut compartir l'autora.

Ara hem vist l'exposició a Alella, però fa anys que fas escultures. Com t'hi vincules?

Soc una persona molt inquieta i en el moment en què tinc les tardes lliures, busco expressions artístiques per ocupar el temps: vaig provar amb la pintura a l'oli, amb aquarel·les, però no m'hi acabava de sentir a gust. I quan una amiga escultora em va proposar anar a les seves classes, em vaig dir: "Això és com la música del volum." Havia trobat el que m'agradava fer, sabia crear i em semblava impressionant veure com podia donar volum i forma a una peça.

De fet, parlem de vi i d'escultura com dos mons, o dues Margarites diferents, però també has sabut combinar les dues passions i has creat obres inspirades en el vi...

Cert. He fet moltes peces, i una d'elles, molt especial, va ser el guardó per als premis de la Festa de la Verema, que va simular una ampolla que surt directament de la terra.

Amb quin vi brindem per celebrar l'èxit de l'exposició?

Soc molt de cava, jo, més que de vi. Deuen ser les bombolles, perquè el Vichy també em perd. ●

Oriol Artigas: “Per mi, el vi no és una feina, és la meva vida”

Oriol Artigas al Mas Pellisser, amb tota la seva gamma de vins.

JORDI BES LOZANO

Del denominat vi natural, se'n diu sovint que és fet amb la mínima intervenció humana possible. També que no duu sulfits afegits, que actuen de conservant. El viticultor maresmenc Oriol Artigas va engegar el projecte vitivinícola que porta el seu nom el 2013 i des del 2015 que tampoc posa sulfits als vins, però defuig de deixar-los al lliure albir. Al celler d'Artigas, tot està molt meditat i en pocs anys ha assolit una notable projecció inter-

nacional. Per això entre els viatges, la vinya i el celler, Artigas pot fer-se pregar per poder-hi mantenir una conversa reposada com la que ha donat peu a aquest article, però és que el vi és la nineta dels seus ulls: “Dona feina, però per mi el vi no és una feina, és la meva vida.”

Artigas està estretament lligat a Vilassar de Dalt i al seu estimat Can Guardiola. La seva família fa tretze generacions que habita al municipi. Semblava que seria químic,

però quan va començar en un gran grup de begudes destil·lades es va adonar que no estava fet per al laboratori. Després va passar per un celler “molt gran i industrialitzat” i no es va sentir còmode amb la quantitat de productes enològics com els sulfits que llavors s'utilitzaven per elaborar el vi. Ara, l'interès per la viticultura ja havia germinat en Artigas i es va decidir a fer les coses d'una altra manera. Va acabar enologia el 2006, va començar a fer vi a casa i el 2013 va professionalitzar el projecte elaborant-lo al celler Alella Vinícola, després del qual va conèixer l'importador José Pastor, el qual li va obrir les portes dels Estats Units.

Un viticultor obert al món

Des del 2015 fa el vi al celler del Mas Pellisser de Llinars del Vallès. L'ha llogat a Francesc Tartera, un veí de Tiana que ara té 83 anys i que li ha cedit el relleu del celler per complet. També hi treballa Pep Pou, que amb Artigas comparteix el projecte de vins Bardissots. Gestionen una quinzena d'hectàrees repartides sobretot entre el Maresme i el Vallès Oriental. Una dotzena són per als vins d'Oriol Artigas, dels quals s'elaboren al voltant de 30.000 ampolles anuals, i les altres tres per a Bardissots, amb més de 10.000 ampolles l'any. Malgrat les seves profundes arrels en el territori, que els ha dut a preservar joies enològiques com la Prats –una vinya creada fa més d'un segle amb més d'una trentena de varietats–, el tarannà inquiet i àvid de descobrir món d'Artigas fa que el seu vi evolucioni amb les seves vivències.

Artigas ara també fa vi a Tenerife, mitjançant el projecte Els Perles amb Pastor, i ha tingut la mateixa experiència amb caràcter efímer a Austràlia, Geòrgia –potser el bressol del vi al món– i a la Baixa Califòrnia. Algun dia li agradaria elaborar-ne a Bolívia, en unes vinyes que s'enfilen pels arbres –la vinya és una planta enfiladissa– i que poden arribar a tenir tres-cents anys. “Quan trobo aquestes coses m'emociono”, admet. Però com s'ho fa per assabentar-se'n? “A mi tot em troba”, respon. “Tenim moltes connexions amb molta gent del món”, afegeix: cada nou amic li pot acabar revelant meravelles com aquesta. O

Imatge d'una de les boniques vinyes velles de pansa blanca del Vallès Oriental de les que té cura Artigas.

les de Geòrgia, on “el més interessant no són els vins, és la cultura general”. Hi ha descobert que els combatents duïen un sarment a la butxaca sobre el cor perquè, “si morien, de la seva sang brotats un cep”.

Així doncs, no es veu preparat per fer sempre el mateix vi: “Cada any hi ha una evolució bastant gran de la meva concepció del vi o del terror.” A l'etiqueta de les ampelles, aquesta evolució s'ha traduït en la simplificació de la llegenda particular que hi incorpora: a partir de l'anyada 2022, ha deixat enrere la frase “Raïm orgànic, llevat

ELS VINS D'ARTIGAS TENEN UN TARANNÀ PROPI: ESTAN MOLT PENSATS, PERÒ NO HI AFEGEIX SULFITS

ARTIGAS ES NODREIX D'EXPERIÈNCIES EN ALTRES PAÏSOS: “QUAN TROBO AQUESTES COSES M'EMOCIONO”

HA ASSOLIT UN NOTABLE RESÒ INTERNACIONAL PELS SEUS VINS FÀCILS DE BEURE TOT I SER MEDITERRANIS

indígena, sense filtrar” i ara hi posa “Vi fet només de raïm”. El 70% les destina a l'exportació i des de fa poques setmanes ha fet un salt endavant a l'hora d'expedir el vi, perquè ha llogat un magatzem al polígon industrial de Can Prat a Llinars, com el Mas Pellisser on fa el vi. Artigas ens rep en aquests dos indrets juntament amb el redactor en cap de

la revista *Alella*, Òscar Pallarès, i entremig dinem a la masia restaurant Mas del Mogent, on Artigas va tot sovint.

El seu somni seria poder tenir el celler a Can Guardiola i fins i tot n'ha fet tres dissenys. Encara més, quan se li pregunta quina vinya escolliria si se n'hagués de quedar una de sola, dubta. “La Prats no la podria deixar”, barrina, però Can Guardiola és irrenunciable: “Em quedaria a casa meva.” Hi està redoblant els esforços amb noves plantacions a la finca de pansa blanca, sumoll i beier, intercalant dues files de raïm negre i una de pansa. Així i tot, és difícil que pugui tirar endavant amb el seu anhel de tenir-hi el celler, perquè la masia se situa a la Serralada Litoral i el camí no està adaptat per a camions. “És més somni que realitat, perquè la logística d'allà no pot ser”, diu amb un punt de resignació. Ara per ara, ha renovat el contracte de Can Pellisser per deu anys més, el mateix temps pel qual ha llogat el magatzem.

Elabora una quinzena de vins

Després de poc més d'una dècada, Artigas ha deixat de ser professor del Cicle Formatiu de Grau Superior de Màrqueting i Publicitat en el Sector Vitivinícola a l'Institut d'Alella per dedicar-se 100% al vi, del qual elabora una quinzena de referències. De blancs, La Canya, que és un cupatge (pansa, godello, garnatxa blanca i picapoll) i cinc de pansa blanca: La Rauxa (un ancestral), La Rumbera i els parcel·laris La Bella, La Bèstia i La Perla. També té dos clarets, La Prats (cupatge de múltiples varietats plantades conjuntament) i A Coco (pansa i garnatxa també d'una mateixa parcel·la). I quatre negres: El Rall (garnatxa, merlot, syrah, ull de llebre, mataró i sumoll), El Rumbero (garnatxa), Lloritu (jaqué) i Al Fons (amb el sumoll de protagonista). D'alguna anyada ha elaborat el màgnum La Família amb amics, fa el vi

3 Porcs amb els cellers Tuets i Frisach i té entre mans el nou vi bullit Fosa, un dolç de parellada.

Al principi, alguns dels seus vins eren DO Alella, però el trasllat a Llinars el va forçar a sortir-ne perquè llavors el municipi encara no formava part de la denominació d'origen i ara per ara no té la perspectiva de tornar-hi. La clau de l'èxit dels seus vins en uns altres països és, segons Artigas, que “sorprèn molt que un vi del sud tingui aquesta lleugeresa, aquest toc eteri i aquesta salinitat que el faci fàcil de beure” –el grau alcohòlic és contingut: 10%-12%–, així com “Energia del vi” que, a parer seu, es percep tastant-lo. També diu que aplica algunes idees de l'agricultura regenerativa, però no fa biodinàmica –tan sols s'hi veuria capaç si només fes vi a Can Guardiola– i, malgrat que ha donat suport al col·lectiu de Vinyataires Lliures –nascut per la impossibilitat d'etiquetar vins que no són en DO amb el nom del municipi on s'elaboren–, no en forma part perquè se sent una ànima lliure: “No és la meua guerra.” ●

La Perla va acompanyar l'àpat compartit amb Artigas.

Objectiu: fer vi “amb el cos i el cor”

Amb José Pastor, el seu importador als Estats Units i que s'ha convertit en un dels seus “millors amics del vi”, han estrenat el projecte Els Perles a La Orotava (Tenerife). Hi elaboren vins amb *listán* blanc, *listán* negre i moscatell d'Alexandria. El 2022 s'han estrenat amb 3.000 ampelles, el 2023 han estat 5.500 i treballen amb l'objectiu d'acabar-ne fent 8.000 cada anyada. El procés d'elaboració pretén ser molt manual, com ara, minimitzant la intervenció de maquinària. Per Artigas, vinificar a Tenerife “és la connexió de fer el vi amb el teu cos i amb el cor”, cosa que el porta als seus inicis, però amb l'evolució que li ha proporcionat l'experiència. I afegeix: “Em connecta molt amb el que vull fer quan sigui gran.”

TASQUES DIPLOMÀTIQUES

No mirem cap a un altre costat

Eudald Serra i Arenas

És una molt bona notícia que França hagi impedit ara fa poc la victòria de l'extrema dreta a les eleccions legislatives, i encara més quan semblava un fet després dels resultats que es van produir a la primera volta. Això vol dir que no tot està perdut i que Europa encara té moltes coses a dir, tot i que sovint sembla que oblida amb massa facilitat el passat i cau en una amnèsia molt perillosa.

Però la derrota de l'extrema dreta a França és només un alleujament temporal, un respir, i no soluciona ni de bon tros el preocupant augment que les formacions polítiques d'aquest caràcter estan aconseguint els últims anys a tot el continent.

Ho van demostrar a les últimes eleccions europees amb un més que notable ascens, i des de fa un temps també governen en països com Hongria, la República Txeca, Finlàndia, Itàlia, Croàcia i darremament també als Països Baixos.

A l'estat espanyol ja fa un parell d'eleccions generals que s'han convertit en la tercera força més votada i, a més, han cogovernat fins fa poc en unes quantes comunitats autònomes. I, si mirem més a prop, a casa nostra en tenim una representació per partida doble, fruit dels darrers comicis al Parlament.

Vol dir això que aquest fenomen és més producte que aquests partits tan radicals cada cop tenen més votants pels seus mèrits polítics? O bé perquè la resta de formacions ja fa anys que estan en crisi i no es posen les

piles en una sèrie de qüestions que és clar que importen i afecten la població en general?

Doncs em fa l'efecte que tot plegat ve més per la segona qüestió que no pas per la primera. O, dit d'una manera més simple: l'extrema dreta a Europa està pujant com l'escuma els últims anys més pels demèrits dels altres partits que no pas pels seus propis mèrits.

Tinc la sensació que la resta de partits, sobretot els d'esquerres, fa temps que no són

idea, però amb això sol no n'hi ha prou i em fa l'efecte que a partir d'aquí costa molt superar la pantalla següent, la d'actuar, la d'encarar de manera directa els problemes més importants que ens afecten.

No n'hi ha prou amb discursos i bones paraules. O, més ben dit, potser hi ha massa teoria i cada cop menys pràctica. I el temps va molt de pressa i la qualitat de vida dels europeus, només cal veure com ho tenen els joves aquí, cada cop és pitjor, amb un

augment de la pobresa estructural, una globalització econòmica desbocada, uns sous dels treballadors i uns preus d'accés a l'habitatge que fan feredat i un intent de retorcs dels drets individuals i col·lectius.

I sí, és cert que, per exemple, les polítiques immigratòries existents ara mateix a Europa no rutllen i que cal afrontar-les amb valentia i sense por. Perquè precisament si no ho fan els partits que creuen que aquí hi cap tothom que ve a buscar i vol una vida millor i més digna, però que, a la vegada, també fa falta que tothom respecti i s'apliqui a uns mateixos drets i deures, sempre hi ha l'extrema dreta

a punt i disposada a escampar fantasmes i culpables, mentre a la resta de partits els enxampen amb els pixats al ventre.

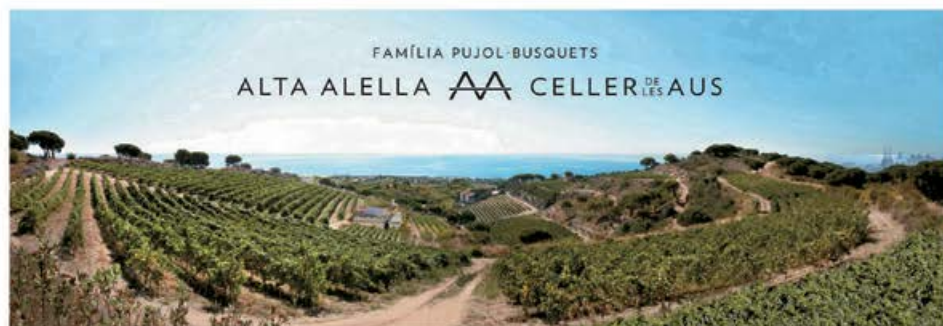
Si no s'encaren els problemes amb valentia i amb el risc consegüent de poder perdre vots, el que ha passat per sort ara a França quedarà només en una flor d'estiu. Menys cordons sanitaris a correuita i més polítiques efectives i no tan allunyades de la gent. ●

G. ARTBOY

capaços d'adonar-se que, per més que sigui políticament incorrecte, hi ha una sèrie de qüestions que s'han d'afrontar directament i que mirant cap a un altre costat o fent veure que no passa res cada cop s'allunyen més de la realitat.

A l'esquerra sempre li ha agradat debatre, analitzar, estudiar i contrastar gairebé tot el que ens envolta, i sobre el paper és una bona

VISITA'NS!
Enoturisme personalitzat

+34 628 624 182

visita@altaalella.wine

www.altaalella.wine @ f t @altaalella

Camí baix de Tiana s/n · 08328 Alella, Barcelona

ESCAPA'T AMB MI

Marcus Amygdalus

Jordi Prat

Ara que des de l'ajuntament s'ha desactivat, o quasi desactivat, tot el soroll dels grups antisistema que lluitaven per salvar la Miralda o qualsevol altra atzagaiada dels almendralians i franciscans, tan avesats a la urbanització descontrolada del nostre terme municipal, ara que ja estàvem perduts i entregats a convertir Alella en un nou *slump* d'alt nivell del Baix Maresme amb pisos que es venen a mig quilo d'euros sobre plànol i ningú recorda ja el mantra *fake* dels habitatges socials, ara que s'escalfa l'asfalt però que sembla que des de l'ajuntament han decidit no arrencar més arbres (de moment) i tots pensem més a torrar-nos a la NO platja del Masnou i menjar la NO paella del xiringuito, ara que tota cuca viu i el govern municipal ja pensa a anar de vacances, havent fet el llit un cop més a Junts, venen els romans i ens salven!

És veritat que vaig tenir un somni humit, jo i uns quants més, segons el qual a la Miralda començaven a aflorar columnates dòriques, bustos de Caracal·la, els diaris perduts de les *Meditacions* de Marc Aureli i, per què no, una estàtua d'Agripina nua, tot junt i ben ordenat i repartit extensament per la finca i voltants.

Roma salvant un poble 2.000 anys més tard d'una urbanització salvatge plena de coses inútils, un poble que es debat entre el seu origen i el destí negre, patètic, poc imaginatiu, brut i cutre al qual vol sumir una tribu de polítics d'esquerres, que ja no són d'esquerres, ni junqueristes ni reparteixen amor. Si abans eren amor, aviat s'han convertit en horror, passant per l'error de perpetuar-se. Deu ser una mica la mateixa sensació que devia tenir Caius Miraldus (l'antic propietari de la Miralda) quan li van aparèixer tribus germàniques i li van rebentar la finca. Potser l'Anglada en podria fer un especial algun dia.

Carregar-se la Miralda per anar a pitjor és típic del govern d'ERC, que governa des de fa

massa temps el poble. Ho han rebentat tot una miqueta, però darrerament entre Serreta, Miralda, la Crison, etc., estan despuntant com uns professionals de la destrossa urbanística. I és normal i els admiro: tant d'entrenament ha de despuntar, finalment, en una obra magna. Per dolenta que sigui. I això és que treballen bé. En contra del poble urbanísticament parlant, i no pas a favor del que som i érem, sinó

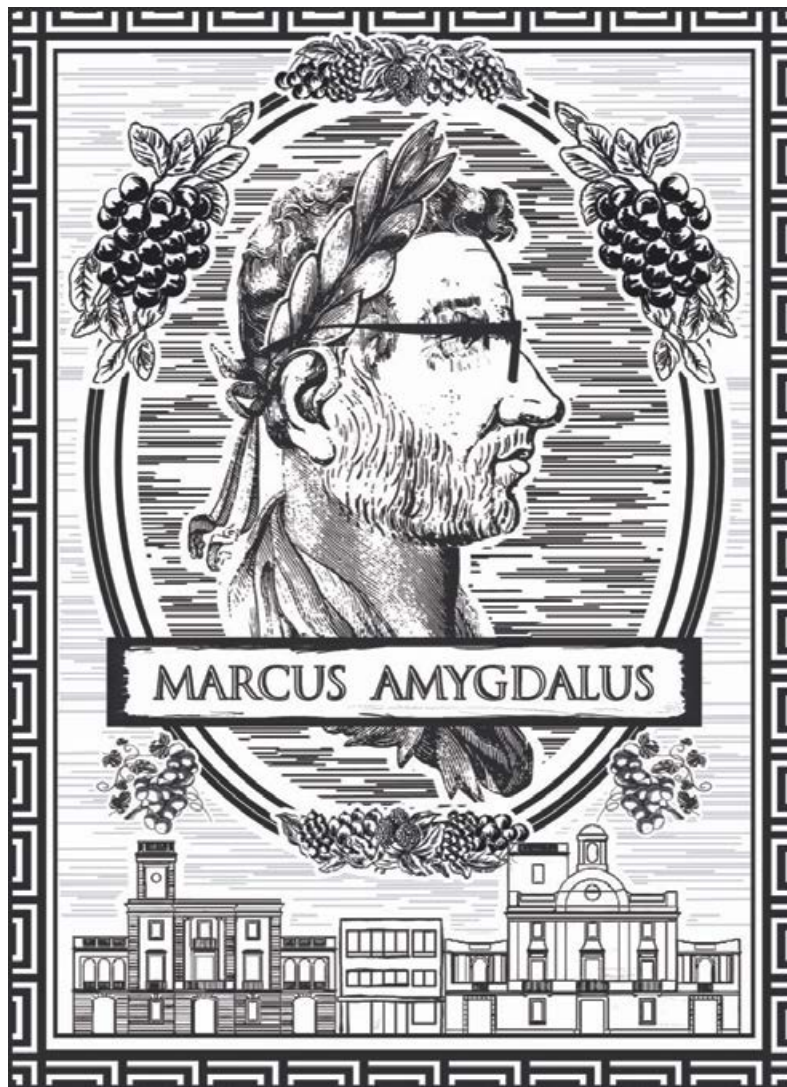
hauria fins i tot conviscut amb les columnates), però suposo que ERC farà com sempre, "vist i no vist", i caurà en l'oblit tant per culpa seva com dels proposants, que tenen una capacitat comunicativa a l'altura de la sola de la sabata. Em pregunto si l'èxit d'ERC és directament proporcional a la incapacitat de permeabilitzar capil·larment que té Junts en aquest poble (tan fàcil de solucionar...).

Però tornem als romans: he sentit veus que la policia havia detectat un grup de gent estranya que movia pedres des de les restes romanes trobades a tocar de la Serreta (un terreny privat on es faran set pisos a sobre amb el plàcet de l'ajuntament) cap a la Miralda com a darrer intent per paralitzar el projecte.

Que trist... Però no s'hi ha donat gaire seguiment, la nostra gran policia lluita intensament per evitar que Sant Feliu d'Alella es converteixi en Ciutat Marihuana. Sort que pengem vídeos que et transporten a tràilers d'Oliver Stone amb imatges de drons i brigades K9 que ens animen les tardes. Ells, aquest grup terrorista de salvament de la Miralda, continuen a les nits, vestits amb togues i corones de llaurer, transportant de tot d'una banda a l'altra, repartint-ho amb astúcia per tota la finca. Es fan dir Coloniae Haeredes Catervae Armatae i estan organitzats en mode Tsunami Democràtic. Ningú sap qui són ni qui els finança, ni tan sols si beuen cervesa casolana feta pel Zueras, però sí que se sap

que ja s'estan trobant restes arqueològiques a la Miralda que comencen a treure el son a les neotribus d'esquerres vingudes dels camps del ametllers.

Quan llegireu aquest article els quatre gats que em llegiu, estarem en plena festa major, concedirem una treva al govern fins al setembre i aleshores, com si fóssim a l'oracle de Delfos (pot ser que en trobin un a la Miralda també: imagineu que hi trobessin restes gregues, la nova Selinunt d'Alella), començarem els articles de tardor. Bona festa major! ●

AMARA JULIANA

en el que no ens volem convertir, però són fins fins, no ho dubto, i passarem aviat de ser rurals a ser íntegrament urbans. I sí, això és perquè se'ls vota, per tant, res a dir. Però... també fan coses bé i molt bé. La Regidoria d'Esports és un 10, la de Serveis Socials un altre 10, la policia sembla contenta i funciona bé... En fi, que hi ha de tot a les vinyes de Caius Miraldus... i a les de Marcus Amygdalus.

Junts va presentar una proposta mooolt més interessant, inclusiva, imaginativa i que fa trempar per a tot l'espai de la Miralda (que

AVUI TASTEM...

Foranell Escumós Picapoll Brut Nature (Quim Batlle)

Quim Batlle ha presentat fa pocs mesos el primer escumós de la història de la DO Alella elaborat amb la varietat picapoll. Un escumós de llarga criança (mínim 60 mesos) que farà les delícies de tothom, ja que és tremendament gastronòmic i pot acompanyar infinitat de plats. Destaca per tenir un color groc daurat i un carbònic format per abundants bombolles diminutes. Ofereix un conjunt d'aromes afruitades, on hi destaquen notes de fruites d'estiu i records de pinya natural, totes elles molt madures, amb una bona presència d'aromes vegetals que li donen frescor i complexitat. Té una entrada en boca àmplia amb una textura cremosa i una acidesa viva, ben present però molt ben equilibrada. En el pas de boca es mostra refrescant, complex i deixa al paladar un conjunt de notes aromàtiques típiques de les llargues criances. Final llarg i persistent. ●

LA PARRÒQUIA AVUI

Marc Ciruela

En el moment de llegir aquestes línies, el nostre poble es troba immers preparant la Festa Major. A la parròquia venerarem el màrtir sant Feliu amb una missa solemne presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona, Mn. Xavier Vilanova, i la participació de la Coral Polifònica Joia d'Alella, que cantarà els Goigs a Sant Feliu.

Passada aquesta festivitat que compartim, entre altres, amb Cabrera, Girona i Sant Feliu de Guíxols, el mes d'agost ve marcat per la celebració el dia 15 de l'Assumpció de Maria. Per als catòlics, a diferència d'altres confessions cristianes, Maria, la Mare de Jesús, té un paper cabdal. En l'Assumpció celebrem quan el cos i l'ànima de la Mare de Déu són elevats al Cel. Jesús ressuscità el tercer dia després de morir i ens prometé la resurrecció de tots els humans al final dels temps. En el Credo Apostòlic, de fet, professem la nostra fe en la Resurrecció de la Carn i la vida eterna. El cas de Maria és una anticipació de la nostra pròpia resurrecció.

Aquesta profunda devoció per la Verge Maria es trasllada també al nostre país amb les molt diverses invocacions que té. En aquest sentit, el 8 de setembre celebrarem el dia de les marededeus trobades. Segons la llegenda, abans de la invasió sarraïna les marededeus foren amagades i retrobades posteriorment per pastors en circumstàncies especials, com és el cas de la Mare de Déu de Núria, de Queralt (Berga),

de Meritxell (Andorra), del Tura (Olot), del Claustre (Solsona) i moltes altres. Totes són figures romàniques de la Verge entronitzada, símbols de maternitat i fecunditat.

Superades totes aquestes festes marianes i l'estiu, a la parròquia tindrem la represa del curs de catequesi amb la primera missa familiar el 6 d'octubre. Les inscripcions a catequesi es faran de manera presencial als locals parroquials els dies 25, 26 i 27 de setembre de 17 a 19 h i el 29 de setembre de 10 a 12 h. Per a més informació podeu consultar la web esglesiadalella.com

Que el nostre gloriós patró sant Feliu ens protegeixi i doni un bon estiu!

Moviment parroquial:

Bateigs: Olivia Cruz Fernández, Arlet Monfort Gómez, Laura Alcoceba Torres, Coral Rojas Rojas, Adam Aguila Kikchacova, Lia Navarro Samón.

Defuncions: Concepció Troy González, Josep Badia Arisa, Cristina Gibernau Durán, Estanislao Guillot Bourgeois, Joan Cardona Declós, Maria Rosa Tarragona Planas, Maria Teresa Abella Fló. ●

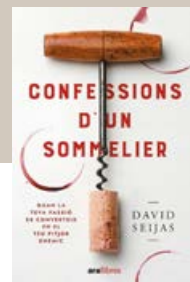

Celebració de la primera comunió a la parròquia.

LLIBRES

Confessions d'un sommelier

David Seijas
Ara Llibres. 2024

Montse Serra

David Seijas tan sols té quaranta-quatre anys i ja ha viscut tota una vida. Li han passat moltes coses, i les ha viscudes i patides intensament. I fa l'efecte que amb aquest llibre vol fixar un moment d'arribada, de superació, després de gairebé vint-i-cinc anys treballant de sommelier, havent passat dues etapes intenses al Bulli, el cim de l'avantguarda revolucionària de la gastronomia mundial, havent fet una baixada a l'infern de les addiccions i havent-hi fet front, assumint que patia una malaltia amb la qual haurà de conviure sempre.

Tradicció i creació i altres notes sobre literatura

Toni Sala
L'Altra Editorial. 2024

Montse Serra

Toni Sala presenta una reflexió exuberant sobre la idea de tradició, com a esperó, com a part irrenunciable, inevitable, necessària per a crear literatura i, abans, per a crear llengua. El llibre també conté uns altres assaigs que Sala ha escrit en aquests darrers deu anys, la major part, d'encàrrec, sobre Guimerà, Tolstoi, Víctor Català, Pla, Espriu, Calders i Rodoreda. Tal com diu ell mateix a la introducció: "Conformen una lectura personal de grans escrits de la nostra tradició literària, que és com dir de la nostra riba al mar de la literatura universal."

DISC

Pearl Jam

Dark Matter
Monkeywrench-Universal.
2024

Albert Alabau

Pearl Jam significava adolescència per mi fins aquest disc, el dotzè d'una carrera de més de trenta anys. Perquè amb aquest disc la meua línia temporal/vital i la seva s'han retrobat. Un disc madur, energètic i honest, sobretot honest. Un esplèndid exemple de com continuar cuinant grans cançons amb els mateixos ingredients, però sense fer patir refluxos ni perdre una essència ja única, pròpia dels grans clàssics del rock. Cançons com "Something special" ja han passat a formar part del seu repertori de clàssics. *Viejóvenes*, gaudiu-lo!

La sagristia i l'orgue

Jordi Prats

La sagristia de la qual hem parlat quan es va fer la capella del Santíssim va tenir dos moments. El rector Riu ens parla de la sagristia vella i de la nova. La vella es va construir quan es va fer l'església el 1459 i va arribar a un punt que només servia per tenir les casulles i la roba blanca de l'església amb alguns trastos d'adornament.

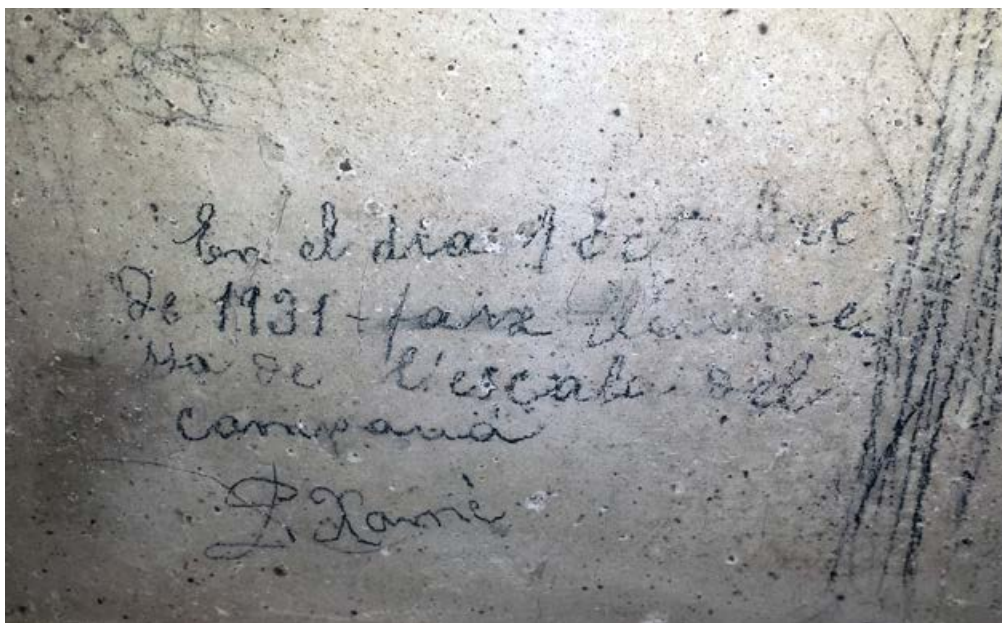
Es va fer una nova sagristia de la qual es va beneir l'altar l'any 1668, sent rector el Dr. Onofre Talavera. Respecte a aquesta edificació hi ha uns quants parers i grans contradiccions sobre el reconeixement de la construcció. La major part del cost el van pagar la casa dels Monar i la casa dels Casals de la Coma. A canvi de pagar la caritat de cinquanta lliures de Barcelona se'ls va donar llicència per tenir sepultura dins l'església. A continuació, el rector Riu ens fa una descripció dels ornaments que tenia l'església i que avui s'han perdut, majoritàriament. Hi descriu les dues bacines de plata que va donar la casa de Miquel Coll i Pujades de Munt per la llicència de tenir també sepultura dins l'església.

L'orgue que hi havia a l'església podria ser del segle XVI perquè consta una factura a l'arxiu parroquial on els obrers de la parròquia van pagar a Rafel Sant Miquel per construir-lo. Qui tocava l'orgue no era necessàriament el rector o vicari, sinó que en moltes ocasions es contractaven els serveis d'un organista a qui, a la nostra parròquia, pagava l'obra en major quantia i una petita part el rector. El que cobrava era incert depenent de la seva aplicació a l'orgue i a l'estudi amb els minyons, perquè a part de ser organista feia la funció de mestre de minyons. La casa de l'organista, que a dia d'avui probablement és la casa del campaner, és on es feien les classes de minyons i on es van fer moltes reunions del Consell General del Poble fins que es va construir la Casa del Comú. Del menjar de l'organista, també se'n cuidaven els obrers de la parròquia.

L'orgue es va situar al costat del cor cap l'any 1617 i, tot i no trobar constància de la seva desaparició, alguns diuen que va desaparèixer a la revolta de la Guerra Civil espanyola. Explica una llegenda que es va trobar un cos emparetat: avui encara es pot veure la silueta de forma humana incrustada a la paret al costat de l'orgue. Com diem, es tracta d'una llegenda, però la forma humana a la paret hi és.

Els ofertoris

Els ofertoris és el moment en què es fan ofrenes, com el pa i el vi, a Nostre Senyor. A la nostra parròquia es feien en tots els dies de festa anyal de la festivitat de Nostra Senyora, tant a la missa matinal com a la missa major. També a les misses on es cantava als altars on es feia festa, com Sant Esteve i de la Santa Creu.

El sacramental, que era la persona de la confraria destinada a donar culte al Santíssim Sagrament, i els jurats s'asseien en un banc del presbiteri. Quan havien d'adorar la Vera Creu, Nostra Senyora en reliquiari de plata daurada o Jesús per Nadal, circumcisió o epifania, s'aixecaven per anar a peu a l'altar. Allà, un rere l'altre, adoraven la imatge corresponent, des del primer graó del presbiteri. Un cop acabada l'adoració, anaven a seure al banc de l'obra de la parròquia situat al costat de la capella de Sant Isidre.

A l'últim graó adoraven tots els altres homes i després les dones. El mossèn baixava entre mig de la sepultura dels Coll i dels Pujades de Munt i es posava de costat "per no haver de girar l'espatlla a l'altar". Ens explica el rector Riu que la primera de les dones a adorar era la de Can

EXPLICA UNA LLEGENDA QUE ES VA TROBAR UN COS INCRUSTAT A LA PARET AL COSTAT DE L'ORGUE

Gurri, però ignorava sota quin títol i el rector feia palesa la seva indiferència, encara que semblava que entre les dones hi havia concurrència.

En els baptismes, en què no es tocava l'orgue ni les campanes, els pares o padrins oferien un ciri i la capella de lli. Era costum a la nostra parròquia portar un ciri molt petit i oferir-lo amb alguns diners. Ens explica el rector Riu: "Ordinàriament porten un ciri per cerimònia i sencer, sense encendre'l, se'l tornen a portar a casa. De manera que amb un ciri hi ha per cent anys per a tota la parròquia." Només donaven el ciri quan sortia de casa la partera i, a missa, l'encenien al temps de l'ofertori: llavors quedava en poder del rector.

INSCRIPCIONS A LES GALERIES I EL CAMPANAR

A les parets de les galeries del primer pis podem trobar alguns calendaris dels soldats de les guerres carlines que passaven els dies a la nostra parròquia, com també algunes inscripcions curioses realitzades pels cantaires de la coral, l'organista o el campaner.

Entre aquestes es destaquen les següents:

"Dia a dia, any passant, alguna hora serà arribada a aquest corredor per fer-li una emblanquinada."

"Avui és el 8è aniversari del dia que vaig començar a tocar en aquesta parròquia. 8-12-15 (1915). Jacinto Roldos"

"El dia 31 de maig de 1935 va fer un aiguat que els homes de 40 anys enrera no havien vist. Era divendres. Pere Xarrié"

"Les misses seran ara amb dos sermons"

"En este mundo traidor, todo es verdad o todo es mentira, todo es según el color del cristal con que se mira."

Hi ha algunes inscripcions més a les voltes del campanar, fetes pel campaner Pere Xarrié, que ens dona algunes dates sense més detalls:

"En el 27 de abril de 1909 hicieron esta vuelta. P.X."

"8 de novembre de 1909 a las 10 de la nit. Pedro Xarrié"

"P.X. dia 2-11-1917 a 2/4 de 6 matí"

"En el dia 1 octubre de 1931 faix [il·legible] de l'escala del campanar. P. Xarrié"

Hi ha moltes més inscripcions, però la majoria ja són il·legibles perquè es feien amb llapis i el temps les ha anat esborrant. ●

El CF Alella “somia sense límits”

El primer cap de setmana del mes de setembre Alella viurà un nou format de torneig de futbol inclusiu

FUTBOL CLUB BARCELONA

Jugadors del Barça amb diversitat funcional durant un torneig de la modelitat Genuine.

PEP VIDAL

El primer cap de setmana del mes de setembre Alella viurà un nou format de torneig de futbol inclusiu. La modalitat Genuine, en la qual participen jugadors i jugadores amb diversitat funcional, aterra per primera vegada al municipi gràcies a la implicació de la directiva del CF Alella i el suport de molts col·laboradors. Emmarcat dins la iniciativa social “Somia sense límits”, en el torneig Genuine participaran els clubs referents del futbol català, FC Barcelona i RCD Espanyol. El desenvolupament d'aquest tipus d'esdeveniments inclusius en els últims anys ha permès obrir una nova realitat per als jugadors i les seves famílies que ja esperen amb moltes ganes el torneig d'Alella, que marcarà l'inici de la temporada 2024-25. Aquesta nova modalitat es disputarà de forma

paral·lela a l'habitual Torneig del Vi en categoria benjamí. El directiu del CF Alella, Bernat López; l'entrenador de l'equip de l'Espanyol, Manel Algeciras, i el porter i capità de l'Espanyol, Edu Muñoz, ens avancen què significarà el torneig.

Una iniciativa sorgida del CF Alella

“Somia sense límits” és una nova iniciativa esportiva i social sorgida del CF Alella amb el suport d'empreses i persones col·laboradores que s'ha marcat l'objectiu d'organitzar un torneig formatiu anual que unifiqui el futbol base i el futbol inclusiu. En aquesta línia s'emmarca el nou format del Torneig del Vi, segons que explica el seu principal impulsor, el secretari i directiu del club Bernat López: “Volem que els nostres jugadors vegin que hi ha realitats

diverses en el món de l'esport.” El club ja ha participat recentment en diverses iniciatives socials com la Nit de la Visió, també de la mà d'en Bernat. “Volíem donar una volta al torneig que sempre fem i connectar l'esport adaptat amb el nostre club”, afirma. El primer torneig Genuine tindrà lloc a Alella el 7 de setembre al matí.

Una modalitat en auge

Durant molts anys, les persones amb diversitat funcional s'han hagut d'enfrontar a la marginació i l'absència de formats de competició inclusius en l'esport. Afortunadament això, a poc a poc, comença a canviar. “Abans, pràcticament només hi havia les lligues organitzades per l'ACELL, la federació catalana d'esports per a persones amb discapacitat intel·lectual”, diu

Manel Algeciras que, a més de ser l'entrenador de l'equip Genuine de l'Espanyol, és també el gerent d'aquesta federació. Ara cada cop hi ha formats molt més pròxims a l'esport federat convencional que tothom té l'imaginari. "És molt important que se'ns doni visibilitat i penso que encara se n'haurien de fer més", explica Edu Muñoz, porter de l'Espanyol. "No ha de ser flor d'un dia", reivindica en Manel.

Equips amb un caràcter especial

Els integrants dels equips Genuine viuen amb molta il·lusió la participació en les lligues i torneigs. Segons l'Edu, són "una gran família que es va ampliant cada any": "És un grup molt acollidor i ens ajudem entre tots." Lluny de la tensió que genera el futbol de competició als terrenys de joc i les graderies, en el futbol Genuine "guanyem i perdem tots", afegeix. El torneig d'Alella serà una gran oportunitat per descobrir-ho per a tothom que no conegui aquesta realitat. "Rebem totes les propostes amb els braços oberts. Ens han obert les portes del poble i n'estem molt agraïts. Tenim moltes ganes de jugar-hi", explica l'Edu. El CF Alella no descarta, després d'aquest primer torneig, impulsar la creació d'un equip d'aquesta modalitat: "La idea és que el torneig sigui un test i, a partir d'aquí, volem explorar la possibilitat amb l'ajuntament i algunes entitats del poble", diu en Bernat.

La participació del Barça i l'Espanyol

Ja està plenament confirmada la presència a Alella dels dos grans clubs històrics catalans de futbol, FC Barcelona i RCD Espanyol. Els dos clubs participen en LaLiga Genuine, competició d'àmbit estatal creada per la Fundació de la Lliga de Futbol Professional i en la qual s'integren els equips inclusivament com el de l'Espanyol, que va ser el primer campió i ha guanyat tres de les sis edicions, i el Barça. "Sortir al

JA ESTÀ CONFIRMADA LA PRESENCIA A ALELLA DELS DOS GRANS CLUBS HISTÒRICS CATALANS: BARÇA I ESPANYOL

camp lluint aquest escut és un privilegi que poca gent pot tenir", afirma l'Edu, que és jugador de l'equip de l'Espanyol pràcticament des de la seva creació. El torneig Genuine permetrà veure, ni més ni menys, que un derbi entre Barça i Espanyol al camp municipal d'Alella. "Si això fa que clubs més humils s'animin a crear seccions que permetin a persones amb discapacitat intel·lectual gaudir de l'esport, benvingut sigui", explica Algeciras.

Compartir l'escenari de joc

El que fa diferent el torneig d'Alella és que els equips Genuine compartiran el terreny

de joc i les graderies amb els que disputaran el tradicional torneig en categoria benjamí. D'aquesta manera, des del club volen igualar en importància les dues realitats de l'esport. El club prepara des del març la cita. "Ens van dir que volien fer el torneig a la vegada que el benjamí i ens va semblar una bona fórmula", recorden des de l'Espanyol. Al CF Alella volen "que tothom vegi que no passa res, que es pot compartir la instal·lació i que tots juguem i participem", a diferència del que sol passar en altres torneigs d'aquesta modalitat, que es juguen de manera totalment separada dels convencionals. "Hi ha uns horaris establerts i al mateix camp on jugaran un Barça-Espanyol de Genuine després potser jugaran un Andorra-Girona de benjamins", explica en Bernat.

Nova edició del Torneig del Vi benjamí

Al marge de la novetat del torneig Genuine, el mateix cap de setmana del 7 i 8 de setembre al Camp de Futbol Municipal Joaquim Cumeles també se celebrarà l'habitual torneig de futbol formatiu. Com en els darrers anys, es disputarà en categoria benjamí i també compartirà amb clubs convidats de renom, com el mateix Barça, el Girona, l'Andorra, el Cornellà, el Sabadell i el Terrassa, a més dels tres equips benjamins del CF Alella. En total seran més d'una vintena d'equips per obrir el nou curs esportiu 2024-25. ●

Imatges de diferents partits de La Liga Genuine.

Café - Bar Vinallonga

BAR - RESTAURANT
VINALLONGA

Rambla d'Angel Guimerà, 28 - 08328 Alella - Tel. 93 540 01 26

www.florsjoan.com

comandes@florsjoan.com

Tel 615860822

Flors i plantes a domicili online

TALLER GRANÉ SC
més de 40 anys al servei de l'automòbil

**Reparació d'automòbil Benzina i Dièsel
Manteniment i Revisions**

- Canvi d'oli
- Bateria
- Frens
- Autodiagnosi
- Filtres
- Amortidors
- Revisió Pre ITV
- Corretja distribució

HORARI:
De dilluns a divendres
de 8.30 a 13.30h
i de 15 a 19h

C/Comas, 12 Tel. 93 540 31 41 tallergrane@gmail.com

RESTAURANT
1789

www.restaurant1789.com

Rbla. Angel Guimerà, 1
08328 - ALELLA (Barcelona)
Tel. 93 555 34 55
1789@restaurant1789.com

Horari
Dilluns - Divendres
9:30h a 20:00h
Dissabtes
10:00h a 14:00h

Alella i Cabrils centre veterinari

935 403 376
Urgències: 619 790 804
info.alella@unavets.com

www.unavets.com/alella/ca
Torrent de Vallbona, 10
08328 Alella, Barcelona

TA
TALLERS ALELLA
Miquel Alcalde i fills, s.c.p.
Treballs de manyeria en general
Serralleria i de Forja

Carrer del Mig, 17
08328 Alella
(BARCELONA)

Mobil (Elias): 627 575 018
Mobil: 661 727 119
tallersalella@hotmail.com

Xarel·lo

VINS · CAVES · LICORS
I UNA MICA DE TOT
VINS D'ALELLA

Àngel Guimerà · 30
08328 ALELLA · Barcelona

Tel. i fax 93 555 21 41
ferranaymar@ferranaymar.net

La Magrana
C. Santa Madrona 6
08328 Alella

marianavalero66@gmail.com
M. 625 899 060
Tel. 93 555 69 70

2318
ROSTISSERIA

**POLLASTRES A L'AST
I MENJAR CASOLA
DE QUALITAT
PER EMPORTAR**

Riera Principal 58/60 - 08328 Alella
Tel. 93 555 23 18

restaurantlanau
lanaudalella

API **FINQUES CEBRIAN**
www.finquescbrian.com

93 555 14 47

TAEWKONDO

Lea Taupin, campiona de Catalunya infantil

Lea Taupin, de l'Escola d'Iniciació Esportiva d'Alella, s'ha proclamat campiona de Catalunya de taekwondo en la categoria infantil d'entre 27 i 31 kg. En el campionat disputat el 23 de juny al Poliesportiu de la Mar Bella (Barcelona), la taekwondista alellenca va resoldre amb solvència tant la semifinal com la final, amb molta diferència de punts respecte a les rivals. Un nou èxit per al taekwondo d'Alella, que continua sent una referència a Catalunya i que ja té en el punt de mira la gran cita que se celebrarà a Alella a l'octubre. ●

POLIESPORTIU

Lliurats els VIII premis Alella Valora l'Esport

L'Espai d'Arts Escèniques del Casal d'Alella va acollir el 8 de juliol el lliurament de la vuitena edició dels reconeixements esportius Alella Valora l'Esport, que organitza anualment l'ajuntament. Unes 250 persones van omplir la sala en un acte en què es van reconèixer l'esforç i els resultats aconseguits pels esportistes i clubs esportius alellencs la temporada 2023-24. L'acte va comptar amb la presència de l'alcalde, Marc Almendro, i va tenir la dinàmica habitual. La novetat va ser el lliurament d'un premi especial consistent en l'abonament d'un any al Complex Esportiu Municipal a nou esportistes alellencs i alellesques en reconeixement a la seva trajectòria esportiva: Leyre Gomez, David Martinez, Violeta Prat, Victoria Tihorimova, Roger Bel, Sergi del Rio, Nora Garcia, Daniel Garcia i Pol Badia. Aquests van ser els premiats:

- Reconeixements a la Temporada Esportiva de Base: Julia Ramos (gimnàstica rítmica, EIE Alella), Equip Aleví de Gimnàstica Rítmica (EIE Alella), Lea Taupin (taekwondo, EIE Alella), Lucas Fernández (taekwondo, EIE Alella), Ona Teixidó (atletisme, EIE Alella), Martí d'Altri (atletisme, EIE Alella), Emil d'Altri (atletisme, EIE Alella), Mar Villalba (atletisme, EIE Alella), Jana Villalba (atletisme, EIE Alella), Julen Vidal (atletisme, EIE Alella), Aina Cuenca (atletisme, EIE Alella), Equip Infantil/Aleví Femení (CF Alella), Bachir Yedri (CF Alella) i Equip Mini Femení (Bàsquet Alella)
- Reconeixements a la Temporada Esportiva de Formació: Victoria Tihomirova (taekwondo, EIE Alella), Scarlett Wass (taekwondo, EIE Alella), Pol Martin (taekwondo, EIE Alella), Sarah Hicham (atletisme, EIE Alella), Noa Raja (atletisme, CA Serra Marina) i Miami Kirsay (Club Vòlei Alella)
- Reconeixements a la Temporada Esportiva Open: Equip Sènior Femení-Vòlei (Club Vòlei Alella)
- Reconeixements Tècnic/a Esportiu: Albert Fernández (entrenador Pre Benjamí Alella FS) i Emilio Juárez (entrenador Cadet Masculí Bàsquet Alella)
- Reconeixements a la Projectió Esportiva: Paula Sánchez (Club Rítmica el Masnou), Jan Martínez Crespillo (enduro), Max Sala (triatló), Anna Garcia (Club Gimnàstic Mataró), Leyre Gómez (FC Barcelona Rugby), Iris Puerto (Club Escacs Llinars), Alan Puerto (Club Escacs Llinars), Eloi Puerto (Club Escacs Llinars) i Sofia Viladecans (Club Hoquei Santa Perpètua)
- Mèrits Esportius: Gerard Saltor (BMX Rider), Albert Garcia (Club Tennis Mataró), Noel Patrick Daily (Club Rugby Alella), Montse Casarramona (CEM) i Joan Araiz (cal·listènia)
- Mencions Especials: Nora Garcia (Club Nàutic el Masnou), Daniel Garcia (Club Nàutic el Masnou) i Pol Badia (Club Nàutic el Balís). ●

VÒLEI

EL CV Alella celebra una festa final de temporada

Després d'una temporada de molt èxit, el Club Vòlei Alella va celebrar la cloenda del curs amb una gran jornada esportiva al Poliesportiu Municipal Abelardo Vera el 15 de juny. Es va fer un doble torneig mixt entre pares, mares i jugadors de diferents categories, tots barrejats, per conèixer-se i gaudir del vòlei plegats. Cada equip va organitzar el seu propi dinar per compartir i amb acompanyament musical i sorteigs. La festa va ser tot un èxit i va servir, entre més coses, per celebrar l'ascens del sènior femení a Primera Catalana. ●

RUGBI

Nova edició del Torneig de Rugby Platja

A la Festa Major d'Alella, a finals de juliol, el Club Rugby Alella organitza una nova edició del tradicional Torneig de Rugby Platja. Serà ja la 28a edició d'una cita ineludible per als amants del rugbi, perquè és el torneig més antic de Catalunya que se celebra a la platja. Tindrà lloc el 27 de juliol a la platja d'Ocata i hi estan convidats tots els clubs federats de Catalunya. Comptarà, a més, amb música i animació infantil. ●

BÀSQUET

Laia Conesa visita les jugadores del Bàsquet Alella

Ja convertida en una gran jugadora a les portes del bàsquet professional, Laia Conesa és un referent per a totes les joves jugadores del Bàsquet Alella. A la darrerria de maig, a la recta final de la temporada, la jugadora de l'equip de la Universitat de Kansas va tornar a casa i va oferir una xerrada sobre els valors de l'esport i va compartir un entrenament amb l'equip Mini Femení del Bàsquet Alella. La trobada va comptar amb el suport de la Regidoria d'Esports de l'Ajuntament d'Alella. ●

POLIESPORTIU

S'acaba el curs a l'EIE i ja es prepara la tornada

L'Escola d'Iniciació Esportiva Municipal (EIE) va acabar el curs 2023-24 amb entrenaments oberts i exhibicions amb públic de les diferents modalitats esportives a mitjan juny. Al llarg del curs, l'escola ha comptat amb més de 260 inscrits en les seves set especialitats esportives. Des de la Regidoria d'Esports informen que ja tenen llest el programa d'activitats del curs 2024-25, en què es mantenen les mateixes sis modalitats esportives: judo, taekwondo, rugbi, outdoor, gimnàstica rítmica i patinatge artístic. Les inscripcions s'obriran el 2 de setembre i els entrenaments començaran l'1 d'octubre. ●

COL·LEGI
SANTA MARIA DEL
PINO

**Escola totalment privada, trilingüe
i immersa en la Cultura de Pensament**

Infantil

Activitats en anglès cada dia, amb professors angloparlants nadius. Ambient proper, contacte constant amb la natura i les millors metodologies.

Primària

Aprenentatge cooperatiu i col·laboratiu, per projectes, anglès en grups reduïts, robòtica i programació, creativitat, música... Tauletes digitals i llapis electrònic.

Secundària

Motivació, acompanyament i orientació de l'alumne en aquesta etapa de consolidació personal i acadèmica. Educació física en un entorn verd. (Continuïtat Batxillerat a Barcelona).

L'escola que vols.

Escola d'una sola línia caracteritzada per l'atenció personalitzada dels alumnes, de forma constant, perquè aprenguin a fer front als reptes de futur amb coneixement, pensament i intel·ligència emocional.

Robòtica

Batxillerat Dual Amèrica

Royal Academy of Music

Centre Autoritzat

Altes capacitats

Diplôme D'études

93 555 44 11

Alella, Maresme (Barcelona)

pinoalella.com

Cuina pròpia i transport escolar